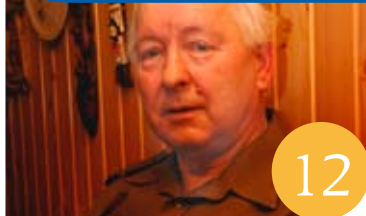

ROBERT MAROLT, DRŽAVNI
SEKRETAR NA PRAVOSODJU

DRAGO MAZIJ JE TUDI Z BLOK

Sv. MIKLAVŽ NA
HUDEM VRHU

MEDVED NA DLAKI

Bloški korak

glasilo občine Bloke
januar 2006
letnik 7 | številka 1
cena: brezplačno | 500 SIT | \$ 4

Zvonovi zvonijo

*Bloški zvonovi
zvonijo na glas.
bliža se božič
in novoletni čas.
Božič je praznik:
sreče, veselja, miru,
božje daritve
in Gospodove molitve.
Zvonovi zvonijo,
veselo na glas,
Zveličar je rojen,
prišel je med nas.
Verniki k polnočnici
pobožno hitijo,
da rojstva Odrešenika
ne zakasnijo.
Na sveti večer
se veselo prepeva:
Sveta noč,
blažena noč,
rojen je Sin
prišla je polnoč.
V veselem pričakovanju
novega leta,
ko se sprostimo
in drug drugemu:
miru, sreče
in zdravja želimo!*

Tone Frantar

Odštevanje

Ob koncu lanskega leta je v občini Bloke živelo 1670 ljudi. Med njimi je bilo 843 moškega in 774 ženskega spola. Na božji njivi pri Fari in pri Sv. Trojici so se svojci, znanci in prijatelji poslovili od 23 umrlih. Letos pa se je rodilo le 12 otrok; na Ulaki Hana, v Novi vasi Patrik, v Topolu Urban, na Strmci Luka, na Lovranovem

Neža in Nik, na Runarskem Ahac in Lea, v Velikih Blokah Eva, v Ravnah Špela, na Hudem Vrh Kristjan in v Novi vasi Andraž. Ob koncu letošnjega leta pa veseli dogodek pričakujejo tudi pri Čardnih v Topolu.

Lansko in predlansko leto je bilo na Blokah sklenjenih osem zakonskih zvez, zabeležili pa so tudi tri razveze.

Morda še niste vedeli! Od 1. januarja leta 2002 občina Bloke namenja staršem za novorojenega

otroka poleg knjige s čestitkami tudi po 20.000 SIT. Vsak naslednji pa je upravičen po 10.000 SIT več.

Na Blokah imamo kar nekaj družin s tremi in štirimi otroki. Zagotovo pa je najštevilčnejša mlada družina Froletovih iz Velikih Blok.

Froletovi so gostje naše rubrike Bloški obrazi na strani 10.

Razvojna naravnost proračuna občine za leto 2006

OB NOVOLETNEM IZIDU BLOŠKEGA KORAKA ŽE PO TRADICIJI OPRAVIMO OBRAČUN LETA, KI BO ZA NAMI, IN PREDSTAVIMO NAČRTE ZA NAPREJ. NAJ BO TUDI TOKRAT TAKO.

V iztekajočem se letu smo največ aktivnosti namenili razvoju infrastrukture na področju celotne Bloške planote. Med večje pridobitve lahko uvrstimo nadaljevanje izgradnje kanalizacijskega sistema v Novi vasi, izgradnjo cestnega omrežja, izdelavo Managementa turistične destinacije Bloke, obnovo zdravstvene postaje v Novi vasi in zamenjavo stavbnega pohištva v osnovni šoli.

Zaradi znanih problemov smo z izvedbo letošnje največje investicije – z obnovo zdravstvene postaje – začeli šele v drugi polovici oktobra. Ta, za Bloke pomembna investicija, bo kljub poznemu začetku del v grobem zaključena do novega leta. Zaključna dela in ureditev okolice pa bodo morali počakati na ugodnejše vremenske razmere.

Upam in verjamem, da uporabnikom zdravstvenih storitev ta obnova ne bo povzročila prevelikih težav in nezadovoljstva.

Načrti za naslednje leto so ambiciozni kot še nikoli do sedaj.

V začetku meseca decembra smo na občinski upravi občine Bloke pripravili že osmi osnutek letnega proračuna. Proračun je močno razvojno naravnost ter izjemno ambiciozen, saj smo za področje investicij predvideli kar 220 milijonov tolarjev.

Obseg predvidenih sredstev močno presega obseg investicijskih sredstev iz preteklih let, predvsem na račun bistveno večjih prilivov, ki jih načrtujemo pridobiti iz dodatnih razpisov različnih evropskih skladov.

Preko 30 milijonov tolarjev bo ostalo tudi iz naslova presežka letošnjega proračuna, in sicer zaradi prenosa plačila obveznosti do izvajalcev obnove zdravstvene postaje v Novi vasi, kar je posledica poznega začetka obnovitvenih del.

V naslednjem letu planiramo izvedbo številnih pomembnih projektov. Končno lahko z gotovostjo napovemo izgradnjo mrliške vežice, saj zanjo razpolagamo z ustreznimi zemljišči za gradnjo, pred kratkim smo tudi pridobili gradbeno dovoljenje.

Pogoj za začetek gradnje je premaknitev transformatorske postaje. Ta dela bo izvedlo podjetje Elektro Ljubljana, za omenjeno premaknitev pa je prav tako že pridobljena vsa potrebna gradbena dokumentacija in gradbeno dovoljenje. Izvedba teh del je predvidena v prvem kvartalu, kar pomeni, da se bo z izgradnjo mrliške vežice lahko začelo že v prvem polletju naslednjega leta.

Za izvedbo vseh pripravljalnih del, gradnjo objekta in ureditve celotne okolice je predvidenih skoraj 45 milijonov tolarjev. Vsa potrebna sredstva bomo zagotovili iz občinskega proračuna.

V naslednjem proračunskem letu načrtujemo tudi postavitev čistilne naprave v Novi vasi. V preteklih dveh letih smo uspeli zgraditi zadosten obseg kanalizacijskih vodov, ki so podlaga za ustrezno obremenitev čistilne naprave. Na občini Bloke smo za postavitev čistilne naprave že pridobili ustrezno gradbeno dovoljenje.

Planirana izgradnja bo obsegala gradbeni del, postavitev ustreznega tehnološkega dela čistilne naprave s črpališčem ter izgradnjo izlivnega kanala od čistilne naprave do požiralnika v naselju Fara.

Za izvedbo celotne investicije smo v letu 2006 namenili 57 milijonov tolarjev. Polovico teh sredstev bo zagotovljenih s strani investitorjev občine Bloke ter podjetij Novolit in Kovinoplastika Lož v tretjinskih delih, drugo polovico sredstev nameravamo pridobiti s pomočjo dodatnih sredstev iz evropskih skladov.

Predvidena je tudi prenova centralnega objekta osnovne šole, za kar bo porabljenih 25 milijonov tolarjev. Občina se je uspešno prijavila na razpis

neposrednih regionalnih vzpodbud s programom prenove prostorov za mlade, tako da bo iz tega naslova prejela skoraj 11 milijonov tolarjev, razlika pa bo zagotovljena iz občinskega proračuna. Projekt prenove obsega različna obnovitvena dela, zamenjavo stavbnega pohištva in drugo.

Pomembna sredstva nameravamo vložiti tudi v obnovo cestne infrastrukture. Nadaljevali bomo z obnovo cestne povezave na relaciji Nova vas – Lužarji. Poleg tega nameravamo obnoviti tudi več drugih manjših cestnih odsekov. V obnovo cestnega omrežja načrtujemo vložiti okrog 40 milijonov tolarjev, od tega bomo iz neposrednih regionalnih vzpodbud prejeli okrog 15 milijonov tolarjev, razliko bomo zagotovili iz občinskega proračuna.

Z namenom, da bi dolgoročno zagotovili stabilen in kakovosten vir pitne vode za področje celotne občine Bloke, nameravamo v letu 2006 izdelati novo vrtino. Le-ta je predvidena v okolici naselja Škrabče. V proračunu občine Bloke za izvedbo te investicije ter izvedbo drugih posodobitev in razširitev centralnega vodovoda planiramo sredstva v višini okrog 15 milijonov tolarjev.

V osnutku proračuna smo poleg številnih pomembnih investicij na področju infrastrukture imeli v mislih tudi druge za razvoj Blok pomembne razvojne aktivnosti. Pomembna sredstva planiramo investirati tudi v odkup lastninskih deležev na določenih zazidljivih zemljiščih ter na tej osnovi pridobiti nekaj stavbnih parcel za izgradnjo individualnih stanovanjskih hiš.

Aktivni bomo v dogovorih z Ministrstvom za obrambo glede prenosa oziroma odkupa zemljišč in razpadajočih vojaških objektov v naselju Velike Bloke. Tako bodo občina Bloke in njeni prebivalci prišli do prepotrebnih površin za razvoj obrti,

Ali bodo bloške kasarne ob svojem ljubilejnem letu 70-letnici res odšle v zgodovino?

podjetništva in industrije.

V osnutku proračuna so svoje mesto dobili tudi drugi programi kot na primer šport, kultura, turizem in drugo. Predvsem pospeševanju razvoja turizma na občini Bloke posvečamo še posebno pozornost, saj od te panoge v prihodnosti pričakujemo hitrejši razvojne korake. Z najrazličnejšimi programi na področju turizma bomo kandidirali tudi na razpisu evropske skupnosti »Interreg«.

Predstavljanje vzpodbud iz skladov EU

Zaradi številnih nejasnosti v zvezi z omenjenimi razpisi v osnutku proračuna nismo predvidevali konkretnih investicij, vendar smo glede pridobitve dodatnih sredstev optimistični. Konkretno programe bomo vključili v proračun kasneje in sicer v obliki rebalansa in na podlagi konkretnih odobrenih projektov.

Osnutek proračuna za leto 2006 je zasnovan ambiciozno, vendar osebno menim, da ga je z zavzetim delom celotne občinske uprave in malo dodatne sreče pri nekaterih razpisih možno uresničiti. Na občini Bloke si bomo za realizacijo zastavljenih ciljev maksimalno prizadevali.

Vsem občankam in občanom naše občine želim mirne božične praznike v krogu najdražjih!

Kar upate, naj se vam izpolni. Kar iščete, naj se vam odkrije.

V mozaiku novega leta 2006 naj se vam uresničijo vse vaše želje!

Župan Jože Doles

Beseda bralcem

V tej številki je med naše sodelavce stopil tudi znani televizijski športni novinar Marjan Fortin. Vse bralce vabimo k sodelovanju, četudi niste Marjan Fortin in ste prepričani, da ne marate svinčnika. Vabljeni tudi fotografi bloških motivov. Naj velja reklo: »Več vidim skozi fotografski objektiv!« Prispevke za naslednjo številko pošljite do 15. 3. 2006. Če morete, naj bodo prispevki poslani preko elektronske pošte.

Uredništvo

Oda sodelovanju ali projekt No. 1.

Sine Radl

Kako pritegniti ljudi k sodelovanju, prostovoljnemu seveda, da sami poprimejo in vlečejo? Kakšen mora biti izziv, da pritegne večino? In kje je kritična točka, od koder stvari krenejo same po sebi, že zaradi vztrajnosti, če ne iz prepričanja. Je morda bloško smučanje zadosten motiv, da se Bločani poistovetimo z njim? In če, a se počutimo del tega gibanja, ki traja že stoletja in ali čutimo povezanost s preteklostjo na način, da smo za to pripravljeni tudi kaj žrtvovati. Imamo identiteto, ki je edinstvena na svetu, jo pa vsak gotovo občuti na svoj način. In tudi prišleki, ki niso zrasli na Blokah, pogosto doživijo močan impulz preteklosti, ki jim narekuje bodoča ravnanja. Z bloškim smučanjem ni še nihče zaslužil, pa vendar se znova in znova najdejo ljudje, ki ga na tak ali drugačen način ohranjajo pri življenju in ne dovolijo, da bi utonilo v pozabo. Sredstva za to so različna, času, možnostim in potrebam primerna. Kar spomnimo se, na koliko načinov je bil bloški smučar v preteklosti že obravnavan in predstavljen svetu. Žal pa med tem izborom ne najdemo bloškega smučarja med vrhunskimi športniki, čeprav je to tisti pravi način, da mu podaljšamo rok trajanja in ga postavimo v sedanji čas. In zakaj? Zato, da bomo mi in generacije za nami še naprej lahko s ponosom priznavali svoj izvor in se upravičeno sklicevali na zanimivo poreklo.

Na Olimpiado ni lahko priti.

Če sprejmemo ta izziv kot najpomembnejši stranski projekt na Blokah, potem nam to lahko celo uspe. Smučarski tek je izrazito individualen šport, pa vendar brez ekipnega duha tudi posameznik ne more uspeti. Tak projekt zahteva najširšo podporo. Ali lahko kdo uspe tudi v kakem drugem športu? Morda, vendar je smučarski tek na nek način pisan Bločanom na kožo in to velja upoštevati. Bloškega smučarja smo včasih povezovali z alpskim, saj smo ga po Valvasorjevem opisu videli drsati po strminah s kolom med nogami. Toda kam je izginilo gorovje in hribovje planinskega sveta, kamor so Bloke včasih umeščali? Na srečo pa so nam ostale planjave in ravnice, ki ob ugodni zimi, že ob nizkem snegu, ponujajo neizmerne možnosti za vse, kar sodoben smučarski tekač potrebuje za trening in rekreacijo.

Narejeni so prvi koraki. Tisti, najbolj zagreti za ta šport, so našli način sodelovanja in povezovanja. S prihodom TSD Olimpije na Bloke in njeno integracijo v naše okolje smo že na startu preskočili nekaj stopnic. Glede na njen značaj je jasno, da postaja nosilec projekta, vendar gre tu tudi za druge, ravno tako pomembne udeležence, saj brez njihovega sodelovanja oziroma podpore na področju, ki ga pokrivajo, ni možno pričakovati uspeha.

Občina, šola, športna in druga društva, gospodarstvo, obrt, pa študentje in ostala združenja ter posamezniki, starši in v prvi vrsti tekmovalci, vsak lahko prispeva h končnemu uspehu. Lahko pa tudi postavlja ovire, a tega si najmanj želimo. Pomembno pa je, da do sodelovanja pride na podlagi splošnega prepričanja, da je vredno poizkusiti in pripravljenosti vsakega od sodelujočih, da po svojih močeh, tako ali drugače prispeva za skupni cilj.

Naloga ni lahka, predstavlja pa svojevrsten izziv. In če verjamemo vanjo in stopimo skupaj, bomo zagotovo uspeli. S trdim in resnim delom bo nekomu, ki bo imel dovolj poguma in široko podporo, brez dvoma uspelo. Kdo bo to, ta trenutek ni pomembno, kajti uspeh je treba načrtovati dolgoročno. Pomembno je le, da vsi stremimo k istemu cilju in si prizadevamo zanj, pri tem pa uporabljamo preprosto vodilo, in sicer: velja podpreti vsak ukrep ali ravnanje, ki nas bo približalo in nič takega, kar nas bo oddaljevalo od tega cilja, ni vredno početi. Vendar pa je to lažje povedati, kot storiti, saj ima vsak svoj pogled in svoje mnenje o tem, kaj je v danem trenutku najbolje. Zato se bo treba močno potruditi, da bo sistem sodelovanja, ki ga poskušamo oblikovati, začel tudi delovati.

Turizem: da ali ne

Turizem je v Sloveniji opredeljen kot pomembna gospodarska dejavnost, ki ima pomemben vpliv na zaposlovanje ljudi in rast BDP.

Za turistično gostinsko panogo pa so makroekonomske razmere pri nas še precej nespodbudne. Obstoječi predpisi in zakonodaja, ki opredeljujejo gostinsko in turistično dejavnost, so relativno togi in otežujejo fleksibilnost, ki bi bila skladna s potrebami in trendi na trgu. Na nacionalnem nivoju in v strateških razvojnih dokumentih je prisotno premalo pozitivnega duha in premalo opredeljenih razvojnih pobud za razvoj v obrobni krajih – preskromen policentrični razvoj, večje je spodbujanje razvoja ter promocija »klasičnih« centrov Slovenije (Ljubljana, Portorož, Bled ...).

Trendi razvoja turistične dejavnosti se gibljejo v smeri zagotovitve varnosti turistov in zadovoljevanja emocionalnih in duhovnih potreb. Obdobje informacijskih tehnologij in tehnološke revolucije se spreminja v dobo doživetij in uresničevanja fantazij, v tako imenovano »Družbo sanj« oziroma »Dream society«.

Ljudje – turisti – si v prvi vrsti želijo aktivnosti in doživetij, ki zavzemajo primarno pomembnost pri izbiri turistične ponudbe: spoznavanje in uživanje življenja je najpomembnejše. Iz navedenega izhaja tudi rast povpraševanja po avtentičnih izkušnjah vključno s kulturo, naravo, izobraževanjem in ohranjenim okoljem.

Prednosti Blok, ki so ugodne za turistično trženje, so:

ugodna geografska lega, dokaj dobre povezave navzven, izredne naravne danosti (območje Nature 2000), možnost aktivnih počitnic v neokrnjeni naravi, bogata in relativno ohranjena kulturna in naravna dediščina, izredne možnosti in tradicija zimskega turizma, mir in varnost (z vidika demografije, z vidika turizma), etnografsko bogastvo, legende, zgodbe (Martin Krpan, bloški vol, bloški smučar), območje je bogato z naravnimi viri in privlačnim okoljem (manj po številu, več po kvaliteti), visoka biotska pestrost (prisotne so številne rastlinske in živalske vrste, ki so v evropskem merilu na seznamu ogroženih vrst), visoka stopnja naravnosti kulturne krajine in še bi lahko naštevali.

Poleg prednosti pa imajo Bloke kot turistična destinacija tudi slabosti, in sicer:

skromna turistična ponudba, pomanjkanje nastanitvenih kapacitet (šola v naravi?), ni povezovanja različnih elementov komplementarne ponudbe (domače obrti), nepovezanost turističnih ponudnikov in ponudbe (gostilne, kmetije, dejavnosti na kmetijah ...), pasivnost pri realizaciji možnih ponudb in razvoja idej (ideje so, ni energije in denarja za realizacijo in zato se stvari »pometejo pod preprogo«) ...

Bloke so zanimive za več vrst turistov:

-aktivni športniki in rekreativci

Njihov motiv prihoda je aktivno preživljanje prostega časa, krepitev telesa in zdravja, psihofizični počitek, razvajanje, doživetja narave, zabava, druženje s prijatelji / družino...

-ljubitelji športnih prireditev

Motiv prihoda je ljubiteljstvo športnih prireditev in športa, sprostitev, navijanje, druženje z ljudmi ...

-ljubitelji kulturnih in zabavnih prireditev

Pridejo zaradi sprostitve, doživljanja lepega, tradicije.

-gostje na kratkih sprostitev oddihih

Želijo si duševno sprostitev in psihični počitek, umik od stresnega življenja, želijo spremembo okolja in čisto okolje in naravo.

-družine na počitnicah

Njihov prihod je namenjen menjavi okolja, preživljanju prostega časa z družino v naravnem okolju, želijo pa tudi aktivno preživljanje prostega časa za vse člane družine.

-gostje na zimskih / poletnih počitnicah

Privlači jih ugodno podnebje, mir in naravno okolje, doživljanje in spoznavanje pokrajine, rekreacija, sprostitev, menjava okolja, nova doživetja, stik z naravo.

-ljubitelji in raziskovalci narave

Prihod je namenjen raziskovanju in odkrivanju novih stvari, doživijo lepote narave, se sprostijo

-ljudje s specifičnimi interesi

Okolje jih pritegne zaradi njihove ljubezni do živali, ponavadi imajo specifične hobije (fotografija, opazovanje ptic ...).

Da bo občina Bloke dolgoročno zanimiva za turiste, je seveda potrebno izvesti določene investicije v turistično infrastrukturo (kolesarske, jahalne poti, učna pot okoli Bloškega jezera, informativne table, urediti počivališča ob poteh – mize, klopi in koši za smeti ...).

V sklopu turistične ponudbe je pomembna gostinska ponudba, možnost prenočevanja in dodatnih dejavnosti (foto lov, pomoč pri delu na kmetijah ...). Izredno pomembne za razvoj turizma so tudi razne prireditve. Na Blokah sta dve že kar tradicionalni prireditvi – Kmečke igre in Bloški teki, ki privabljata kar lepo število gostov.

Teorija je torej jasna, kaj pa praksa?

Anita Nared

Evropski

Evropska unija je na veliki prelomnici, ne samo zaradi širitve, predvsem zaradi

naslednjega proračuna 2007 – 2013, imenovanega tudi finančna perspektiva.

Na eni strani imamo Veliko Britanijo z rabatom (popustom), ki jim ga je priborila

Margaret Thatcherjeva in na drugi Francijo, ki se noče odreči zmanjšanju sredstev namenjenih kmetijstvu. Če seveda proračun ne bo sprejet v letošnjem letu, bo Avstrija, kot predsedujoča v prvi polovici naslednjega leta, imela težko delo, da bo našla ustrezno formulo, s katero se bodo strinjale vse države EU.

Sam sem pred kratkim v Bruslju na izobraževanju spoznal vso raznolikost Evrope, ki je težko enotna glede na vse probleme, ki jih ima. Deset novih članic, predvsem velika Poljska, bo veliko denarja porabila za razvoj, da se bodo lahko postopoma približale povprečju EU.

Veliko njihovih delavcev sedaj po članstvu v EU dela v Nemčiji, kjer opravljajo težka dela, ki so po pripovedovanju kolegov iz Evrope tudi do štirikrat bolj plačana kot doma na Poljskem.

Projekt EUROPE DIRECT, ki ga izvajamo v Notranjsko – kraški regiji, je projekt obveščanja naših občanov o EU na različnih področjih.

Evropska Komisija je spoznala, da je bruseljska administracija le predaleč od državljanov in preko programov kot je EUROPE DIRECT želi povratne informacije, pobude in odzive državljanov na dogajanje v EU. Okrogli mizi, ki smo ju imeli v Postojni (na temo Bolonjske deklaracije in kmetijstva) in pred kratkim na Blokah, sta le korak k zblizanju in premagovanju meja, za katere se zdi, da so včasih daleč, pa vendar niso tako, kot se včasih zdi.

Na eni strani gre za mišljenje, da nam ne bo noben pomagal in da je vse preveč komplicirano, da bi lahko kaj naredili, po drugi strani pa v Bruslju pripravljajo različne projekte, ki bi podeželju, kot so Bloke, lahko v prihodnosti omogočili hitrejši razvoj.

Ker bodo sredstva za kmetijstvo v prihodnosti postopoma manjša in se bodo nadomeščala tudi za druge dejavnosti za razvoj podeželja, je prav, da o tem razmišljamo že danes.

Nerazvitost je lahko priložnost, ki je ne bi smeli kar tako izpustiti.

V Bolgariji, za katero vemo, da je manj razvita kot Slovenija, so bili prav tako ogroženi od medveda, kot smo na Blokah. Toda vso stvar so obrnili sebi v prid in preko tujih ekspertov, ki so jim svetovali, kaj in kako, so dobili zanimivo in zelo obiskano turistično atrakcijo, s katero so danes zadovoljni vsi. In na Blokah nimamo samo medveda in neokrnjene narave, temveč imamo

premislek

tudi tradicijo smučanja, jadralnega letenja in še mnogo drugega.

Ker sem bil zaprosen, da napišem, kaj bi lahko dobile Bloke od Evrope, vas sprašujem, kaj lahko Bloke ponudijo Evropi.

Včasih se zdi, da živimo v Butalah, da nam tisti, ki nam »predavajo« o naših prednikih, ne znajo povedati nič vzpodbudnega o njih in se o njih bolj norčujejo kot ne. Pa so si v resnici to zaslužili?

Mogoče se ne spoštujemo dovolj, da smo se spriznili s tem, da se smejemo prednikom in se danes smilimo sami sebi.

Projektov imamo veliko, toda vedeti moramo, kaj bi radi. Z evropskimi projekti ni enostavno, kajti dokumentacija mora biti skoraj že pripravljena, da jo lahko časovno uredimo.

Možnosti so na različnih projektih turizma, naravovarstvenih projektih itd.

Naši otroci se bodo po novi Bolonjski deklaraciji izobraževali po vsej Evropi in marsikatera meja bo presežena. Nekatere je danes strah, jutri bodo veseli, da so premagali meje, ki so jih ločevale. Preseganje mej v glavah daje rezultate.

Če ob vseh brezposelnih s končano visoko kmetijsko šolo Bloke ne premorejo kmetijskega pospeševalca, da bi kmetom pomagal pri različnih projektih, potem nam ne bo pomagalo, četudi iz Bruslja pripeljemo samo komisarko za kmetijstvo.

In na koncu, če bi radi kaj denarja iz Bruslja, se moramo prvo doma dogovoriti sami, kaj bi sploh radi. Denarja iz Bruslja je dovolj, le odločitev je na naši strani.

Včasih se zdi, da bi radi na vsak način porabili denar, samo da bomo imeli dober občutek.

Tudi če se poročiš brez razmišljanja, prej ali slej spoznaš, da je naivnost lahko draga.

Preračunljivost se vrača, naivnost plača.

Smejmo se zgodovini in naivno pričakujmo, da bodo drugi naredili kaj namesto nas.

EU je priložnost, ki nam ponuja, da začnemo spoštovati zgodovinska dejstva, na katera smo lahko ponosni in jih začnimo tržiti.

Toda le sodelovanje bo dalo rezultate, kjer bomo zadovoljni vsi in ne samo nekateri.

Na nas je, da uspemo preseči vse te meje in izkoristimo naravne danosti, ki so nam na Blokah dane.

*Jože Lavrič Cascio,
vodja projekta Europe Direct*

Anketa

Z Blok sem doma

TOKRAT SMO SE SPRAŠEVALI, KAKŠNO SAMOPODOBO IMAJO BLOČANI O SVOJEM KRAJU. ALI PONOSNO POVEM, DA SEM Z BLOK ALI PA NA HITRO ZAMOMLJAM, DA ŽIVIM TAM OKROG CERKNICE? ALI GLASNO IN BREZ SRAMU ZAPOJEM V BLOŠKEM NAREČJU ALI PA SE LOVIM V POLOMLJENI LJUBLJANŠČINI? ALI Z VESELJEM POVABIM SVOJE PRIJATELJE, DA SPOZNAJO MOJ KRAJ, ALI PA JIH RAJE KAR V LJUBLJANI PELJEM NA PIJAČO? TO JE SAMO NEKAJ VPRAŠANJ, V KATERIH SE KAŽE (NE) SAMOZAVEST BLOČANA. ZASKRBLJUJOČI STA DEJSTVI, DA MLADI Z DIPLOMO V ROKI ZAVRAČAJO PONUJENA DELOVNA MESTA V DOMAČEM KRAJU IN DA SE VEDNO VEČ BLOČANOV, KI ŽIVIJO V DRUGEM KRAJU, VOZI NA DELO V NOVO VAS. V TAKŠNIH SITUACIJAH SE ČLOVEK, DOMOLJUB, ZAMISLI NAD PRIHODNOSTJO SVOJEGA KRAJA. VSAK BLOČAN LAHKO NEKAJ NAREDI V TEJ SMERI, OBČINA IN GOSPODARSTVENIKI PA NAJVEČ.

Gregor Ulčar, Nova vas: »Prepričan sem, da se ne bom zaposlil na Blokah, ker trenutno delam v ljubljanskem podjetju. Obstaja možnost, da bi živel na Blokah. Mesta ne maram, Bloke pa so mi všeč, ker sem se tukaj rodil in grem lahko ven v naravo. Med prijatelji se nisem nikoli sramoval, da prihajam z Blok, se pa tudi ne izpostavljam. Če me kdo vpraša, jim moram vedno razlagati, kje leži ta kraj, ker vsak misli, da je to nekje na Dolenjskem. Večina pozna naš kraj po orožnih vajah. Če kdo pride na Bloke, je navdušen predvsem nad jezerom. Da bi bil naš kraj še bolj prepoznaven, bi bilo dobro delati na ekološkem turizmu. Nikoli ni tako dobro, da ne bi moglo biti še boljše.«

Primož Oražem, Runarsko: »Vsekakor se nameravam zaposliti na Blokah in tudi ustaliti v domačem kraju. Vsakemu povem, da sem z Blok in mu seveda vedno razložim, kje natančno je to. Na žalost nismo dovolj prepoznavni. Iz srednje šole se spomnim, da mi je postalo nerodno, ko sem z bloškim naglasom nastopal pred tablo. Veliko prijateljev je že bilo tu in vsi so bili navdušeni predvsem nad naravo in klanci. Za boljše prihodnost bi morale Bloke delati na turizmu trajnostnega razvoja, se pravi na prestižnem turizmu, ker imamo neokrnjeno naravo.«

Uroš Kotnik, Nova vas: »Glede na to, da sem že zaposlen v Novolitu, imam tudi namen živeti doma, čeprav me včasih prime, da bi šel poizkusiti tudi kam drugam, proti Ljubljani. Znanci iz drugih koncev Slovenje ponavadi ne poznajo Blok. Ko jim omenim Cerknico, se lažje orientirajo. Nekateri sošolci so sem prišli s kolesi, pa se niso mogli načuditi, da se zvečer nič ne dogaja. V srednji šoli se nisem nikoli sramoval svojega narečja, vedno sem govoril po domače. Čeprav je včasih pri slovenščini padla kakšna nižja ocena, mi nikakor ni šlo, da bi se nekaj pretvarjal. Za še boljše prepoznavnost Blok bi morala poskrbeti občina, zaposliti bi morali nekoga, da bi usmerjal ljudi, ki pridejo k nam.«

Dunja Volf, Nova vas: »Na Blokah bi se zaposlila, če bi dobila priložnost, drugače pa bom poskusila kje v Ljubljani. Tudi živela bi najraje doma. Po mojih izkušnjah večina ljudi ne pozna Blok, tisti pa, ki jih poznajo, jih poznajo po bloškem smučarju. Znancem vedno povem, da je to nekje blizu Cerknice, pa si potem lažje predstavljajo. Kdor pride na obisk, mu je všeč predvsem narava in okolica, pa še pivo je poceni. Zaradi dialekta me ni bilo nikoli sram, včasih zaradi lažjega sporazumevanja govorim bolj knjižno. Za boljši jutri na Blokah je najprej treba poskrbeti za več dogajanja, na primer ponuditi več kulturnih in družabnih prireditev.«

Anja Anzeljc

Postopki ob zaključku gradnje

OBSEG GRADNJE DRUŽINSKIH HIŠ IN GOSPODARSKIH POSLOPIJ V LASTNI REŽIJI JE PRI NAS ŠE VEDNO ZELO VELIK. VEČINA SAMOGRADITELJEV SE NEKAKO PREBIJE SKOZI DOLGOTRAJNE IN ZAPLETENE POSTOPKE PRIDOBIVANJA VSEH POTREBNIH DOVOLJENJ ZA GRADNJO, KO PA JE HIŠA KONČANA IN VSELJIVA, PA VEČINA NE VE, ALI JE POTREBNO UREDITI ŠE KAKŠNO DOKUMENTACIJO IN KAKO PROJEKT ZAKLJUČITI.

Zakon o gradnji objektov določa, da mora lastnik nove hiše pridobiti uporabno dovoljenje in hišo vpisati v kataster zemljišč in kataster stavb ter na koncu v zemljiško knjigo.

Večina graditeljev ne zaprosi za uporabno dovoljenje, uredijo pa vpis v katastru zemljišč in zemljiški knjigi, le redki se odločijo za vpis v kataster stavb.

Obstajajo seveda tudi graditelji, ki ne naredijo nič od naštetega. Vse omenjene vpise naredijo namreč le na željo lastnika zemljišča in hiše.

1. Vsak, ki želi imeti stvari urejene, bo ob zaključku gradnje poklical eno od geodetskih podjetij in se dogovoril za načrt novega stanja na zemljišču. Geodetsko podjetje v dogovoru z naročnikom na terenu opravi izmere in vse, kar je potrebno za vpis spremembe rabe v katastru zemljišč. Geodetsko podjetje mora najprej od pristojne geodetske uprave pridobiti podatke o prejšnjem stanju (o vpisu zemljišča), nato opravi izmero, izriše tloris in izdela elabo-

rat, ki ga preda geodetski upravi. Za to mora naročnik odšteti od 50 do 80 tisoč tolarjev, odvisno od števila vogalov, ki jih ima hiša in od zahtevnosti izmer. Potem ko prejme geodetska uprava elaborat geodetskega podjetja, (vloži ga lahko tudi graditelj sam), vpiše novo stanje na zemljišču v kataster zemljišč. To pomeni, da se izvede postopek spremembe rabe zemljišča in tam, kjer je bil prej na primer vpisan travnik, se zdaj vpiše tloris hiše. Geodetska uprava po pravnomočnosti odločbe po uradni dolžnosti podatke posreduje zemljiški knjigi, kjer zapišejo nastale parcelne spremembe, seveda pod pogojem, da je graditelj v zemljiški knjigi že vpisan kot lastnik zemljišča.

2. Lastniki hiš bi morali stavbo vpisati tudi v kataster stavb, s čimer bi pridobili identifikacijsko številko, vpišejo pa se tudi podatki o lastniku, dejanska raba stavbe, njena lega in oblika. Ta vpis je nekoliko bolj zapleten in dražji, saj mora geodetsko podjetje narediti tudi izmere vseh prostorov. Za sedaj se v kataster stavb

vpisujejo večstanovanjske hiše, v katerih je treba določiti etažno lastnino in solastniške deleže, lastniki enostanovanjskih hiš pa se za vpis praviloma ne odločajo. Ne zavedajo se, da kasneje lahko pride do zapletov; lastnik želi na primer graditi prizidek, pa nima urejenega vpisa in zato ne more dobiti gradbenega dovoljenja. Vpis v kataster stavb bo potreben tudi za določitev osnove za odmero davka na nepremičnine, zato bodo stavbe morale biti evidentirane.

3. Za uporabno dovoljenje pa je treba zaprositi na Upravni enoti, ki je izdala gradbeno dovoljenje. Postopek za enostanovanjske hiše je preprost in hiter, saj ni treba opraviti tehničnega pregleda. Dovolj je le geodetski načrt novega stanja zemljišča ter izjava projektanta in nadzornika, da je stavba zgrajena v skladu s predpisi. Uporabno dovoljenje in postopek določa zakon o gradnji objektov, vendar na upravnih enotah pravijo, da vlog za uporabno dovoljenje praktično ni ali pa so zelo redke. Razlog, da je velika večina enostanovanjskih hiš brez uporabnega dovoljenja, je verjetno tudi dejstvo, da zakon ne predpisuje nobenih sankcij.

Povzeto po članku Ob zaključku gradnje: trije vpisi in uporabno dovoljenje, Deloindom dne 18. maja 2005 avtorice Katarine Nemanič.

Jožica Anzelj

Razvojni programi podeželja znotraj skupne kmetijske politike EU

SKUPNA KMETIJSKA POLITIKA EU UREJA SKUPNI TRG S KMETIJSKIMI PROIZVODI. DELIMO JO NA PODROČJE SKUPNIH TRŽNIH UREDITEV (STEBER I, TO SO TAKO IMENOVANA NEPOSREDNA PLAČILA IN TRŽNE PODPORE) IN NA PODROČJE RAZVOJA PODEŽELJA (STEBER II).

Za t. i. stebere I mora Slovenija za naslednje programske obdobje 2007-2013 uvesti reformo skupne kmetijske politike na področju neposrednih plačil, medtem ko je potrebno za stebere II pripraviti nacionalni program razvoja podeželja, ravno tako za obdobje 2007-2013.

Na regionalnem nivoju je za isto obdobje potrebno pripraviti regionalne razvojne programe podeželja. Nekateri občine so se v preteklosti že medsebojno povezale s tematskimi programi – kot je npr. program Po poteh dediščine od Idrije do Kolpe, ki ga je sedaj potrebno po navodilih MKGP uskladiti in nadgraditi v regionalni razvojni program podeželja za obdobje 2007-2013 v skladu z Uredbo Sveta o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP).

Do junija 2006 bo potrebno regionalne razvojne programe podeželja oddati na Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Ti programi morajo vsebovati vsebine oz. projekte, ki se bodo izvajali na določenem območju v naslednjih sedmih letih tako na regionalnem, lokalnem

kot fizičnem nivoju. Projektov, ki v programu ne bodo uvedeni, ne bo mogoče prijavljati na razpisana sredstva Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja za omenjeno obdobje. Program bo možno na določeno obdobje tudi dopolnjevati.

Vsebine, ki jih bo program zajemal, se bodo osredotočale na t. i. osi ter njihove ukrepe:

- OS 1: Izboljšanje konkurenčnosti kmetijstva in gozdarstva.
- OS 2: Okolje in upravljanje zemljišč – novost v okviru te osi bodo v okviru trajnostne rabe kmetijskih zemljišč nadomestila za območja Nature 2000, v okviru trajnostne rabe gozdarskih površin pa bodo v celoti novi ukrepi: prvo vzpostavitev kmetijsko-gozdarskih sistemov na kmetijskih zemljiščih, plačila za območja Natura 2000, gozdarsko okoljska plačila, obnova potenciala gozdarske proizvodnje in uvedba preventivnih ukrepov, podpore za neproizvodne naložbe.
- OS 3: Izboljšanje kakovosti življenja na

podežlju in ekonomska diverzifikacija – v okviru te osi bodo upravičenci do kandidiranja na sredstva tudi novo ustanovljena mikropodjetja, ki niso vezana na kmetijstvo in bodo zagotavljala do 5 zaposlenih.

- OS 4: LEADER – novo področje, v okviru katerega bo potrebno organizirati javno-zasebno partnerstvo s statusom lokalne akcijske skupine, ki bo odgovorna za koriščenje sredstev iz omenjenega sklada in za uresničevanje v programu definiranih vsebin.

Do junija 2006 se bodo v okviru priprav izdelave regionalnega razvojnega programa podeželja organizirale delavnice na območju občin Logatec, Cerknica, Bloke, Loška dolina, Loški Potok, Sodražica, Velike Lašče, Dobropolje, Ribnica, Kočevje, Kostel in Osilnica, katerih namen bo pridobivati vsebine, ki se bodo vključile v omenjeni program.

Vse zainteresirane, tako posameznike kot institucije s tega območja vabimo, da izrazijo svoj interes in pripravljenost za sodelovanju že pri samem načrtovanju aktivnosti in definiranju vsebin.

Prosimo, da svoj interes sporočite na Zavod POPD Od Idrije do Kolpe, Škrabčev trg 40, 1310 Ribnica, e-mail: heritageik@siol.net, tel. 01 8369 330, 041 332 406.

Alenka Henigman.

Pismo

Pred časom sem prebiral časopis Pivške novice in bil opozorjen na prenovljeno spletno stran občine Pivka. Stran je bila oblikovana v sodelovanju z Univerzo Maribor, Fakulteto za računalništvo, elektrotehniko in informatiko. Ker so pa bloški študentje letos postavili občini Bloke novo spletno stran, sem želel zvedeti, kaj v Pivki zmorejo več in še fakulteto imajo za sabo.

Brskanje po pivškem spletu je zanimivo. Skoraj vse izveste o županu in njegovem urniku, o občinskih organih, o zgodovini Pivke, o njihovem gospodarstvu, turizmu i. t. d. Presenečen pa sem bil, ko me je takoj na portalu pozdravil star tank z napisom: »Tankovski muzej Pivka.« Ta prekleti tank se nato vleče seveda skozi ves splet, vse dokler ne dobi svoje domače strani, kjer navdušeno pripovedujejo, kako bo v Pivki nastal največji tankovski muzej, ki bo privabljal tisoče turistov kot kakšna Postojnska jama. Seveda moram tukaj povedati, da me v življenju orožje ni zanimalo, uporabljal sem ga samo po dolžnosti pri vojaki. Štejem se za nekakšnega pacifista in v naši soseski se zardi mene tudi otroci niso smeli igrati »ravbarjev in žandarjev«. Vsekakor mi je ta pivški tank deloval moreče ob misli, da se nekdo gre biznis na račun tako umazanega posla, kot je vojna in v kateri so umirali milijoni in milijoni,

ne da bi vedeli zakaj.

Kako pa izgleda bloška domača stran? Pravzaprav sploh ni slaba. Snovalci pravijo, da morajo še veliko dodelati in je to le najnujnejše, kar so doslej naredili. Tako lahko pričakujemo, da bo v prihodnje še bolj zanimiva in pestra. Z dodelavo domače strani pa bi bilo lepo, če bi se na portalu pojavila slika bloškega smučarja z napisom: »Bloški smučarski muzej Slovenije v ustanavljanju.«

Bločani in najbrž kar večina Slovencev nas je zelo ponosnih na prednike, ki so si nekoč v zgodovini umislili smuči, ki so danes poleg žoge gotovo najbolj popularen športni rekvizit. V zadnjem stoletju smo vselej imeli nekaj zanesenjakov, ki so poskrbeli, da se je ta kulturna dediščina ohranila. Ali ne bi bilo prav, da to kulturno dediščino ponudimo tudi drugim v obliki muzeja oziroma tudi turistične destinacije Bloke? Zakaj mora biti tako pomembna kulturna vsebina, ki je gotovo najpomembnejši bloški atribut, le interes »privatne iniciative«?

S tem javnim pismom predlagam županu in občinskemu svetu, da to vprašanje uvrstita v svoj program dela in se o njem izrečeta ter v kolikor ocenita to pobudo za umestno, naj k sodelovanju povabita ožjo in širšo družbeno-politično skupnost in privatni interes.

Stane Korenjak

PRIPIS:

Z mislijo o bloškem muzeju se tiho ukvarjam že trideset let. Najbrž je to iskro sprožil gospod Svetozar Guček, ki nas je nekoč pripravil na izpit za smučarske sodnike. Kasneje sem o tej stvari debatiral z velikim ljubiteljem bloške kulture Mežnarjevim Brankom in z nekdanjim župnikom Jožetom Kastelicem, Francetom in Ireno Škrabec in mnogimi drugimi. Misel me je mučila, ko sem leta 1983 za takratni Partizan pripravil izdajo olimpijskega koledarja bloškega smučanja. Vselej se mi je zdel projekt nedosegljiv ali neizvedljiv in sem molčal. Toda časi se spreminjajo. Imamo svojo občino in tudi tako revni kot nekoč nismo več. Okrog tega projekta so danes ljudje, ki so vložili že ogromno truda in tudi znanja jim ne manjka. Najbrž smo dolžni, da sodelujemo. Tako mislim jaz. Pa vi? Razprava je odprta in povejte.

«Tebi, stari na pol pozabljeni bloški smučar, ki si nezavedno začel novo in svojevrstno poglavje človeškega udejstvovanja in omogočil pravo svetovno smučarsko gibanje, v spomin, zahvalo za izjemno predstavitev Slovenije svetu, v tvojo čast bomo prirejali vsakoletne smučarske teke na Blokah.» To je pred desetletji zapisal bloški literat Janez Praprotnik. Da, tudi smučarski muzej si bloški smučar zaslužiš.

Obnovitvena dela na zdravstvenem domu

Kot smo vas že v prejšnji številki našega glasila obvestili, smo v začetku novembra 2005 pričeli z obnovitvenimi deli zdravstvene postaje v Novi vasi. Ta obnovitvena dela zajemajo zamenjavo vsega stavbnega pohištva, zamenjavo vseh strojnih in elektro instalacij, stene bodo na novo ometane in poslikane, zabetonirani bodo tudi plavajoči tlaki na predhodno položitev toplotne izolacije. Enako bodo prenovljeni tudi kletni prostori. V tako prenovljene prostore bo nameščena nova notranja oprema. Prenovljena pa bo tudi zunanjšina kompletna objekta. Na novo bo izvedena fasada in obložena z dodatno 5 cm debelo toplotno izolacijo. Streha bo na novo prekrita s kvalitetno opečno kritino na predhodno izde-

Obnovitvena dela so v polnem teku.

lano sekundarno kritino z ustreznim vmesnim zračnim prostorom. Obnovljen pa bo tudi vhod v objekt, vključno s stopnicami, rampo za invali-

de in nadstreškom.

de in nadstreškom.

Ker se navedena dela izvajajo v zimskem času, ne morejo potekati po predvidenem terminskem planu zaradi neugodnih vremenskih razmer. Tudi sušenje objekta poteka veliko počasneje kot v poletnih mesecih, suh objekt pa je pogoj za vgradnjo finalnih podov in opreme.

Zaradi navedenega bo zdravstvena postaja lahko pričela s svojim delom v prenovljenih prostorih predvidoma v začetku meseca marca 2006.

O točnem datumu začetka obratovanja zdravstvene postaje boste občani obveščeni na krajevno običajen način.

Vse občane občine Bloke prosimo za razumevanje.

Stane Jakopin

Obvestilo

Prostovoljni letni prispevek 2.000 SIT za glasilo Bloški korak v Sloveniji lahko nakažete na račun št. 01350-0100002737. Namen nakazila: prispevek za glasilo Bloški korak 2006.

Občina Bloke

Razgovor z Robertom Maroltom, državnim sekretarjem na ministerstvu za pravosodje

Zmanjšanje sodnih zaostankov je naša prioriteta

ROBERTA MAROLTA NAJBŽRŽ NI POTREBNO POSEBEJ PREDSTAVLJATI, SAJ JE ROJEN IN ŽIVI V ZAKRAJU NA BLOKAH. PO OPRAVLJENI GIMNAZIJI JE ŠTUDIRAL PRAVO IN OPRAVIL DIPLOMO NA LJUBLJANSKI PRAVNI FAKULTETI. VSEKOZI SE JE DOPOLNILNO IZOBRAŽEVAL TER OPRAVIL USTREZEN DRŽAVNI PRAVOSODNI IZPIT. PO DEVETIH LETIH DELA KOT SEKRETAR VIŠJEGA SODIŠČA V LJUBLJANI SE JE LANI ODLOČIL PREVZETI MESTO DRŽAVNEGA SEKRETARJA NA PRAVOSODNEM MINISTRSTVU. KER NAS PA KOT BLOČANE VSELEJ ZANIMA, KAKO SE ZNAJDEJO NAŠI LJUDJE V SVETU, SMO GA POPROSILI ZA RAZGOVOR.

Te dni mineva leto, ko je bila imenovana vlada in si sprejel funkcijo državnega sekretarja. Kako je minilo to leto?

V izjemno čast in veselje mi je, da me je minister za pravosodje g. dr. Lovro Šturm povabil za državnega sekretarja v novi vladi, ki jo vodi g. Janez Janša. Prepričan sem, da naša država zagotovo nima bolj sposobnega politika za vodenje vlade kot je g. Janez Janša, ki ima odlične vizionarske, motivacijske, strateške in analitične sposobnosti vodenja, izjemno energijo, preudarnost in delavnost. Prav tako menim, da Slovenija nima boljšega človeka za vodenje ministrstva za pravosodje, kot je g. dr. Lovro Šturm s svojo izjemno sposobnostjo vodenja ministrstva, strokovnostjo, preudarnostjo, modrostjo, občutkom za pravičnost, poštenost in izjemno delavnostjo. To leto je minilo izjemno hitro. Na področju pravosodja smo v prvem letu nove vlade znižali notarske tarife do 50 %, pripravili več kot 30 zakonov in podzakonskih predpisov, kupili številne nove prostore in opremo za pravosodne organe, za 400 % povečali delo Komisije za popravilo krivic in bili zelo aktivni na mednarodnem področju v okviru Evropske unije in tudi izven. Zelo pomembno pa je dejstvo, da smo na ministrstvu s transparentnimi in preglednimi javnimi naročili, z varčnim, gospodarnim in racionalnim poslovanjem povprečno do 50 %

zmanjšali stroške materialnega poslovanja in prihranili veliko davkoplačevalskega denarja.

Vlada je lani sprejela novelo o državni upravi, kjer je reorganizirala delo vlade kakor posameznih ministrstev.

Kakšen je v tej novi shemi tvoj status oziroma status državnega sekretarja na ministrstvu?

V prejšnjih vladah so imela ministrstva več (od 3 do 5) državnih sekretarjev po posameznih delovnih področjih znotraj ministrstva. S spremembo zakonodaje pa ima vsako ministrstvo samo po enega državnega sekretarja, ki neposredno sodeluje pri vodenju, odločanju in koordiniranju dela ministrstva, nadomešča ministra v času odsotnosti in je tudi njegov edini namestnik na sejah vlade in na sejah državnega zbora ter nadomešča ministra na vsakomesečnih zasedanjih sveta ministrov Evropske unije v Bruslju. Vsekakor je najožji sodelavec ministra in tudi neposredno soodgovoren za uspešnost in učinkovitost dela ministrstva.

Vlada se je temeljito lotila dela in želi marsikaj reformirati, da bi kot država učinkoviteje poslovila in se lažje vključevali v svetovne gospodarske in kulturne tokove.

Kaj je prioriteta dela na vašem ministrstvu?

Za vsakega državljana je zelo pomemben pojem »pravne države«. In na področju pravosodja to dejansko pomeni, da je v pravni državi zagotovljeno

sojenje v kratkem času od vložitve tožbe.

Verjetno največji problem »pravne države« so pri nas sodni zaostanki. Sodišča imajo tudi deset ali več let stare nerešene zadeve. Tako ugotavljamo, da je na slovenskih sodiščih 1, 2 milijona sodnih sporov, sodišča letno rešijo okrog 600 000 zadev, enako število ostane nerešenih zadev, hkrati pa pride na sodišča vsaj še toliko novih sporov. Problem je predvsem tudi v tem, da se Slovenci nerazumno veliko pravdamo. Glede na število prebivalcev 2 milijona in 1, 2 milijona sodnih spisov, ki se letno rešujejo na sodiščih, pomeni, da se več kot vsaki drugi Slovenec pravda pred sodiščem. Po številu sodnih sporov smo glede na število prebivalcev zagotovo prvi v Evropski uniji. Naša prioriteta je nesporno zagotoviti pogoje za odpravo sodnih zaostankov. Zato pripravljamo program odprave sodnih zaostankov, da bi stranke najkasneje v 1 letu dobile dokončno sodno odločitev, kot je to urejeno v sosednji Avstriji.

Seveda pa bodo morali vse sodne zaostanke in vse nerešene sodne spise rešiti izključno samo sodniki in predsedniki sodišč, torej neodvisna sodna veja oblasti.

Vlada želi speljati še vrsto drugih sprememb, še zlasti v gospodarstvu. Čeprav se te ne tičejo pravosodja, oziroma neposredno tvojega dela, se te tikajo kot politika in davkoplačevalca. Kako gledaš na predvidene davčne reforme in z njimi povezane sindikalne proteste?

Gospodarstvo je v vsakem primeru potrebno vzpodbuditi, da bo v bodoče bolj konkurenčno in bolj produktivno. Ministrstvo za pravosodje tu lahko največ stori pri pripravi zakonodaje za poenostavitev in skrajšanje izvršilnih, stečajnih postopkov in doseči, da bo možno registrirati podjetje v

enem dnevu. Kot državljan in davkoplačevalec pa menim, da je potrebno reforme nujno vzpodbujati. Ukrepe za izvedbo reform je potrebno preudarno, skrbno in previdno oblikovati, skrbno tehtati sredstva za izvedbo zastavljenih ciljev in v naprej preudarno analizirati različne učinke posameznih ukrepov, da ne bodo prizadeti tisti z najnižjimi osebnimi dohodki, ki so na robu socialne varnosti. Od sindikatov pa pričakujem, da se bodo v tem smislu konstruktivno pozitivno vključili v razpravo in pomagali najti najboljšo rešitev. Pozitivni učinki na razbremenitev gospodarstva pa se bodo zelo hitro pokazali pri večji gospodarski rasti in pri večjem in fleksibilnejšem zaposlovanju. Menim, da je pri tem potrebno razmišljati kot kmet, ki preorje njivo in se mora odločiti, ali kupiti kvalitetno seme in ustrezne agrotehnične pripomočke (čeprav nima denarja na pretek) ter imeti bogato žetev ali pa sejati slabo seme na nepogojeno njivo ter slabo žeti.

Ker si tudi krajan in redno živiš na Blokah, je zanimiv tudi tvoj pogled na razvoj domačega kraja. Kako gledaš na to vprašanje? Kaj moramo storiti sami in kaj bo storila širša politična skupnost?

V zadnjih sedmih letih, odkar imamo svojo občino, so pozitivne spremembe v naših krajih stalno na dnevnem redu. To je več kot očiten dokaz, da je bila naša odločitev za samostojno občino Bloke nujno potrebna! Vsekakor moram pohvaliti župana, občinske svetnike in občinske uslužbenke, ki so v tem obdobju zelo uspešno gospodarili, tako da imamo danes solidno zgrajeno komunalno infrastrukturo. V teku pa so trenutno tudi pomembne investicije, katere sofinancira tudi država. To pa še ni dovolj. Menim, da bi morali v prihodnje zagotoviti vsem vasem in vsem prebivalcem v vseh krajih naše občine enako infrastrukturo (javna razsvetljava za večjo varnost, zagotoviti telefonski in internet dostop v vseh vaseh, ...). Pri tem moram pojasniti, da je sedanja vlada že z rebalansom proračuna za leto 2005 zagotovila dodatnih 10% več državnih sredstev občinam. V sprejetem proračunu za leto 2006 pripada občinam še dodatnih 5% (skupaj 15% več) in za leto 2007 še dodatnih 5% (skupaj 20 % več) glede na izhodišče proračuna za leto 2005. To dejansko pomeni, da sedanja vlada veliko več pozornosti in več državnih sredstev namenja občinam. Najbrž bo v prihodnje za razvoj Blok nujno potrebno čimprej zagotoviti še več urbanistično in komunalno opremljenih zazidljivih zemljišč za gradnjo. Pripraviti je potrebno tudi ustrezne projekte, da bi se lahko nato prijavili na številne razpise za nepovratna sredstva, ki jih nudi Evropska unija.

Ker so pred vrati prazniki in novo leto, povej, kakšne želje imaš.

Vsem Bločankam, Bločanom in vsem bralcem Bloškega koraka želim najlepše želje za božične praznike, veliko zdravja, sreče, uspehov in lepih doživetij v letu 2006.

Pogovarjal se je Stane Korenjak

Novosti v kmetijski politiki

V GASILSKEM DOMU V NOVI VASI JE BILA 5. DECEMBRA OKROGLA MIZA O SKUPNI KMETIJSKI POLITIKI EVROPSKE UNIJE IN NJENEM VPLIVU NA SLOVENIJO. ORGANIZATOR SREČANJA JE BILA REGIONALNA RAZVOJNA AGENCIJA NOTRANJSKO-KRAŠKE REGIJE IZ PIVKE. POVABLJENI GOSTJE SO BILI: FRANC KEBE, GENERALNI DIREKTOR AGENCIJE RS ZA KMETIJSKE TRGE IN RAZVOJ PODEŽELJA, DRŽAVNEGA SEKRETARJA ZA KMETIJSTVO FRANCIJA BUTA PA JE NADOMEŠČALA JANJA KOKOL PROŠEK. EVROPSKI PARLAMENT PA JE ZASTOPALA POSLANKA TEGA PARLAMENTA MOJCA DRČAR MURKO. OKROGLO MIZO JE VODIL IN TUDI ORGANIZIRAL JOŽE LAVRIČ, KI JE ZAPOSLEN NA RAZVOJNI AGENCIJI.

Kmetovanja brez subvencij si verjetno na Blokah ni moč predstavljati. Administrativni postopek obdelave podatkov in obračun opravi Agencija za kmetijske trge in razvoj podeželja. Njegov direktor Franc Kebe, ki je skoraj domačin, saj je doma iz Cerknice, je na posvetovanju predstavil delo in novosti. Ta trenutek vlagajo izredne napore, da bi vsaj do konca naslednjega leta razrešili veliko število pritožb iz prejšnjih let. Da bi v prihodnje število napak v administrativnem postopku zmanjšali, bo za prihodnje leto potrebno vse vloge oddajati v elektronski obliki, za kar bodo tudi ustrezno usposobili kmetijsko svetovalno službo. Subvencije pa bodo za prihodnje leto v smislu dogovorjenih osnov med Slovenijo in EU nekoliko višje. Posebno poglavje so sredstva za investicijske podpore. Ker so te vloge oziroma projekti slabo pripravljeni, jih morajo v smislu predpisov zavračati. Od razpisanih 1, 8 milijarde tolarjev so jih uspeli podeliti le eno tretjino. Tudi tukaj se dogovarjajo s kmetijsko svetovalno službo, ki naj bi usposobila nekaj ljudi, ki bi znali te projekte ustrezno pripraviti. Agencija vodi tudi politiko do mlečnih kvot. Ker je sedaj pri nas to še novost, ne predstavlja posebnih problemov. V prihodnje bo pa kot drugod v Evropi tudi pri nas prišlo do trga z mlečnimi kvotami, za kar pa se bo potrebno pripraviti.

Ukrepi za razvoj podeželja doživljajo nekatere spremembe, je v predstavitvi poudarila Janja Kokol Prošek. V osnovi so razdeljeni v tri skupine ali osi, kot jih imenujemo:

V prvo skupino sodijo ukrepi za povečanje

konkurenčnosti, v katero sodijo pomoč mladim kmetom, zgodnje upokojevanje, usposabljanje in izobraževanje, podpore naložbam v kmetijstvo, razvoj novih proizvodov, osvajanje standardov in drugo.

V drugi osi so ukrepi za izboljšanje okolja, kot so: izravnalna izplačila za gorska območja, izravnalna izplačila za kmetovanje v območju Natura 2000, podpora za neproizvodne naložbe, pogozdovanje kmetijskih zemljišč in še drugi.

V tretji osi ukrepov so tisti, ki naj prispevajo h kakovosti življenja na podeželju, v katere sodijo podpora za uvajanje nekmetske dejavnosti, ustanavljanje novih podjetij, spodbujanje turistične dejavnosti, osnovne storitve na podeželju, razvoj vasi in podobno.

Projekt Natura 2000 je predstavila Mojca Drčar Murko, poslanka v evroparlamentu. V preteklosti je človek s svojo aktivnostjo vse prevečkrat posegal v naravo ter s tem rušil naravne habitate in biotsko raznovrstnost. Zaradi tega so izginile določene živalske in rastlinske vrste, veliko pa jih je ogroženih. S projektom Natura 2000 pa se postavljajo pogoji, da se naravni biotopi ohranjajo in vsaj ogrožene vrste dobijo svoj življenjski prostor, če že ni moč vzpostaviti prvotnega stanja.

Udeležba na okrogli mizi je bila zelo dobra. Poslušalci so na koncu imeli veliko vprašanj, ki so se dotikala predvsem izplačevanja subvencij in so jim predavatelji odgovarjali.

Stane Korenjak

Kmetijska strategija je še vedno zanimiva za veliko Bločanov.

Froletovi iz Velikih Blok

Ni hitrejšega mlina, kot je mlin, ki melje človeško življenje!

ČE BI LJUBEZEN IN SREČO PRODAJALI V EDINI TRGOVINI V NOVI VASI, BI BILE PRED NJO DOLGE VRSTE NAJBOGATEJŠIH LJUDI. PA NE SAMO BLOČANOV, TUDI OKOLIČANOV BI SE TRLO ... V ŽIVLJENJU ČLOVEKA SO TRI NAJPOMEMBNEJŠE STVARI: LJUBEZEN, LJUBEZEN IN ŠE ENA, NA KATERO NAJVEČKRAT POZABIMO, LJUBEZEN. POLJUB JE KOT IZLIV DVEH REK V ENO. V NAJLEPŠO REKO!

LJUBEZEN PREMAGA SLEHERNO SOVRAŠTVO. OROŽJE LJUBEZNI JE PLAMEN, V KATEREM SE VSAKA KOVINA STALI, ROJEVAJO PA SE OTROCI, KI SKUPAJ Z NAMI OSTAJAJO STRAŽARJI SVOJEGA ŽIVLJENJA.

Cela Froletova družina v pričakovanju letošnjih decembrskih praznikov.

Šopek Froletovih fantov: Martin, Matej in Matic z očijem Tonetom.

DESETNIK JE OSTAL DOMA

Zajetna knjiga bi bila premalo, če bi hotel vsaj malo opisati Froletove. Pišejo se Drobnič, njihov rod pa že stoletja živi in kljubuje času v Velikih Blokah.

Starejši Bločani se morda še spominjajo Froletovega Toneta in Marije, ki sta v prejšnjem stoletju poskrbela za številno družino, kakršna v takratnih časih na Blokah ni bila nikakršna posebnost. Vendar družine s kar desetimi otroki, kot je bila Froletova, so bile zares redke.

France je bil zadnji, deseti Froletov, ki je po nepisanem pravilu o desetnikih ostal doma na Froletovi domačiji. Vsi ostali bratje in sestre so se razšli po širnem svetu, kjer zdaj živijo še dve sestri in brata. Desetnik France se je poročil z nevesto Micko, ki je k Froletovim pristopila iz sosednje vasi Studeno. Imela sta štiri otroke.

Na božjo njivo k Fari so Toneta Froleta odnesli pred nekako pol stoletja, mamo Marijo pred dvajsetimi leti, v 92. letu starosti.

NOV FROLETOV ROD

Sin Tone je tretji od štirih otrok Franceta in Marije, ki jo domačini poznajo kot Micko. Tonetova žena Sonja, Štefancič se je pisala, je doma iz Cerknice. Na Golanu imajo svojo hišo, njen oče Janez pa je Tomincov iz Ivanjega sela.

Tone in Sonja sta se spoznala še v dijaških letih, kot srednješolca, pred dvajsetimi leti. Zdaj sta že 14 let tudi poročena.

Poročila sta se v cerkvi Marijinega rojstva na Taboru v Cerknici še kot študenta, v gradu Snežnik pa sta si še potrdila zvestobo do groba.

Tone je diplomirani inženir strojništva in je profesor v postojnskem šolskem centru, žena Sonja pa je najprej končala Visoko šolo za zdravstvo in zatem pri dveh otrocih, Mateju in Mirjam, končala še študij zdravstvene vzgoje. Matej, Mirjam in Mihaela so se rodili v Cerknici, Martin, Meta in Matic pa so že pravi Bločani.

Ste morda opazili, da se imena vseh šestih Froletovih otrok nove generacije začenjajo na M. Le oče Tone in mama Sonja imata drugačne začetnice, ki so jih otroci že pred leti spremenili v Moj oči in Mama.

KOLIKOR OTROK, TOLIKO TEORIJ O VZGOJI

Pravijo, ko še nimaš otrok, imaš za vzgojo otrok samo eno teorijo. Ko imaš deset otrok, ostaneta starša brez teorij. Kako je pri vaju, vprašujem očija Toneta, je šest teorij dovolj?

Vsak otrok je človeško bitje zase. Zatorej! Kolikor otrok, toliko teorij, vendar samo v načelu, kajti starša ne smeta pri tem nikoli pozabiti na osnovne vrednote družine in se jih s skupnimi močmi tudi držati!

Šopek Froletovih deklet.: Mihaela, Mirjam, Meta in mami Sonja.

NE GLEJ CVET, ČE IMAŠ PRED SEBOJ VRT

Nekoč, že dolgo je tega, sem si iz nevednosti drznil vprašati starega vrtnarja Kovačiča, doma je bil iz Maribora, kateri cvet v njegovem vrtu mu je najljubši. Ni mi odgovoril, le nezaupljivo me je gledal, češ kaj take neumnosti vprašujem. Zgostovo si je mislil svoje, kajti njegov vrt je bil skupek vseh cvetov ...

Enakemu vprašanju se nisem uspel ogniti ob nedavnem obisku pri mladi Froletovi družini.

Samo šest cvetov je v šopku naše družine, sta mi odgovorila Tone in Sonja in razumel sem, da samo brez enega cveta ni več pravega šopka ter da jim je najljubši otrok tisti, ki ga ni v tem družinskem šopku, čeprav je odsoten samo zaradi šolskih ali drugih obveznosti.

KAJ JE ZA VAJU LJUBEZEN?

To vprašujem kar tako mimogrede očija Toneta in mamo Sonjo. Človek lahko živi brez nje?

Je metulj brez kril lahko še metulj, se mi nekako v odgovor samo ponudi vprašanje!

Pravijo, da je za ljubezen pogled dovolj, za srečo pa ne, oboje pa je med vsemi osmimi Froletovimi tako tesno povezano, da si njunega odgovora sploh nisem zapomnil. Videl pa sem, da sta oba še vedno zaljubljena in srečna še posebno takrat, ko začutita na ramenih in v objemu sladko moč njunih otrok.

SKROMNOST IN MOČ DUHA

je v mladi Froletovi družini nenehno prisotna. Kaj jim to pomeni, pravzaprav zvem šele po dolgem kramljanju, v katerega sta se vključila tudi France in Micka, dedek in babica šestim cvetovom v čudovitem otroškem Froletovem šopku.

Besede izrečene v kramljanju so bile izbrane, vse-

binsko povezane in moram reči, da nimam težav pri oblikovanju njenih misli sedaj, ko jih poskušam strniti v stavek ali dva.

Kdor se hvali, da z močjo mišic lahko preskoči svojo višino, se nam vsiljuje zgodba, ko je človek živel še na drevesu. Kdor pa zmore z močjo duha preskočiti le za milimeter iznad zemlje, ne preskoči le zgolj svoje višine, temveč tudi višino dreves, na katerih je nekoč prebival.

IMAMO VSE, KAR POTREBUJEMO ...

Pred dnevi je eden izmed Froletovih šolarjev, pove mama Sonja, prišel domov z novico, češ da si pri nas lahko marsikaj privoščimo, saj smo bogati! In kakšen je odgovor mame Sonje?

Imamo zares vse, kar v življenju nujno potrebujemo, ker natančno vemo, česa ne potrebujemo!

SMO RES SLOVENCIMAJHEN NAROD?

To vprašujem očeta šestih otrok, Froletovega Toneta.

Zaskrbljujoče je to, da to že vrsto desetletij nenehno ponavljamo. In majhnost naroda, pravi Tone, je v glavah nekaterih ljudi, kajti Slovenci smo imeli v zgodovini in tudi v sedanjosti veliko velikih ljudi, ki so že zdavnaj z mislijo in delom ter dejanji prerasli majhnost.

NIHČE NAM NE SPEČE TAKO DOBRE POTICE KOT MATI

Decembrski dnevi slehernega leta so dnevi obdaritev, dnevi namenjeni pričakovanjem, iskrenim željam ... Vsak med nami se jih veseli po svoje. Tudi pri Froletovih mineva ta ostanek letošnjega decembrskega časa v velikih pričakovanjih. Osnovnošolci: Matej, Mirjam, Mihaela in tudi že Martin se lotevajo priprav in peke številnih do-

brot, ki te dni sodijo na bogato obloženo mizo. Biskvitna torta je njihova domena, kot tudi hrustljavi orehovi piškoti. Tudi mama Sonja jih ob takih praznovanjih nenehno preseneča in razvaja, vendar, tako zatrjujejo Froletovi otroci, najboljšo potico na svetu, naj bo ta orehova ali rozinova, zna speči le njihova stara mama Mici in mama Sonja, kajti v njih niso le nadev, rozine in orehi, temveč je v njih tudi veliko tiste nevidne ljubezni do otrok, ki jo zmorejo le mame do svojih otrok!

BOŽIČ JE PRAVI DRUŽINSKI PRAZNIK

Šarkelj, najsi bo to ajdov ali rožičev, tudi v najtežjih časih ni manjkal za božične in novoletne praznike na Froletovi mizi. Božič je bil in bo tudi v prihodnje tisti pravi družinski praznik, ki si ga otroci in starši delijo le z najboljšimi družinskimi prijatelji. Tudi letos bo pri Froletovih, tako kot vedno doslej, nadvse slavnostno, prijetno in zanimivo, saj bo pri njih vse do polnočnice veselo in igrivo. Recitacije in posamezni nastopi s instrumenti se bodo vrstili v veselje domačih in še posebej nastopajočih.

Z VSO LJUBEZNIJO DO SVOJE DRUŽINE

Februarja prihodnje leto poteče mami Sonji porodniški dopust. V zadnjih nekaj mesecih je veliko mislila na delo, ki jo čaka v službi, na delo, ki ji je namenjeno na domu, posvečeno možu in družini. In odločila se je za dom, za družino, ki ji bo tudi v prihodnje namenjala vso svojo ljubezen, družno z možem Tonetom pa tudi vso odgovornost pri vzgoji vseh šestih najmlajših Froletovih, na katere sta poleg staršev zelo ponosna tudi stara starša France in Micka. Le škoda je, da so mlini, ki meljejo človeška življenja, vedno prehitri!

Tone Urbas

Teta Francka bo januarja prihodnje leto praznovala 86. rojstni dan, najmlajši Froletov, Matic so mu bratci in sestrice dali ime, pa je 10. decembra letos upihnil prvo svečko.

Drago Mazij

LOVEC, LJUBITELJ ŽIVALI IN KMEČKEGA ŽIVLJENJA, GLASBENIK IN PEVEC, TO JE DRAGO MAZIJ, KI SE JE RODIL LETA 1938 V VELIKIH BLOKAH V LENČKOVI HIŠI KOT PRVI OD TREH OTROK. NJEGOVA ZGODBA NI SAMO NJEGOVA, SPOMINI SO PREPLETENI Z ŽIVLJENJI DRUGIH, ŠE POSEBEJ Z ZANIMIVIM ŽIVLJENJEM NJEGOVE BABICE, KI JE BILA ZANJ VIR ZGODB, KATERE STA Z BRATOM NAVDUŠENO POSLUŠALA V IZBI.

V tistih časih je bilo življenje zelo težko in mnogi so odhajali s trebuhom za kruhom. Prav tako je storila njegova babica. Odšla je v Ameriko iskat lepše življenje. Ker so pa Bločani iznajdljivi, je pričela z žganjekuho, čeprav je bilo to prepovedano. Smešna anekdota, ki jo je Drago poslušal v izbi, je, kako so babico nekoč prijaviли, da toči alkohol. Prišla sta dva policista, da bosta temu naredila konec, toda babica se je znašla in jih na lep način povabila naprej in potem hvalila in hvalila svoje proizvode ter jima vse dala tudi za poizkusiti. »Tisti večer sta policista od nje odšla tako pijana, da nista vedela, po kaj sta prišla in babica se je izognila kazni«, je v smehu povedal Drago. V Ameriki je srečala tudi svojega moža, Lenčkovega s Hudega Vrha. Poročila sta se in se čez nekaj časa s tremi hčerami vrnila nazaj domov, kjer je bilo srce. Imela sta dovolj prihrankov, da sta si lahko postavila trgovino in gostilno. Stari oče je potem kmalu umrl in pri hiši so ostale same ženske. Babičina sestra, ki je imela v Logatcu trgovino, je tako priporočila svojega zaposlenega, ki je bil čisto po naključju sosed Mazij iz Velikih Blok, da bi naj mu babica dala eno hčer v zakon. Da bi bil potem vsaj en moški pri hiši, ki bi lahko gospodaril, saj s trgovino, gostilno in kmetijo ni bilo lahko upravljati. K hiši pa je potem kmalu prišel tudi oskrbnik z Radleka. Sedaj je bilo lažje in ker Drago nikoli ni poznal svojega starega očeta, je bil sedaj ta oskrbnik kot njegov drugi stari oče. Z dvema moškima

Ko je imela babica že 90 let, si je prvič v življenju iskala pomoč pri zdravniku.

Drago Mazij je danes upokojenec

pri hiši pa je bilo življenje spet lažje. Kmetija se je lepo vzdrževala, gostilna in trgovina pa tudi nista delali izgub.

Dragu je bila najljubša trgovina. S police je večkrat vzel orglice in ušel v vas, da jih je potem igral s sovrstniki. Tudi kakšne bombone si je kdaj pa kdaj prilastil, potem pa jih razdal otrokom, s katerimi se je igral.

Kot dve leti star otrok je doživel tudi vojno. Takrat vojne še ni razumel, vedel pa je, da to ni nič dobrega. Videl je kolone partizanov in domobrancev, ki so korakali čez vas, Italijane, ki so mu namazali kruh z marmelado in maslom. Spomni se tudi Rusov, kako so prihajali na konjih in so se mu njihova žrebeta zdela še prav posebej zanimiva. Vendar v tem ni videl nič slabega. Zanj je bila edina slaba izkušnja iz vojne, ko so bombniki bombardirali kasarne v Velikih Blokah. Vse šipe v hiši so se v trenutku zdrobile. Mati ju je z bratom pograbila vsakega pod eno roko in tekla z njima na vrt, kjer so imeli izkopan bunker.

Vojna mu je minila hitro, saj je bil še otrok in ni imel občutka za čas. Po vojni pa je moral v šolo, star je bil že zadosti in oče mu je ukazal, da mora biti vesten učenec in vsak dan obiskovati šolo. Takrat je veliko otrok ostajalo doma, ker je bilo dosti dela na kmetiji, Drago pa ni smel. Tudi če je bil bolan ali je bilo snega do vratu, je moral v šolo. Oče je bil glede tega zelo strog in je zelo spoštoval izobraževanje. Vsak dan peš v

Novo vas, po dežju, vetru, snegu, ne glede na vse. Če je bil sneg preglobok, so starši naredili gaz ali pa so s konjem naredili stezo, da so lahko otroci šli k pouku. Najlepše je bilo, ko so temperature padle tako nizko, da so se otroci lahko kar s kolesom vozili po snegu. Takrat ni bilo problema priti do šole, saj so jo ubrali kar čez polja pod Piškovcem.

Kljub vsem tegobam zime pa so doživljali tudi lepe trenutke. Včasih je trajala osem mesecev in nekako je bilo potrebno zapolniti ta čas. Tako kot za večino drugih otrok je bilo Dragu najljubše smučanje. Po tistem, ko je za Miklavža dobil smuči na »šponarje«, ga ni moglo nič več zadržati doma. Na snegu je preživel cele dneve. Drago se spomni, da so te smuči dosegle neverjetno hitrost ... Ker pa se z njimi ni dalo zavijati, je večkrat obležal v snegu. Ko pa ni smučal, se je drsal na doma narejenih drsalkah. Okrog lesene ploščice je navezal bakrene žice, za pogon pa je vzel »pukovnik«, ki je imel ostro špico in se je z njim lahko poganjal po Bloščici. Ko je sneg skopnel, je veliko časa preživel z letalci, ki so se spuščali po Piškovcu ali Bradatki. Takoj po šoli je z drugimi otroki tekkel do njih in jim pomagal napenjati elastike ter držal krilo, da se ni letalo prevračalo, ko so ga vlekli na hrib. Domov se je velikokrat vračal šele zvečer, opravil je še, kar je moral in odšel spat, saj je imel drugi dan spet isti urnik.

Z učenjem ni imel nikoli večjih težav in je tako v rednem času dokončal osnovno šolo. Odločiti pa se je moral, kam naprej. Nadvse si je želel postati veterinar, saj je ljubil živali in kmetijo. Tisto leto pa ni bilo razpisane smeri za veterinarja, tako da je moral izbrati nekaj drugega. Ker ni hotel na gimnazijo, se je odločil za srednjo tehnično šolo, smer lesarstvo.

Takrat mu je bilo najtežje zapustiti dom. Kmečki fant se je kar naenkrat znašel v internatu. Domov

pa ni mogel kar vsak vikend, kot to sedaj počnejo mladi. Avtobusov je bilo za Bloke več kot sedaj, samo iz internata ga niso spustili. »Veliko je bilo joka, samo čez čas se človek vsemu privadi in tudi jaz sem se,« je povedal Drago. Študij mu sicer ni delal težav, ni bil pa ravno navdušen nad njim, saj je še vedno hotel postati veterinar. Po štirih letih življenja v Ljubljani pa se je nekako sprijaznil z usodo in pozabil na svoje otroške sanje. Postal je lesar.

Vrnil se je domov in začel razmišljati, kako naprej. Želel si je delati na kmetiji, saj mu je med študijem umrla mama in so se začele stvari na kmetiji počasi poslabševati. Oče pa mu je rekel: »Pojdi nazaj študirat, na kmetih boš lahko delal tudi, ko doštudiraš.« Odločitev je padla in ker v Ljubljani ni bilo fakultete za lesarstvo, se je s še nekaj sošolci odpravil na študij v Zagreb.

Skupaj so si našli podnajemniško stanovanje in začeli študirati. Od začetka je imel nekaj preglavic z jezikom, toda kmalu je bila tudi to le še zgodovina. S posebnim zadovoljstvom se je spomnil, kako je bilo lepo v Zagrebu, pa ne zaradi študija, pač pa zaradi Kulturno-prosvetnega doma Slovencev, kjer je preživel ves prosti čas. Tam so se družili vsi v Zagrebu živeči Slovenci. Eni so brali časopise ali igrali šah, drugi pa so lahko tam gledali televizijo, ki je bila takrat še redkost. Največ navdušenja pa so poželi plesi, ki so jih poleg Slovencev obiskovali tudi Zagrebčani. Obiskovalcev je bilo zmeraj polno in s tem ko so pomagali organizirati te plesne, so študentje lahko tudi kaj zaslužili.

Kmetija je po mamini smrti počasi propadala in ko je umrl še oskrbnik, so se izpraznili tudi hlevi. Čez tri mesece so ga vpoklicali v vojsko in spet je zapustil dom za eno leto. Že tretji dan so v vojašnici iskali koga, ki zna igrati na kakšen inštrument. Drago, ki je znal igrati harmoniko, in še nekaj Slovencev, se je javilo in vsi so takoj dobili nalogo, da gredo domov in se vrnejo s svojim inštrumentom. Ko so se vrnili v vojašnico, so dobili nalogo, da skrbijo za kulturni del. To je pomenilo, da so morali pripraviti vso glasbo za zabave ob praznikih. Dodatno delo, toda to je pričakoval. Večinoma so igrali polke in valčke in če je kdo zahteval kolo, so spet zaigrali polko, drugega po večini niso znali. Sicer pa mu je bila vojska čisto odveč, saj je bil takrat star že 26 let in je bil za vojaka že kar star.

Vrnil se je domov in se zaposlil v Tovarni pohištva v Cerknici. Kaka dva meseca je delal kot pomočnik šefa proizvodnje, potem pa so ga postavili za vodjo proizvodnje. Imel je izobrazbo in je zelo hitro napredoval.

»Priznam, kljub izobrazbi sem bil čisto nebogljen. V začetku sem se rajši držal bolj nazaj in sem rajši kakšno stvar vprašal, kot pa da bi pametoval,« je razložil Drago. Po dveh letih ga je generalni direktor celotnega Bresta potegnil na centralo podjetja. Izobraženi ljudje so vedno prav prišli. Postal je razvojni tehnolog za ploskovno pohištvo. Tisti čas se je na veliko vlagalo v razvoj, posodabljali so vse podružnice ene največjih sistemov lesne

industrije na slovenskem področju. Dela je bilo ogromno, obvladovati so morali celoten Brest. Šef razvoja je potem dobil službo v Nemčiji in Drago je dobil napredovanje na njegov položaj.

Kljub vsemu je ves ta čas imel tudi zelo aktivno življenje izven službe. Po vojski je postal tudi delegat v občinski skupščini z Blok. Včlanil se je v Lovsko družino Nova vas, katere soustanovitelj je bil tudi njegov oče. Ob večerih je rad zahajal tudi na ples v tedanji Partizan v Novi vasi. Spoznal je Valerijo, ki je bila učiteljica na osnovni šoli. Stanovala je v »kaplaniji« in ko sta se leta 1967 poročila, se je on preselil k njej. Nekaj časa je še šlo, potem pa je ugotovil, da tako ne bo šlo več naprej. Službo je imel v Cerknici, povezave so bile slabe, ceste obupne, na Blokah pa tudi ni videl prihodnosti. Z ženo sta začela varčevati in ker je imel dobro redno službo, je lahko dobil tudi kredit od podjetja in od banke. Začela sta razmišljati o hiši, ki bi bila bližje službi. Edina parcela, ki sta jo dobila, je bila na Rakeku, čeprav si je želel Drago prebivati v Cerknici. Začela sta graditi hišo in kmalu je bila nared za vselitev. Takrat so bili hudi časi. Valči, kot jo kliče večina ljudi, ki jo poznajo, je bilo težko zapustiti Bloke. »Z Blokami je tako, za tujca je težko priti tja, ko pa enkrat preživi del življenja tam, jih izredno težko zapusti,« je lepo povedal. Toda tudi njemu ni bilo lahko, ni imel izbire, nazaj se je vračal tudi po štirikrat na teden. Takrat je moral dati vse od sebe. Doma je dograjeval hišo, v službi pa je bil direktor za izgradnjo tovarne ivernih plošč v Podskrajniku. Investicije so bile ogromne, postavili so tovarno v močvirju, kjer so prej regljale žabe. Tovarna se je zgradila in postal je njen direktor. V začetku so imeli nekaj težav z novo tehnologijo, toda kmalu je proizvodnja stekla. Ni bil ravno navdušen nad položajem, ljudje so se pa tudi pritoževali nad štirizmenskimi delom. Po iztečenem mandatu direktorja Iverke, se je znova vrnil na oddelek za razvoj.

Takrat je bilo podjetje v resnih težavah. Bilo je preveč zaposlenih, ni bilo denarja, vračali so se krediti. Čez noč je stečajni upravitelj na zavod za zaposlovanje poslal 180 delavcev. Propadle so tudi druge enote.

Dragu se je vse sesulo. Do predčasne upokojitve je imel le še tri mesece. To so bili njegovi najtežji in najbolj stresni tedni, ki jih je doživel v življenju. Vedel je, da bo prišlo do sprememb, saj ekonomija tistega časa ni mogla vzdržati pritiska. Potrebna je bila menjava, sploh v novi državi, kot je bila Slovenija. Ni pa pričakoval tako hitrega zasuk.

Sedaj, je v pokoju. Živi za dom in svoje hobi-je. Napravljja drva, skrbi za vrt in redno obiskuje vikend, ki ga ima v Iški. Ima tudi nekaj čebel, kot jih je imel oče. Najrajši pa se vrača na Bloke, k lovcem, ki so njegova strast. Tu zadovolji vse svoje potrebe, to je ljubezen do narave in živali, nedeljskega lova, do dobre družbe, ki mu z dobrimi lovskimi anekdotami in vici popestri druženje z njimi. »Vse je krasno, če bi pil, bi na Bloke hodil še na dva decil,« se je zasmel. Če bi živel na Blokah, bi bil po stažu najstarejši član Lovske

»Kot prvo, bil bi veterinar.«

družine Nova vas, pa ni. Toda s tem se ne obremenjuje. Z njimi uživa vsako minuto. Včlanil pa se je tudi v njihov pevski zbor in že se pripravljajo za nastope.

Po pomisleku je povedal, da če bi še enkrat živel, bi nekaj stvari spremenil. Kot prvo bi bil veterinar in bi sedaj živel na kmetiji s čredo konj. Pri graditvi hiše pa bi bil bolj racionalen in naredil manjšo, ki ne bi toliko stala in bi bila bolj funkcionalna. Pa v glasbeno šolo bi se vpisal, da ne bi imel takšnih težav z učenjem harmonike. Vse drugo pa bi pustil, kot je sedaj.

Pred vrati so prazniki in nostalgični spomini na božič ter polnočnico so kar preplavili njegov obraz. Spomini na zimo in na lesketajoče zvezde, ter na mraz, tako močan, da je škripalo pod njihovimi nogami, ko so pešali k polnočnici. V domači hiši pa jaslice in praznično drevo. Lepe spomine ima tudi na Miklavžev dan. Spomni se, da je z velikim navdušenjem odpiral darila in nekoč je bilo eno izmed njih harmonika. Ni pa zanj večjega cerkvenega praznika kot je velika maša, žegnanje v Velikih Blokah, ko so se vedno zbrali vsi sorodniki in so imeli pravo veselico.

Ko sva zaključila najin pogovor, sva nazdravila s kozarčkom belega vina in se poslovila s stiskom roke. Stisk je bil močan, tako kot njegova zmeraj navzoča volja in predanost k delu.

Matej Kljun

Fotografska razstava v šoli

V PONEDELJEK, 28. NOVEMBRA 2005, SMO V ŠOLI PRIPRAVILI FOTOGRAFSKO RAZSTAVO Z NASLOVOM JESENSKE SLIKE BLOŠKE PLANOTE. S SVOJIMI FOTOGRAFIJAMI SO SODELOVALI MATEJ IN MIRJAM DROBNIČ, KLAVDIJA KRAŠEVEC, MATIC JAKOPIN TER DENIS KNAP, KI SO V FOTOGRAFSKI OBJEKTIV UJELI NEKAJ PODOB, KI JIH JE NA BLOKAH RISALA JESEN.

V krajšem kulturnem programu, ki smo ga pripravili ob tej priložnosti, so nastopili trije zbori pod vodstvom Irene Cundrič Iskra. Učenki Ana in Maja pa sta med učenci in odraslimi na šoli zbrali nekaj odgovorov na vprašanje, po čem si bodo zapomnili letošnjo jesen, in nam jih predstavili.

Po čem nam bo torej letošnja jesen ostala v spominu?

- po nakupu novega traktorja (Martin Drobnič)
- po napravljanju lesa v gozdu (Tina Kranjc)
- po bratovem odhodu v Ljubljano (Sara Žnidaršič)
- po preselitvi v novo hišo (Tomaž Rot)
- po tem, da ni bilo nič sadja za obiranje (Rok Meden)
- po izredno slabi letini krompirja (Bernarda Modic)
- po jesenskih barvah in topli jeseni (Martina Kočevnar)
- po rojstnodnevni zabavi za otroka (Petja Ilejšič)
- po novem avtu (Alma Kandare)
- po šolskem plesu (Nina Širaj)
- po tem, da sem začel hoditi v šolo (Gregor Zabukovec)

• po tem, da sem bila trikrat na trgatvi, skuhalo jabolčno marmelado in sem še vedno v šoli med pridnimi učenci (Kristina Hace)

Na fotografijah jesen torej še živi, v naravi pa jo že zamenjuje zima. Tudi njene podobice bomo skušali iztrgati pozabi, zato so učenci povabljeni, da sodelujejo na zimskem natečaju z naslovom Zimske slike z Bloške planote.

Če pa vas morda pot zanese v bližino naše šole, pa kar pogumno na ogled razstave.

Jerneja Kovšca

Matej Drobnič: Jesen na dvorišču

Matej Drobnič: Jesenski tihi čas

Tudi na Blokah imamo nadarjene učence

Letos na naši šoli že drugo leto poteka odkrivanje nadarjenih učencev, in sicer v 4. in 8. razredu devetletke. Izhodišče za odkrivanje in delo z nadarjenimi učenci je koncept, ki ga je pripravila posebna programska skupina na Zavodu RS za šolstvo. V tem konceptu je navedeno, po kakšnih korakih poteka odkrivanje nadarjenih učencev in kakšne so različne oblike dela s temi učenci.

V 5. in 9. razredu devetletke smo že odkrili učence, ki na posameznih področjih močno odstopajo od svojih vrstnikov. Te učence bomo na šoli skušali bolj načrtno spremljati ter jim pomagati pri razvijanju njihovih močnih področij.

Naša šola že sedaj izvaja veliko aktivnosti za nadarjene učence, in sicer v obliki notranje diferenciacije, interesnih dejavnosti, dodatnega pouka, priprav na različna tekmovanja ... V letošnjem

letu pa smo zanje začeli izvajati tudi tako imenovane »sobotne šole«. Vsaka sobotna šola je obsega več delavnic, ki se nanašajo na določeno temo, in traja nekaj šolskih ur. Te delavnice potekajo izven rednega pouka – ob sobotah ali v popoldanskem času. Učenci se jih udeležijo prostovoljno.

V oktobru smo na šoli organizirali prvo sobotno šolo za nadarjene učence 9. razreda. Učenci so imeli priložnost, da se pod spremstvom učiteljev udeležijo Srednjeveškega dneva na gradu Snežnik. Žal se za to ni odločil nihče izmed njih. V novembru je na šoli potekala druga sobotna šola z naslovom »Sezam, odpri se«. Udeležili so se je učenci 5. razreda, učencev 9. razreda pa tudi tokrat nismo uspeli navdušiti.

Na tej sobotni šoli so učenci preko iger in pogovorov odkrivali, kdo so, katere so njihove vrline,

kakšni so, ko so razburjeni, žalostni, veseli ... Seveda smo ob koncu učence vprašali, kako zadovoljni so bili s temi delavnicami. In kaj so nam odgovorili? Sobotna šola mi je bila všeč, ker:

- »sem se zelo zabavala, veselila in videla, kakšna sem«,
- »je bilo zelo dobro in sem se zabaval«,
- »smo se igrali in delali vse sorte«,
- »smo se imeli zelo lepo in smo uživali«,
- »smo slikali, risali in pisali«,
- »smo se zelo zabavali«.

Do konca šolskega leta bomo na šoli izvedli še pet sobotnih šol in sicer z naslednjimi naslovi: Grafika, Nogometna žoga in matematika, Kocke Fischertechnik, Slikanje ter Sezam, Odpri se. Upamo, da bo kaj več učencev pokazalo interes za tovrstne aktivnosti.

Manja Žeželj

Prvi razred se predstavi

V prvem razredu nas je 12 dečkov in 2 deklici. Skupaj torej 14 učencev. Večina se nas je spoznala že v vrtcu, z ostalimi pa smo se spoznali v prvih dnevih šole. Šolske dneve z nami preživlja tudi učiteljica Nina Zver.

V razredu so z nami tudi Gregi, Klemen in Mitja, ki pa jih na dan skupinske slike ni bilo.

V razredu imamo bralni kotiček, likovni kotiček in kotiček namiznih iger.

V bralnem kotičku prebiramo in si ogledujemo slikanice in otroške revije. V likovnem kotičku pa nastajajo naše umetnine, ki jih učiteljica tudi razstavi.

Najraje se zadržujemo v igralnici, kjer zlagamo kocke, plezamo po ripstolu, kuhamo, si urejamo priče, včasih pa samo počivamo.

Vendar pa šola ne bi bila šola brez pouka. Takrat se veliko pogovarjamo, rišemo in slikamo, poslušamo glasbo, spoznavamo svet matematike in svet okoli nas.

Učiteljica Nina Zver

Spletna stran osnovne šole Toneta Šraja Aljoše

V svetovni splet se je vključila tudi naša osnovna šola s svojo spletno stranjo, ki jo najdete na naslovu: <http://www.o-novavas.lj.edus.si>.

Na njej lahko poiščete informacije o šoli, zaposlenih, o devetletki in spremembah, ki jih ta prinaša. Učenci si lahko ogledate šolski koledar, datume tekmovanj, urnike dejavnosti, ki jih boste opravili v tem šolskem letu in še veliko drugega.

Starši si lahko ogledate datume govorilnih ur in teme roditeljskih sestankov. Z učitelji, ki poučujejo vaše otroke, se lahko posvetujete tudi preko elektronske pošte.

Različne podatke, obvestila, izdelke učencev in slike bomo na stran dodajali tudi med šolskim letom.

Veseli bomo vseh idej, kako naj spletno stran naredimo pestro in zanimivo tudi za vas.

Če se imata rada, potem da.

LETOŠNJE LETO SMO PRIČELI Z RUBRIKO O MLADOPOROČENCIH NA BLOKAH, SAJ JE V PREJŠNJIH LETIH LE SEM IN TJA ZAVEL KAK GLAS, DA SE KDO ŽENI. OČITNO JE TO DOBRA PROMOCIJA, SAJ SMO V TEM LETU ZABELEŽILI ZELO VELIKO POROK. TOKRAT PREDSTAVLJAMO ŠE TRI PARE, VELIKO PA SE NAM JIH OBETA TUDI NASLEDNJE LETO.

SABINA IN BRANE

Na skupno pot sta se 2. julija podala Sabina Mržek iz Nove vasi in Brane Udovič iz Cerknice. Obred je najprej potekal na gradu Snežnik in nato v Cerknici, kjer si tudi ustvarjata dom. Spoznala sta se že pred leti, ko je Brane kot študent učil košarko mlade bloške upe. Njuno poznanstvo se je tako nadaljevalo in pred petimi leti sta postala par. V času skupne poti sta spoznala, da se ujameta; v življenju želita doseči podobne cilje ter da bo, če bo pot skupna, lažja za oba. Odločitev za poroko po teh spoznanjih ni bila težka. Piko na i je v veliki meri prispevalo tudi prigovarjanje znancev in sorodnikov. Ko je pred približno letom dni dozorela želja do poroke sta se pridružila skupini v šoli za zakon v Cerknici, kjer sta še poglobila medsebojne vezi. Dobila pa sta tudi odgovore na številna druga vprašanja.

In kako so njuno odločitev sprejeli domači? Ker sta veliko časa preživela pri Branetu, je njegova mama že nekaj časa slutila njuno

Sabina in Brane

odločitev, Sabininim staršem pa sta novico povedala doma pri kosilu. Od presenečanja so umolknili, kasneje pa njuno željo do poroke navdušeno sprejeli, jima stali ob strani ter vsi skupaj pri pripravi poroke obilno pomagali.

Pravita, da se po poročni noči ni kaj bistveno spremenilo; Sabina se je dokončno preselila v Cerknico, potrebno je bilo urediti kup papirjev, zanimiv pa je bil občutek, da sta lahko eden drugega nazivala z mož in žena.

Vsem, ki so skupaj in se odločajo o poroki, pravita, naj se veliko pogovarjajo, se imajo radi, ostalo pa bo prišlo samo po sebi.

SANDRA IN IGOR

Sandra in Igor

Sandra Lipovec iz Nove vasi in Igor Miškulin iz Ljubljane sta se poročila 27. avgusta. Njuno poznanstvo se je pričelo na fakulteti, kjer sta oba študirala računalništvo. Sandra je sicer študij računalništva opustila, študij pa je tisto leto kljub vsemu obrodil sadove, saj je spozna-

la bodočega moža Igorja, ki v šali pravi, da je bila verjetnost, da sta prišla skupaj, neznatna, saj je bilo med 200 sošolci v letniku le 5 deklet. Vse pa se je pričelo s pomočjo pri izdelavi nalog, nato z izmenjavo zapiskov, sledilo je skupno izostajanje od predavanj in nato je njuno prijateljstvo preraslo v ljubezen, povesta v smehu.

Sedaj je od tega že skoraj sedem let in po nekaj letih skupnega življenja v podnajemniških stanovanjih po Ljubljani sta se znašla pred odločitvijo, ali biti celo življenje podnajemnik ali pa iti na svoje. Sandra je medtem že dobila službo, oba sta zaključevala študij in odločila sta se, da najprej poskrbita za skupno stanovanje, nato dokončata diplomi, vse skupaj pa kronata s poroko. In tako se je tudi zgodilo. Na Rakeku si ustvarjata domovanje, v maju sta zaključila s študijem, na gradu Otočec pa sta imela poročni obred v viteškem slogu. Pravita, da je bil obred odličen, za vse je bilo krasno poskrbljeno, najganljivejši del obreda pa je bil govor matičarja, ki je spraval njiju in vse povabljenе v jok in pa seveda očetova predaja Sandre Igorju. Takrat so imeli solze v očeh prav vsi. Po zaključenem obredu in gostiji sta ostala še nekaj dni na Otočcu, da sta si odpočila, nato pa sta si privoščila se medene tedne.

In nasvet: spoštujta se, vse si pov ejta, poroka pa je pika na i. Na dan poroke bodite čim manj živčni in skušajte se razbremeniti.

BRIGITA IN DEJAN

Na skupno pot sta stopila tudi Brigita Zakrajšek iz Nove vasi in Dejan Knavs iz Raven.

Tudi onadva se poznata že dolgo časa, saj sta oba Bločana, več pa sta se pričela družiti pred nekoliko sedmini leti, ko je imela Brigita valeto in so se zmenili, da bodo šli po koncu še h Kapcu. Tam je bil seveda tudi Dejan in tako se je počasi začelo. Pričele so se šolske počitnice, Brigita se je navduševala nad konji, ki so jih imeli tudi pri Dejanu doma, zato je vse počitnice hodila k njim, da sta skupaj hodila na ježo. Počitnic je bilo konec, Brigita je šla v Ljubljano in pričela so se skupna preživljanja koncev tedna. Ko sem ju vprašal, kdo je prvi prišel z osvajanjem, je sledil smeh in Dejan je

skromno dejal: »Moški osvaja, saj več, kako je, tako kot po navadi, a ne?«

Pravita, da sta se o poroki že nekaj časa pogovarjala, vendar človek vse skozi odlaša in nikoli ni pravi čas. Vendar se človek po sedmih letih kar nekako prične pogovarjati tudi o tem, potem pa je končno prišel čas in sta se na hitro odločila, da se vzameta. In pričelo se je: organizacija, župnik, dokumenti, torta, obleka ... ogromno poti. En mesec, pravita, si moraš vzeti samo za to, če ne, se zagotovo zadnji teden spomniš, da si kaj pozabil. In tako sta po vseh pripravah stopila pred oltar 22. oktobra pri Novi Štifi. Pravita, da sta bila tisti dan kar malce nemirna; najganljivejše je, ko greš od doma, od staršev, takrat vse joče, zares pa se sprostiš šele po

Brigita in Dejan

polnoči, čeprav si utrujen že od celtega tedna vseh priprav, potem pa si moraš vzeti en cel teden za počitek, da prideš k sebi.

Sedaj si urejata dom v Novi vasi, načrtujeta pa gradnjo hiše v Ravnah in družino. In na vprašanje, kaj svetujeta parom, Dejan pravi: »Če dva prideta tako daleč, da se sprašujeta, ali naj se poročita ali ne, potem naj vsekakor se.«

Srečno vsem mladim parom!

Miha Knavs

Martinov sveti večer

Odprla so se sobna vrata. Oni na peči se je nekoliko dvignil in nekaj zamrmral ženi, ki je prišla iz kuhinje, nato pa spet legel. Tedaj ga je v grlu nekaj požgečkalo, da je zakrehal. Kašelj je postal tako silovit, da je moral vstati. V oči so mu prišle solze in hotelo mu je obrniti želoдец.

»Saj ni čudno, da tako krehaš, ko pa kar naprej kadiš!« se je hudovala žena, ki je pospravljala sobo.

»Že spet začenaš,« je nejevoljno zagodel, ko se mu je kašelj nekoliko polegel. Trudoma se je skopal s peči, si nataknil copate in se z drsajočimi koraki pritipal do okna. Odgrnil je zaveso in se zazrl v mračen zimski dan. Zunaj se je ravno tedaj prižgala luč in v siju svetlobe je videl, da še vedno sneži. Odkrevsal je nazaj k peči in si prižgal cigareto. Znova ga je posilil kašelj.

»Saj te bo še zadušilo, ko kar naprej kadiš,« ga je opomnila žena. »Pojej kaj. Na štedilniku imaš še zelje od opoldne, pa še salame in kruha si vzemi.«

Polotil se ga je čuden nemir. Takega občutka ni poznal. Navadil se je na samoto. Pa vendar je imel tudi zaradi tega zagrenjeno marsikatero uro. Celó v lastni hiši se je čutil ogroženega. Bal se je za svoje življenje. Bil je že v letih in pogosto ga je mučila misel na smrt. Bal se je za svoje imetje in ga je skrival pred ženo. Saj ji je vedno dal denar, kadar ga je zanj prosila. Imel jo je rad, saj mu je pomenila kot nekakščit, ki prestreza njemu namenjene udarce.

Nemir ga je zbežal in postal je slabe volje. Navadno je slabo voljo stresel na ženo. Tudi zdaj ga je prijel. Opazoval jo je, kako v kot pod razpelo polaga mah. »Ti,« je dejal izzivajoče, »kar eno poleno deni letos na mah namesto tistih figuric. Bo vsaj malo drugače.« »Brezverec, kaj pa, ko bi ti dal denarnico na mah!«

Skočil je pokonci, kot da bi ga pičila kača, vzel klobuk in povrtnik ter z jezo zaloputnil z vrati, da je odletelo nekaj ometa. V veži je zaklical: »Jaz grem pit, tebe pa naj angelčki zibajo!«

Žena je prizadeta in jezna siknila za njim: »Brezverec!«

Vrnil se je in kot v opravičilo izdaval: »Saj nisem misli tako hudo. Kmalu se vrnem.«

Po zavrtih se je odpravil v gostilno. Ni maral, da bi srečal kakega človeka. Včasih se je pred hišo sprehajal, ko pa je opazil, da se mu bliža sosed, je smuknil v vežo. Tudi pil je največkrat doma. Je že dobil na cesti otroka, mu dal nekaj denarja in ta mu je prinesel pijačo in cigarete. Dobro je vedel, kdaj se je zaprl pred ljudmi. Nekemu sovaščanu ni hotel iti za pričo, da bi mu štelí dvojna leta. Sam je šel v penzijo; oni drugi pa se je moral, ves bolan in star, še vedno mučiti in garati. Kadar je komu kaj potožil o bolezni, se je hitro našel kak zbadljivec, ki mu je nič kaj prizanesljivo rekel: »Star si, star, umreti bo treba!« Te besede so ga vselej zadele v živo. Kolikokrat ni mogel spati, ker se mu je vsiljevala misel na smrt. Samemu sebi je pogosto dopovedoval, da je slab in da ne bo minilo leto, ko mu bo zazvonilo. Toda če mu je smrt omenil kdo drug, se mu je zameril. »Kaj boš ti tarna! o bolezni, Martin,« so mu pravili. »Janeza poglej, ki mora še vedno delati. Tebi je dobro, saj si v pokoju. Martin, ti kar spiš na denarju, saj imaš največjo pokojnino v vasi.« Tiste, ki so mu omenili njegovo visoko pokojnino, je začel zmerjati: »Ljudje ste hudiči!« Hitro so spoznali, kje ga čevlji žuli in zbadali so ga, kadar koli se je pokazal na vasi.

Počasi je gazil sneg. Padal je tako gosto, da se mu je kar vsipal za vrat. Minila ga je jeza in nejevolja in na misel mu je prišla Murnova pesem »Prišel je čas okrog božiča«. Ko je prišel do gostilne, je potrkljal z zasneženimi čevlji ob prag, se razkril in nekajkrat zamahnil s klobukom pa zraku.

V gostilni ni bilo veliko ljudi. V kotu je sedel možak srednjih let, ki je bil stalni gost po krčmah. Med letom je sproti zapil, kar je zaslužil s sezonskim delom. Kadar ni imel denarja, je kar sedel v gostilni in čakal, da mu je kdo dal za pijačo. Martin je pri šanku spil konjak in si prižgal cigareto. Na rami je začutil roko. Oni iz kota je našel žrtev.

»Martin, kar k moji mizi sedi, bova kakšno rekla.«

»Eh, kaj bi sedel, saj ne bom dolgo ostal tukaj,« se je branil.

»Kam se ti pa mudi! Saj se menda ne bojiš babe?«

Usedel se je z onim v kot z dobrim namenom, da te pijavke ne bo napajal. »Hej, birt, še enkrat mi natoči!«

Zastonjkar se je obrnil k njemu in mu rečeč se dejal: »Saj boš dal še meni za merico!«

Gostilničar je prinesel dva kozarca, vsi, ki so bili v gostilni, pa so se muzali, ker so dobro vedeli, da tistemu brezdelnežu ena merica ne bo zadosti, vedeli pa so tudi, da je Martin skop.

»Še enega boš plačal, kaj?«

»Nič več! Kar delat pojdi, saj si mlad!« Možakar, ki so mu bile te besede namenjene, se je razjezil. Vstal je ter glasno rekel: »Ga vidite, skopuha? Denarja ima kot pečka, le kje ga je zaslužil!«

Tudi Martin je vstal, a njegove besede je preglasil vsesplošni krohot.

»Na, Martin, kaj bi se jezil!« je dejal pomirjevalno gostilničar in postavil predenj pijačo. Na dušek je izpil, plačal in odšel.

Zunaj je še bolj na gosto padal pršič. Njegove prejšnje sledi je sneg že prekril. »Pa so ljudje res hudiči! Ne bojim se jih zastonj.« Težko je gazil in na obraz so se mu prikradle potne srage. Poznal je pot kot svoj lastni žep, toda v tem snegu se mu je zdelo, da prvič hodi tod. Zabredel je in se spotaknil ob storž zelnate glave. Na obrazu je začutil prijeten hlad snega. Utrujenemu, kot je bil, je bilo tako lepo ležati v snegu. »Malo se bom spočil, potem bo šlo lažje. Nikogar ni. Bom vsaj na miru. Vrag naj jih vzame! Kje sem si zaslužil pokojnino, me sprašuje tisti lenuh, ki še nikoli ni delal. Pregarjal sem se z Lahi na Dolenskem. Kako hudo je bilo! Tega ne ve nihče, kdor ni skusil na lastni koži. Priznam, pogumen nikoli nisem bil, čeprav sem otrokom govoril o svojem junaštvu. Poslušali so me z odprtimi usti. Kar nisem bil v dejanjih, sem bil v besedah. Vojna je huda reč; da bi je nikoli več ne bilo. Pa kaj, ko smo ljudje takšni med seboj. Še med sosedi ni miru, kako naj bi bil med narodi? Kako drugače bi bilo na svetu, ko bi ne

bilo vojn! In po vojni, kaj mislijo ti ljudje, da sem za igračo dvigal in skladal deske? Pa ti pride takle smrkavec in te sprašuje, kje si zaslužil pokojnino! Saj vem, nevoščljivi so mi. Ko bi nevoščljivost gorela, ne bi bilo treba drv, toliko je je!«

»Kaj pa Janez?« mu je šinilo v glavo. »Ali boš imel tisti prestavljeni mehanik v Tihem gaju vedno v spominu? Lahko bi pozabil tiste ukradene smreke in mu odpustil.« Iz lin pri svetem Lovrencu je prišel do njega glas zvonov. Sedel je. »Domov bi moral, da žena ne bo sama. Pa kaj, ko sem tako utrujen. Še malo bom tukaj. Le zakaj nisem ostal doma. Kaj mi je bilo treba v takem vremenu hoditi ven? Moral sem iti. Namesto da bi se z ljudmi zbližal, sem se z njimi spet skregal. Prav nič se nimam v oblasti. Star sem, pa ni v meni prav nič razumnosti: kot otrok sem, ki ga vsaka stvar zavede. Sam sem se ograbil pred ljudmi, sedaj sem pa jezen nanje, če me poznajo samo kot odurnega človeka ... Janezu bi odpustil, samo predolgo časa ne govoriva. Premalo sem odločen, da bi stopil k njemu. Moram to urediti in čimprej stopim k njemu. Dovolj mi je zidu. Ljudje zadajajo rane, a znajo tudi obvezati. Samota pa rane ognoji ...«

Še vedno je snežilo. Njemu pa se je zdelo, da je nehalo. »Brezverec!« Zaprl je oči, da bi odgnal vsiljivko. »Ne, nisem brezverec, saj sem vedno veroval, samo bal sem se to pokazati pred ljudmi.« Veke so se mu zaprle. Pred očmi mu je vstala slika staršev, bratov in sester. Oče je hodil po sobi in nosil v roki posodico s kadihom, mati je hodila za njim z blagoslovljeno vodo. Pri postelji vsakega otroka se je ustavila in ga pokrižala. Prišla je do njega, najmlajšega. Ko mu je na čelo napravila znamenje križa, ga je ljubeče pogledala. »Ti moj mali!« Bil je srečen kot še nikoli. Pred njim se je razgrnila Rimska cesta z neštevilnimi zvezdami. Hodil je po njej, dolgo, dolgo, svetlobi naproti ...

Martinova duša se je še tisti večer preselila v večni Betlehem.

MAC

Tekst je v ponatisu in je bil prvič objavljen leta 1982.

Cerkev na Hudem Vrhu

V začetku decembra praznuje pomemben svetnik v katoliški in slovenski ljudski tradiciji: sv. Miklavž oziroma sv. Nikolaj. Za zavetnika so si ga izbrali prebivalci kar dveh sosesk na Blokah – na Hudem Vrhu in na Ulaki.

Obe cerkvi omenja v svoji Slavi vojvodine Kranjske tudi že Valvazor leta 1689. Hudovrška cerkev je navedena kot prva na njegovem seznamu bloških podružnic: »S. Nicolai auf dem Berge Uhumdem verho genannt.« Gre torej za cerkev »sv. Nikolaja na hribu, imenovanem Hudi vrh« – zanimivo: ne navede imena vasi, pač pa imenuje vzpetino.

Oltar sv. Miklavža na Hudem Vrhu

Sicer pa je bila cerkev omenjena že v še starejšem viru: leta 1526 v sodnem popisu cerkvenih dragocenosti zaradi turškega davka. Vendar pa je sedanja cerkvena stavba mlajša. V letih 1873 in 1874 je bila cerkev prenovljena in povečana; oltar je bil prenovljen 1875. Prenovil ga je domačin Jože Prebil s Hudega Vrha. Tedaj so odstranili stranske oltarje sv. Blaža in sv. Barbare, njuna kipa pa so postavili nad stranski koloni ob glavnem oltarju. Prenovljeno cerkev in oltar je blagoslovil 12. avgusta 1877 tedanji bloški župnik Kaplenek.

Cerkev je podolgovata enoladijska zgradba. Znotraj je dolga 13 m, široka pa 4, 5 m. Slogovno prevladuje barok. Stavbenik, ki je vodil prenovitvena dela, ni znan. Zvonik je kar precej visok za to cerkev – v višino seže kakih 20 m.

Oltar je torej en sam. Čas prvotne izdelave in rezbar nista znana; kot je že omenjeno zgoraj, je znano, kdo je oltar prenavljal leta 1875. V tronu je zavetnik cerkve in soseske – sv. Miklavž. Svetnik je v talarju in koroku s štolo in pluvialom, na glavi ima mitro, v desni ima škofovsko palico, v levici pa drži knjigo, na kateri so tri jabolka. Talar, korok, pluvial so značilna oblačila katoliških duhovnikov – talar je črno, do gležnjev segajoče vrhnje oblačilo, korok belo do gležnjev segajoče, pluvial (beseda prvotno pomeni dežni plašč) je obredni plašč mašnikov pri bogoslužju na prostem, pri procesijah ali pri večernicah, mitra je značilno dvorogljato pokrivalo škofov.

Nikolaj je bil škof v Miri, v današnji jugozahodni Turčiji. Živel je nekako v letih 270 – 345 ali 351, torej v času zadnjih preganjanj kristjanov in v prvih svobodnih letih po Konstantinovem razglasu verske tolerance leta 313. Nikolaj je sam doživel preganjanje in mučenje, zato mu je po sklepu koncila v Niceji že za življenja pripadal naziv Spoznavalec. Po smrti so v Miri postavili nad njegovim grobom baziliko. Mesto in cerkev so izropali Seldžuki leta 1071, nekoliko kasneje pa so italijanski trgovci odnesli kosti svetnika s seboj v Italijo v mesto Bari, kjer so še danes. Okoli njegove osebnosti se je v srednjem veku spletlo veliko legend. Najbolj znani sta dve. Nekoč se je neka ladja znašla v hudem viharju, morje pa se je pomirilo po priprošnji mornarjev k sv. Nikolaju – tako ga imajo za svojega zavetnika čolnarji. Druga legenda pa pravi, da je na skrivaj pomagal trem hčeram obubožanega plemiča, ki ni imel dovolj denarja za doto in je že dal svoje hčere v bordel, da bi si zaslužile za balo – ko je Nikolaj zvedel za to, je ponoči vrgel skozi njihovo okno vrečko z zlatom in tako so se hčere lahko poročile neonečastene. Od tu njegov znak: tri jabolka ali tri zlate krogle v njegovih rokah. Tu bi lahko iskali vzrok za njegovo vlogo pri obdarovanju v katoliški ljudski tradiciji. Priljubljenost med ljudstvom pa ima verjetno še en vzrok: verjetno je nadomestil neki predkrščanski kult z obdarovanjem na začetku zime.

Levo od glavnega patrona je sv. Jera (Jedrt) – ki jo lahko prepoznamo po opatski palici v desnici in po predivu v

Desno: Slika križevega
pota, katerega je nas-
likal Miha Seljak

Levo: Oltarni kip
sv. Barbare

levici. Desno od patrona je svetnica, ki naj bi bila po za-
pisu župnika Kaplenka sv. Notburga, ljudje na Hudem
Vrhu pa so bili prepričani, da gre za sv. Matildo. Vsekakor
nima kakih značilnih svetniških dodatkov, po katerih bi jo
bilo mogoče natančno prepoznati. Desnico drži na prsih, v
levi ima svečo – vendar pa je to svečo verjetno nekdo vzel
sv. Blažu in jo dal tej svetnici – mogoče ko se je njen znak
poškodoval ob kakem prevnetem krašenju oltarja. Mogoče
je to res sv. Notburga, ki je nekoč namesto sveče imela v
roki svoj znak, to je srp.

Nad kipom sv. Miklavža je sv. Hieronim v plašču in s
klobukom ter palico v desnici, z levo roko pa drži knjigo na
svojem levem kolenu, pod njim pa je nekakšen lev. Prav na
vrhu je še kip iz mavca – Marija Pomočnica z Jezuškom in
žezlom.

Nad levo kolono stoji sv. Barbara, ki jo lahko prepoznamo
po kroni, kelihu s hostijo, meču in stolpu. Nad desno kolo-
no je kip sv. Blaža z mitro na glavi, škofovsko palico v desni
in s svečo v levici.

Cerkev na Hudem Vrhu

Angeli na oltarju – kar 4 kipi – so mlajšega datuma kot
preostali kipi in vidi se, da jih je delala manj spretna roka
(mogoče Prebil 1875).

Umetniški je gotovo tudi križev pot, ki ga je leta 1990
precej moderno naslikal Miha Seljak. Zamenjal je prejšnji,
le na papir natisnjeni križev pot.

Cerkev ima tudi pevski kor, stoji na dveh kamnitih stebrih.
Zakristije ni. V zvoniku sta dva jeklena zvonova, izdelana
leta 1925 v KID na Jesenicah. Večji tehta 506, manjši pa
254 kg.

Cerkev ima tudi pateno z letnico 1672 in napisom: »ME-
MENTO NOSTRI THOMAS PÜRCKHER ET MAR-
GARETHA PÜRCKHERIN«.

Leta 1988 je bila obnovljena zunanjščina cerkve, zvonik je
dobil novo ostrežje in bakreno kritino. Tedaj so dali v cerkev
tudi manjšo oltarno mizo, tako da je duhovnik med mašo
lahko obrnjen proti ljudstvu. Vse skupaj je blagoslovil 9.
oktobra 1988 škof Lenič.

Žegnanje pa na Hudem Vrhu obhajajo običajno na zadnjo
avgustovsko nedeljo.

France Ivančič

Olimpija na Blokah

LJUBITELJE SMUČARSKEGA TEKA JE RAZVESELILA NOVICA, DA JE TEKAŠKO SMUČARSKO DRUŠTVO OLIMPIJA SVOJE DELOVANJE PRESELILO NA BLOKE. ZA TO POTEZO SO SE ODLOČILI, KER SO TU ODKRILI POTENCIAL, SVEŽINO IN ŽELJO. OLIMPIJA JE TAKO PRIŠLA »V ROKE« BLOČANOM, SAJ SE JE NA PREDSEDNIŠKI STOLČEK USEDEL RADO PONIKVAR. PRED NJIM JE TO FUNKCIJO OPRAVLJAL JOŽE SETNIKAR, KI JE BIL PRAVŠNJI SOGOVORNIK ZA POGLEDE NAZAJ, SEDANJOST IN PRIHODNOST.

Tekaško smučarsko društvo Olimpija ima dolgo in bogato tradicijo. Pred časom so praznovali svojo 50. obletnico delovanja. Olimpija je nastala tako, da se je sestavila iz večih manjših klubov. Njihovo delovanje pa je bilo po raznih območjih. Tako so bili Olimpijini tudi tekmovalci iz Katarine, Medvod, Ljubljane in Zreč. »Vsak klub ima vzpone in padce, kot vsepovsod. Spremenilo se je tudi z raznovrstnostjo ponudbe športov, smučarski

tekmovalci Olimpije, ki so nastopili na olimpijskih igrah, so bili Jani Kršinar, Bojan Cvajnar, Metka Munih, Jani Pustavrh, od mlajših pa sta bila člana Olimpije tudi Jože Mehle in Teja Gregorin. Nekateri tekmovalci pa se zaradi želje po boljšem kruhu kasneje odločijo zamenjati klub. V Sloveniji se je pojavilo kar nekaj malih klubov, ki so sestavljeni iz treh ali štirih vrhunskih tekmovalcev. »Take strukture dolgoročno nikakor niso dobre. Gre predvsem za to, da naj bi tekmovalci na ta način bolje zaslužili. Toda klub, ki ne vzgaja svojih tekmovalcev in mora zato v svoje vrste vabiti že izoblikovane športnike, ni »pravi« klub,« je skeptičen Setnikar. Kljub temu je Olimpija že tako uveljavljen klub, da ga taki pretresi ne morejo iztiriti. Po mnenju Jožeta Setnikarja je selitev Olimpije na Bloke dobra. »Imate interes tako otrok kot staršev, talent se je že pokazal, potrebno je le še delo.« Olimpija je v tem trenutku dobro situirana, saj ima svoj kombi, devetmetrski kontejner, brunarico v Preski, pa uro, maže in druge pripomočke. Spodbuditi pa želijo tudi ljudi, ki bi bili pripravljeni prevzeti strokovno vodenje: »Dva človeka z Blok že obiskujeta izobraževalne tečaje za vaditelje teka. Vendar pa to ni dovolj, za uspešno delovanje v teku je potrebna fakultetna izobrazba in številna dodatna izobraževanja po Evropi. Zaenkrat takega strokovnjaka še nimamo, si ga pa želimo.« Jože Setnikar je že veliko let v smučarskem teku, nekaj časa je bil tudi aktiven športnik z lepimi uspehi, vesel je, da so se našli ljudje, ki so pripravljeni s svežimi močmi peljati Olimpijo naprej, njegova želja za prihodnost pa je: »Da bi Bloke, kot zibelka smučanja, v prihodnjih letih s pomočjo Olimpije prišle do tekmovalca, ki bi bil sposoben nastopiti na olimpijskih igrah.« Temelji so postavljeni, cilji visoki, delovna vnema je zavirljiva, manjka le še sneg.

Jože Setnikar

tek pa hkrati zahteva tudi izjemno disciplino,« je o razlogih za manjši upad zanimanja spregovoril Jože Setnikar. »Hkrati pa skozi obdobja opazamo, da so prav tekmovalci iz obrobja in izven mest mnogokrat uspešnejši. Gre namreč za privzgojeno disciplino, ki je mestni otroci nimajo,« še dodaja Setnikar, ki je bil na čelu Olimpije kar 35 let. V tem času se lahko Olimpija pohvali z velikim številom državnih naslovov, vrh so krojili tudi v nekdani Jugoslaviji, pa nastopi na evropskih in svetovnih prvenstvih, Olimpija pa ima še eno posebnost. »Letos (februarja 2006 op. p.) se bo prvič zgodilo, da na olimpijskih igrah ne bo nobenega tekmovalca Olimpije,« je s kančkom obžalovanja povedal Jože Setnikar. Najbolj znani

KAKO PA NA BLOKAH?

Novi predsednik Tekaško smučarskega društva Olimpija je postal Rado Ponikvar, ljubitelj teka na smučeh, vnet športnik in dober organizator. Sam priznava, da ga je prevzem Olimpije presenetil, saj bi se še kakšno leto radi kalili le kot sekcija, da bi si pridobili več izkušenj. Prevzeti Olimpijo ni le čast, pač pa tudi velika odgovornost.

»Olimpija je sinonim za dobro delo,« je začel Rado Ponikvar, ki ga je izvršni odbor postavil na mesto predsednika društva. »Vedno so imeli tekmovalce v državnem, pa tudi svetovnem vrhu. Trenutno

Rado Ponikvar

res nimajo večjih tekmovalnih uspehov, vendar je dosedanje vodstvo ugotovilo, da so na Blokah podani bistveni pogoji, ki lahko društvo pripeljejo do stare slave. Tako imamo na Blokah razmeroma dolge zime, veliko tradicijo, ugodne terene za tek pozimi in poleti ter predvsem mlade zagnane tekmovalce z veliko družinsko podporo. Pa tudi trma nam ni tuja, kar je pogoj za dobrega tekača.«

Jedro tekaškega društva tako predstavljajo tekmovalci in člani z Blok. »Trenutno imamo okoli 50 članov, vendar pa sem prepričan, da lahko računam čisto na vse. Imamo 20 tekmovalcev, vsi pa bodo nastopali v mlajših kategorijah,« še dodaja Rado Ponikvar. »Na Bloke smo pripeljali vso opremo za treninge in tekmovalca, ki je ni malo. To je: veliki kontejner za orodje in servis, kombi vozilo, motorne sani, prilagojene za tekaške proge, merilno opremo in sodniški pribor ter še marsikaj. Vendar pa je največja težava še vedno strokovni kader. Trenutno vlagamo velike napore v organizacijo dela in uporabljanje teh

rekvizitov. Mi smo ta hip še vedno maloštevilčni, tako dobiva vsak aktiven član po več funkcij. Čeprav še vedno dobivamo strokovno pomoč iz Ljubljane, si bomo strokovne kadre čimprej skušali izsolati sami. Naš trener je Viktor Brezovšek. Vsako leto pa se pojavi nova starostna skupina in dela ne bo zmogel sam. Lani smo pričeli z delom le na nižji stopnji osnovne šole. Vsako leto pa bomo vključevali učence iz prvega in drugega razreda. Trening pa mora biti prilagojen na moč in znanje tekmovalca. Tako bo potreba po vaditeljih vsako leto večja. Treninge bodo opravljali na Blokah, če bodo razmere to dopuščale. Upa-

jmo, da bo letos zima kaj bolj radodarna s snegom. Sicer se bomo napotili v kraje, kjer bodo imeli sneg. V marcu bomo pripravili tudi tekmo slovenskega pokala za otroke. Do takrat pa ne bomo sedeli križem rok. Poleg ostale opreme smo dobili tudi merilno uro, tako si pozimi želimo pripraviti vsaj pet tekem, za kar je potrebno pripraviti tehnični in organizacijski odbor. Našim tekmovalcem bomo na ta način ponudili dober trening, pa tudi sami se bomo naučili organizacije,« je načrte razkril Rado Ponikvar. »Želimo si, da bi Bloke na ta način tekaško zaživele. Z dobrimi uspehi bomo širili tudi slavo starega bloškega smučanja. Potencial imamo in s sistematičnim in vztrajnim delom bodo tudi rezultati.«

Pred petdesetimi leti je v znamenju petih krogov na olimpijskih igrah za čast takratne Jugoslavije nastopala Milena Usenik z Velikega Vrha. Naša velika želja je, da bi v kakšnih desetih letih vzgojili tekmovalca, ki se bo na olimpiadi boril za čast Slovenije.

Miha Mišič

Prva tekma

V nedeljo 11. 12. so imeli tekači prvo klubsko tekmo, ki jim je služila tudi kot trening in vzpodbuda pred začetkom sezone. Mladi tekmovalci so komaj čakali, da se pomerijo med seboj, doma na bloškem snegu. Čeprav ta hip rezultati niso še čisto tepravi se je najbrž že pokazalo kdo je dobro delal čez poletje. Rezultati:

Cicibani: 1. Jaka Marolt, 2. Simon Rigler

Cicibanke: 1. Kaja Zakrajšek

Dečki: 1. Luka Kandare, 2. Jure Žurga, 3. Blaž Kraševce

Deklice: 1. Tina Kranjc, 2. Lara Milavec, 3. Katja Kranjc

Tekaški klub Olimpija vabi k sodelovanju mlade člane, ki želijo tekmovali. Redno vadbo in treninge bomo organizirali predvsem za otroke nižjih razredov osnovne šole. Vse dodatne informacije: Rado Ponikvar (01/709 80 73, 051/394 419).

Strelnski krožek na OŠ Nova vas

Že tretje leto zapored poteka na osnovni šoli v sodelovanju z LD Nova vas strelnski krožek.

Sam krožek je pritegnil zelo veliko število učencev tudi iz nižjih razredov. Žal zaradi prostorske stiske vsem ni mogoče ustreči.

Na strelišču pod odrom športne telovadnice, ki smo ga po dolgem času zopet usposobili lovci LD skupaj s hišnikom osnovne šole, so samo štiri strelnska mesta, na katerih se izmenjujejo učenci. Krožek zaenkrat obiskujejo samo učenci 9. razreda.

Na krožku se učenci poleg osnovnih strelskih veščin seznanijo tudi z nastankom in razvojem orožja, posledicami nepravilne uporabe, varnostnimi merili, redom, disciplino na strelišču itd.

Ker so zračne puške stare, smo na ministrstvo za obrambo in ministrstvo za notranje zadeve naslovili prošnjo za pomoč pri nabavi novih zračnih pušk. Ministrstvo za obrambo je prošnji ugodilo, tako da pričakujemo po novem letu nov

komplet zračnih pušk.

Pri učencih, ki strelnski krožek obiskujejo že drugo leto zapored, je viden očiten napredek. Doseženi rezultati so zelo dobri še posebej zato, ker so puške v zelo slabem stanju. Verjamem, da se bodo rezultati z novimi puškami še izboljšali, učenci pa bodo bolj motivirani.

Smatram, da je strelnski krožek potreben tudi v bodoče, saj se učenci učijo pravilnega rokovanja z orožjem, saj sami dobro vemo, da je orožje v rokah nevedčega človeka zelo zelo nevaren predmet.

Mentor Franc Primožič

Policija svetuje

Zloraba pirotehnike

BLIŽAJO SE NOVOLETNI PRAZNIKI, KATERE ŽELI VSAK OD NAS NAJLEPŠE PREŽIVETI. NEKATERI SI MED PRAZNIKI ŽELIJO PREDVSEM MIRU, DRUGI PA IZRAŽAJO VESELJE NA DRUGE NAČINE, KI PA NISO VEDNO VEČINI LJUDI V RAZVEDRILU. MED PRAZNIKI BELEŽIMO TUDI POVEČANO UPORABO PIROTEHNIČNIH IZDELKOV VSEH VRST.

Vsako leto pri uporabi teh sredstev prihaja do hujših poškodb predvsem zaradi nestrokovne uporabe in neupoštevanja navodil proizvajalca. Nepremišljena, neprevidna in objestna uporaba pirotehničnih izdelkov pogosto povzroči telesne poškodbe (opekline, raztrganine rok, poškodbe oči itd.), vznemirja ljudi in živali ter onesnažuje okolje.

Zaradi vaše varnosti in varnosti drugih vas pozivamo, da upoštevate naslednje:

Pirotehnični izdelki I. razreda so pirotehnične igrače (pasje bombice, pokajoče vrvice, vulkančki, ognjena vrtavka itd.)

Pirotehnični izdelki II. razreda so izdelki za male ognjemete (petarde, majhna ognjemetna kolesa itd.)

Uporaba pirotehničnih izdelkov I. in II. razreda je dovoljena v času od 26. 12. do 02. 01.

Popolna prepoved uporabe vseh pirotehničnih izdelkov, tudi v času med 26. 12. in 02. 01., pa je zlasti:

- v strnjenih stanovanjskih naseljih,
- v zgradbah in vseh zaprtih prostorih,
- v bližini bolnišnic,
- v prevoznih sredstvih, ki so namenjena potniškemu prometu in
- na površinah, kjer potekajo javni shodi in javne prireditve.

Mladoletnikom do 15. leta starosti sta dovoljena uporaba in prodaja pirotehničnih izdelkov I. in II. razreda le pod nadzorstvom staršev ali skrbnikov.

Ravno tako je prepovedana predelava pirotehničnih izdelkov, uporaba pirotehničnih izdelkov v drugih predmetih in lastna izdelava pirotehničnih izdelkov.

Za nespoštovanje zgoraj navedenega so zagrožene kazni, in sicer od 100. 000 SIT do 300. 000 SIT (50. člen ZE-UPB1). Če prekršek stori mladoletnik, se kaznujejo starši oz. skrbniki, če dovolijo ali dopustijo, da mladoletniki uporabljajo pirotehnične izdelke brez njihovega nadzorstva.

Kljub vsem prizadevanjem policije se moramo zavedati, da je neprimerena uporaba pirotehničnih izdelkov problem vseh, zato pozivamo VSE, da z opozarjanjem na nevarnost in možne posledice takega početja ter s svojim lastnim zgledom pripomorejo k preprečevanju in zmanjševanju uporabe pirotehničnih izdelkov in s tem tudi posledic.

Kupce in uporabnike pirotehničnih izdelkov, ki se jim nikakor ne morejo odreči, pa opozarjamo, da se pirotehnični izdelek ne »obnaša« vedno tako, kot zagotavljajo navodila, katera morajo biti priložena vsem pirotehničnim izdelkom.

Preden uporabite pirotehnični izdelek, se vprašajte: »Ali so oslepitve, opečeni prsti, prestrašeni sosedje in živali ter materialna škoda vredni poka petarde?«

V upanju, da bodo bližajoči se prazniki minili mirno, vam policisti Policijske postaje Cerknica želimo vesele praznike in srečno 2006.

Lidija Jurkovič, vodja policijskega okoliša

V nedeljo, 5. februarja 2006
Razpis in vse spremembe na:
www.bloskiteki.com

Medved na dlaki

V brlogu na Bloščku je prezimoval medved. V hudi odjugi se je v debelom kožuhu ves prepoten zbudil, se neudobno obračal in godrnjal:

»Tudi zime niso več to, kar so včasih bile. Kdo ve, če je v hladilniku kaj ledu, da si vsaj malo noge ohladim?«

Toda hladilnik je bil prazen in tudi pašteto in majonezo je pred zimo vso pospravil. V želodcu mu je krulilo in spomnil se je na mastne vampe tam na Kožljekih, ki so mu ostali pred zimo. No, to bi bilo nekaj dobrega. Napotil se je tja. Hodil je previdno in počasi. Moker sneg, ki se je še udiral, mu ni ustrezal. Da mu je bilo lažje, si je godrnjal:

»Pa ta plundra! Bom še gripo fasal.«

Z vso previdnostjo je počasi nadaljeval pot.

»Poook!«

»No, zdaj pa še to. Prekleta baba!« je še zatulil in položil dlako v sneg.

Letos so medvedi na Blokah delali veliko škodo in nadlogo. Ponoči so se sprehajali po vaseh, jedli psom hrano, preganjali gospodinje z zeljnikov, brundali nad otroki,

ki so hodili v šolo ... Ljudje so se pritoževali. Marica iz Velikih Blok je pisala menda kar v vse slovenske časopise. Po nekaj peticijah, ki so jih pisali v šoli, na občini in lovski družini, se je oblast odločila:

»Lahko iz dodatnega kontingenta ustrelite še enega medveda!« In inšpektor je pokazal na Metulje, kjer mora le-ta pasti.

Pravica in dolžnost je tokrat padla na

Branko Palčič. Z lovom živi že vse življenje, saj je bil njen oče legenda bloških lovcev – znani Fric. Branka že več kot dvajset let vodi pri lovski družini Nova vas finančne knjige. Pa tudi lovski izpit ima že zelo dolgo. Sama ne ve, od kdaj. Bločani pa jo poznamo z Ljubljanske banke, kjer je bila naša »bankirka«.

Dela se je lotila z vso resnostjo. Pridobila si je pomočnika, kot je za odstrel medveda predpisano, Milana Žnidaršiča s Police in skupno sta pričela nastavljeni vabo. Na

odstrel ni kazalo nič dobro, ker je bila zima zgodnja in medved je odšel spat. Toda decembrska odjuga ga je ponovno prebudila. Ko pa je medved prijel na vabo, je šlo bliskovito hitro. Že prvo noč čez kakšne pol ure čakanja se je medved ulegel v sneg.

Kakšni občutki prevevajo medvedjega lovca? Branka pravi, da nič posebnega. Ko zagledaš medveda in čakaš na najbolj ugoden položaj za streljanje, napetost narašča. Toda pogoji za streljanje so iz teh nizkih prež ugodni in strel mora uspeti, če le nisi storast. Seveda pa je po odstrelu evforija strašna. To se ne da povedati. Medved je pač naša največja lovska trofeja.

Trofeja je seveda njena. Kosmatinec je bil zapeljan direktno k preparatorju. Vsak lovec, ki kaj da nase, ima lovsko sobo. Tudi ona jo ima. Debel medvedji kožuh bo tako delal družbo njej in njenim prijateljem, ki jo radi obiskujejo, saj je znana po svoji družabnosti. Solza pa za medvedom seveda ni točila, saj ima le-ta nenormalno ugodne pogoje za življenje in se hitreje množi, kot trdijo ekologi. V gozdu mu zmanjkuje življenjskega prostora, ki si ga zato išče v naseljenih vaseh.

Branka Palčič z uplenjeno trofejo

Stane Korenjak

AVTOTRADE d.o.o, Vrhnika

»Želje so kakor življenje,
minevajo hitro kot dan,
želje so kakor večnost,
ostajajo vsem nam.«

Ob zaključku leta se zahvaljujemo vsem strankam in poslovnim partnerjem za izkazano zaupanje. Vsem skupaj želimo vesele božične praznike in zadovoljstva polno novo leto 2006!

Kolektiv podjetja Avtotrade d.o.o, Vrhnika in Gostišča Bajc

Lovska pesem odmeva tudi po Bloški planoti

Le člani zelene bratovščine vedo, kako blagodejno prijajo lovčevemu ušesu zvoki lovskih rogov na jesenskih brakadah. Prav tako pa je znano, da vsaj na »zadnjem pogonu« ne manjkajo tudi stare lovske šege in lovska pesem.

To leto so se družini 16-ih lovskih zborov v Sloveniji z več kot 200 pevci pridružili tudi lovci LD Nova vas. Organizirano petje na Notranjskem med lovci nima prav bogate tradicije. Pred leti so s to družabno dejavnostjo poizkušali lovci LD Be-

gunje, prav tako pa je že bilo nekaj začetkov tudi med lovci LD Nova vas. Letos pa je velika želja in trma Draga Mazija le obrodila sadove. Po dolgem nagovarjanju je okrog sebe zbral dovolj lovskih tovarišev, da so spomladi prvič preizkusili glasove. K sodelovanju je povabil glasbenega samouka iz Topola pri Begunjah Janeza Kranjca, ki sicer vodi tudi cerkniški pevski zbor Tabor, aktiven pa je še v nekaj pevskih sestavih. Janez Kranjec igra tudi orgle, harmoniko, v svojem glasbenem delovanju pa je ugla-

bil že več kot 600 pesmi. Po prvih vajah in žal tudi osipu je zboru ostalo zvestih osem pevcev, ki od junija dalje vadijo dvakrat mesečno. Gre za ljubitelje lepe slovenske narodne in lovske pesmi, polovica med njimi pa zna poprijeti tudi za klavirsko ali diatonično harmoniko. Vsi prihajajo na vaje z veseljem do petja, prijateljev in druženja, nemalokrat pa se uradna vaja nadaljuje še z neuradnim delom. Želja bloških lovskih pevcev je ohraniti lepo pesem, popestriti dogajanje v sredini, kjer živijo, predvsem pa poizkušati med lovci znova vzpostaviti več druženja in prijateljstva. Zavedajo se, da s skromnim obsegom vaj v kratkem času ne bodo dosegli ravni že preizkušenih oktetov in zborov, toda prvi začetki so vzpodbudni. Lovske tovariše so presenetili z nastopom na srečanju lovskih

čuvajev in lovskih mojstrov, ki je bilo desetega septembra v domu LD Iga vas. Zapeli so tri pesmi: Pa že sončece sije, Pod rožnato planino in seveda lovsko Bistriški jager ter poželi obilo aplavza prisotnih tovarišev.

Pevci so po vzpodbudnem začetku iz vaje v vajo dodajali nove pesmi, tako da je bil njihov nastop v začetku novembra po skupnem lovu s tovariši iz po-

in obsežnejši. V svoj repertoar so vključili dve povsem novi pesmi, ki ju je uglasbil pevovodja Janez Kranjec, besedili pa sta prispevala Marjan Roblek-Matevž (Stari lovec) in domačin ter član zbora Alojz Modic (Moj dom). Slednji ima na zalogi še nekaj čudovitih pesmi, kot je npr. »Lovska«. To je pred 25-imi leti uglasbil Ribarović, ki je v tistem času vodil novovaški pevski zbor. Kot pisec je uspešen tudi Drago Mazij, ki čaka na uglasbitev štirih besedil, aktivnost članov pa bo verjetno posredovala še s kakšnim presenečenjem.

Člani edinega lovskega pevskega sestava na Notranjskem so:

- 1. tenor – Janez Usenik in Franc Primožič ml.
- 2. tenor – Drago Mazij in Marjan Fortin
- Bariton (1. bas) – Lojze Škrabec in Lojze Hiti
- Bas (2. bas) – Lojze Modic in Alessandro Bucci.

(Na prvem nastopu v domu LD Iga vas je zadržanega L. Modica zamenjal J. Kranjec)

Pevci LD Nova vas se ne zapirajo v krog svoje lovske družine, ampak pričakujejo tudi pomoč ostalih lovcev z Bloške planote in okolice, ne branijo pa se tudi nelovcev. Prav zato sestav še vedno ni zbor ali oktet, prav tako pa tudi še nimajo pravega imena. V tem trenutku je namreč zanje najpomembnejše, da pojejo, se družijo in negujejo čim boljše odnose v lovski tovarišiji in okolici, kjer živijo.

M. F.

Lovski pevski zbor je nastopal v Iga vasi

bratene LD Šentrupert še daljši

PGD Velike Bloke Tereziji Drobnič za 80 let

V oktobru 2005 je praznovala 80. rojstni dan Zinka Drobnič, članica PGD Velike Bloke od 05. 10. 1958. Od samega začetka je aktivna in delovna v društvu. Njeno delo ni bilo le žensko, poprijela je tudi za moška dela.

Nepogrešljiva je bila na vseh prireditvah in veselicah, ki jih je izvajalo društvo. Njen delež je bil tudi pri gradnji gasilskega doma. Bloški gasilci jo poznamo kot marljivo, pošteno in pridno gasilko. Za svoje dolgoletno delo je prejela več priznanj in odlikovanj: društveno odličje »vzorna gasilka« in »priznanje za požrtvovalnost«. Prejela je tudi priznanje GZ Cerknica in odliko-

vanje GZ Slovenije ter plaketo in značko veteranke.

Ob njenem okroglem jubileju smo jo gasilci Velikih Blok obiskali na njenem domu in ji izročili »Kipec gasilca za življenjsko delo« ter skromno praktično darilo. Stisnili smo ji roko in ji zaželeli še veliko zdravih let med nami.

Za vse ji še enkrat prisrčna hvala.

*Predsednik društva in UO
Doles Miroslav*

PGD Velike Bloke

Letos tridesetič na morje

PISALO SE JE LETO 1975, KO SMO SE Z MLADIMI GASILCI PRVIČ ODPRAVILI NA ENODNEVNO KOPANJE NA MORJE V STRUNJAN.

TAKRAT ŠE NISMO NITI SANJALI, DA BO TO DRUŽENJE IZ LETA V LETO TRAJALO DOLGIH TRIDESET LET. Z VSAKIM LETOM JE BILA TOVRSTNA ODPRAVA VSE BOLJ IZPOPOLNJENA IN DOPOLNJENA Z MLADIMI PIONIRJI IN IDEJAMI, KI SO JIH S SEBOJ NA MORJE PRINESLE MLADE BLOŠKE GLAVICE.

Največkrat smo obiskali hrvaško morje v Umagu – avtokamp Stella Maris, Poreč, Maredo in otok Krk. Kampirali smo na lastne stroške dva

šotora, so se ob našem hrušču in trušču zbudili tudi sosedje – turisti. Z mešanimi občutki, začudeno in z bojznijo, so se križali in se

Z osamosvojitvijo Slovenije se je marsikaj spremenilo in tisto, kar je bilo nekoč tudi »naše«, zdaj ni bilo več. Zdaj vsako leto odhajamo na slovensko obalo.

Prvo leto po osamosvojitvi smo se prav tako odpravili na morje v hrvaško Istro. Na meji so nas hrvaški cariniki zavrnili, kajti z našimi intervencijskimi gasilskimi vozili brez ustreznih dokumentov nismo več mogli prečkati meje, kakor smo v preteklosti bili vajeni. To nam je povzročilo kar precej težav, saj smo morali gasilska vozila vrniti domov in organizirati prevoz z osebnimi vozili.

Vse te izlete na kopanja organiziramo za mlade in starejše gasilce kot zahvalo za požrtvovalno delo v gasilskih vrstah in motivacijo za naprej. Veliko tega je bilo narejenega v preteklosti od izgradnje gasilskega doma, nakupa vozila in MB

do odličnih rezultatov na gasilskih tekmovanjih na vseh nivojih.

Kljub deževnemu in kislemu letošnjemu poletju nam je vseeno uspelo avgusta speljati prijeten in sončen dan na naši obali v Strunjanu.

Ob tem bi se rad v imenu PGD Velike Bloke in svojem iskreno zahvalil vsem sponzorjem, ki so nam po svojih močeh pomagali, da delujemo, posebej pa v zadnjem obdobju občinskemu svetu občine Bloke in njenemu županu g. Jožetu Dolesu.

Prepričani smo, da bomo naše gasilsko poslanstvo z njihovo pomočjo lažje nadaljevali in še naprej odhajali na morje.

Predsednik društva ter vodja odprav na morje
Miroslav Doles

Veseli Bločani na morju

do pet dni. Organizacijo in program bivanja smo pripravili že doma pred odhodom na morje. Vse od šotorov za bivanje, kuhinjo in ostalo opremo smo pripeljali s seboj od doma in tako finančno zmanjšali stroške počitništvovanja.

Bili so nepozabni dnevi, skratka enkratna doživetja in verjemite, da jih v preteklih tridesetih letih ni manjkalo. Spomnim se enega od njih, takrat ko nas je bilo tudi največ. Kar 53 mladih in starejših gasilcev nas je takrat počitnikovalo v Umagu. Sposodili smo si velik vojaški šotor v vojašnici Velike Bloke pri takratni JLA. Ko smo z gasilskimi vozili in posebnim vozilom z opremo prispeli v Stella Maris, nam je takratni šef avtokampa določil mesto izven ograje kampa. Bili smo zgodnji in neučakani. Z druge strani ograje so ostali turisti še počivali.

Ko smo mi pričeli s sestavljanjem velikega 6-členskega vojaškega

spraševali, kaj se dogaja, ali je vojska zasedla kamp. Nekaj jih je takoj odšlo na recepcijo po pojasnilo, kaj se dogaja. In še preden je vzšlo sonce, so k nam na pogovore pripeljali šefa avtokampa. Glede na populacijo prisotnih, jih je najbolj skrbelo za red in nočni mir.

Starejši gasilci smo jim zagotovili mirno sožitje z nami. In res. Kasneje ko smo kuhali, smo tudi njim ponudili naše jedi. Bili smo pohvaljeni in obojestransko zadovoljni. Ko smo po petih dneh odhajali, so nas vsi sosedje (Nemci, Italijani, Francozi, Poljaki in ostali) prišli pozdravit in se zahvalit za prijetno druženje z nami. Bili smo deležni zelo lepih in prijetnih besed iz ust neznanih in prijaznih tujcev.

V vseh preteklih tridesetih letih je več kot očitno, da je organizacija delovala odlično, saj ni bilo niti ene resnejše poškodbe ali drugih neprijetnosti z naše strani.

V spomin na umrli gasilki in gasilce PGD Velike Bloke

Letos se je za gasilce Velikih Blok začelo mračno in boleče leto. V vsej svoji 75-letni kroniki društva ni v enem letu PGD Velike Bloke za vedno zapustilo toliko članov, kot jih je v letu 2005.

Umrli sta naši spoštovani gasilki in gasilci:

- Modic Jože, rojen 1942, umrl 25. 01. 2005
- Klučar Francka, rojena 1930, umrla 05. 02. 2005
- Modic Franc, rojen 1935, umrl 01. 03. 2005
- Anzeljc Anton, rojen 1934, umrl 11. 03. 2005
- Krajnc Ivan, rojen 1930, umrl 09. 05. 2005
- Pirc Amalija, rojena 1922, umrla 19. 09. 2005
- Dolšak Rafael, rojen 1927, umrl 27. 09. 2005
- Kraševac Peter, rojen 1916, umrl 10. 10. 2005

Vodstvo društva je za vsakim preminulim članom pripravilo žalno sejo in organiziralo pogrebne časti. Izguba je za društvo velika, saj so bili prav vsi odlični in marljivi člani, prejemniki visokih gasilskih društvenih, občinskih in državnih priznanj in odlikovanj. Člani društva še vedno žalujemo, saj je težko dojeti, da so nas za vedno zapustili tako spoštovane tovarišice in tovariši.

Spomin na njih ne bo zbledel.

Za vse jim velika hvala.

Predsednik društva Miroslav Doles

POZIV LASTNIKOM PSOV

Lovska družina Nova vas poziva in prosi vse lastnike psov, da v zimskem času, še posebno v času, ko snežna odeja prekrije naravo, svoje štirinožne prijatelje priprejo na verige ali jih zaprejo v pesjake. Ni malo primerov, ko je nemočna srnjad žrtev psov. Za vaše razumevanje se vam zahvaljujemo.

Starešina LD Nova vas,
Franc Hiti

PGD Nova vas v letu 2005

Nezadržno se bliža novo leto in čas je, da tudi v našem društvu pogledamo, kaj smo delali čez leto. Lahko rečem, da je bilo to leto bolj mirno, saj nismo imeli kakih večjih požarov, razen nekaj travniških in seveda goreč transformator pri Fari. Zato pa smo več časa in energije porabili za priprave na tekmovanja za pokal Matevža Haceta, ki jih organizira Gasilska zveza Slovenije. Tekmovanja potekajo na treh nivojih in sicer izbirna na nivoju gasilske zveze (pri nas Cerknica), na nivoju regije (Notranjska) in državno. Letos je potekalo občinsko in regijsko tekmovanje v Ložu skupaj z Gasilsko zvezo Loška dolina. Iz našega društva so se občinskega tekmovanja udeležile štiri ekipe in sicer dve ekipi pionirjev, ekipa mladincev in ekipa članic »B« (starejše od 30 let). Ekipa moških »A« (od 16 do 30 let) in moških »B« (starejših od 30 let) nismo uspeli sestaviti, saj imamo člani preveč drugega dela (vsaj tako kaže).

Na regijsko tekmovanje sta se uvrstili dve ekipi in sicer pionirji I in mladinci.

Na regijskem tekmovanju pa so se odlično odrezali pionirji in se bodo

tako udeležili državnega tekmovanja, ki bo prihodnje leto. Kot kaže, je to postala sedaj že tradicija, saj so bili pionirji že lani na državnem tekmovanju.

V gasilskem domu smo pričeli preurejati prostore, ki so bili namenjeni stanovanju, v tri pisarne, ki pa so že oddane. Uporabi jih bomo predali predvidoma do novega leta.

Aktivno se dogovarjamo za nakup novega vozila GV-1 (orodno vozilo s posadko 1+8), saj je našemu staremu kombiju potekla življenjska doba, ki je za taka vozila 15 let.

Nekaj finančnih sredstev smo že zbrali, računamo pa tudi na pomoč občine in seveda vas krajanov, saj vas bomo tudi letos obiskali s koledarji. Denarna sredstva, ki jih bomo ob tem dobili, bodo namenjena nakupu gasilskega vozila.

Kot ste že sami ugotovili, letos ni bilo na Blokah nobene veselice. Gasilci smo bili prepričani, da bodo kmečke igre, pri katerih odigramo kar pomembno vlogo, zato svoje veselice nismo dali v program, sedaj pa opazamo, da je bolj pametno zanesti se nase in ne čakati na organizacijo drugih. V pojasnilo naj nave-

dem, da smo bili gasilci pripravljeni pripraviti gostinski del iger, ob tem pa še skrbeti za parkiranje in varnost na prireditvi, če bi se le ostalim uspelo dogovoriti glede samih iger. Za naslednje leto pa planiramo kupiti nov gasilski avto in kot se spodobi, ob prevzemu pripraviti tudi pravo gasilsko veselico.

Vsem krajanom in krajankam, delovnim organizacijam kot tudi obrtnikom in seveda občini se ob novem letu iskreno zahvaljujemo za vso pomoč in podporo. Zavezujemo se, da bomo še naprej s sred-

stvi, ki nam jih namenjate, gospodarno in preudarno ravnali.

Vsem skupaj želimo vesele božične praznike, sreče in uspeha polno novo leto in naj vas tudi to leto varuje sveti Florijan.

Na pomoč

---

*Predsednik PGD Nova vas
Zvonko Govednik*

Priznanje za občino Bloke prejema župan Jože Doles

Gasilska zveza Cerknica praznuje 50 let delovanja

V celi paleti praznovanj ob 50-letnici delovanja Gasilske zveze Cerknica, ki je bila ustanovljena 31. 07. 1955, so bile med drugim podeljene tudi plakete in priznanja, tako gasilcem, kot tudi zunanjim sodelavcem. Priznanja so prejeli med drugimi tudi Občina Cerknica, Občina Bloke, OŠ Nova vas, Novolit Nova vas in obrat Kovinoplastike Nova vas.

Vsi imenovani se še posebno dokazujejo s pomočjo prostovoljnim gasilskim društvom, kot tudi gasilski zvezi, zato jim je bilo namenjeno to častno priznanje.

Na proslavi ob odkritju spomin-ske plošče na sam dan ustanovitve

31. 07. 2005 je župan občine Cerknica g. Miroslav Levar podelil odlikovanja javne gasilske službe, ki so jih prejeli tudi gasilci Nove vasi in Velikih Blok, saj se župan in občina zavedata, kako pomembno je delo gasilcev v občini in izven nje.

Gasilska zveza pa je ob tej priložnosti zbrala gradivo za knjigo o delu zveze v teh 50 letih, katera bo v kratkem zagledala luč sveta.

---

*Član predsedstva GZ
Zvonko Govednik*

Klub borilnih veščin Bloke

Ob zaključku leta 2005 lahko pohvalimo naše člane in simpatizerje, ki so obiskovali treninge med svojim tedenskim študijem v Ljubljani, kjer tudi deluje sekcija KBVBL. Treninge so obiskovali Dejan Zakrajšek, Miha Obreza in Doroteja Rot, na vsake toliko pa je z nami potreniral tudi Anton Kljun. V novem letu smo namenili vsem študentom in dijakom z Blok brezplačno vadbo v Ljubljani. Na vadbo umetnosti srednjeveškega mečevanja ali borbe palico ali savate-aerobike ali kikkboxa ali karate podobni samoobrambeni vadbi imenovani Savate se lahko mladi Bločani in Bločanke vpišete le s prijavo na mobilni številki 041-752-734 ali 040-48-48-48, kjer si tudi zagotovite razpored v termin. Vse podrobnosti so bolj popisane

na spletni strani www.savate.si, še bolj koristno pa bo, če kar osebnopovprašate po informacijah na omenjenih številkah. Vadbo za dijake izvajamo med drugim tudi v dijaškem domu Tabor po dogovoru z vzgojitelji vsako sredo ob 20:30 v veliki dvorani. Za bloške študente (BOŠ) pa je na voljo ista vadba, kot jo ponuja ŠOU šport Ljubljana (www.sousport.si), vendar s to razliko, da je za njih brezplačna.

Vabljeni k vpisu v novem letu 2006 in nam pomagajte popestriti dogajanje na spletnih straneh Kluba borilnih veščin Bloke www.savatebloke.si.

Srečne praznike in veliko dobrega v novem letu 2006.

Kongres stranke Nova Slovenija

V soboto, 19. 11. 2005, je imela stranka N. Si drugi redni kongres, na katerem so bili izvoljeni novi organi stranke. Ker me je Občinski odbor N. Si Bloke določil kot kandidatko na kongresu, sem se ga udeležila. Kongres se je začel s sprejemom gostov ob 8. uri zjutraj. Nato pa je sledil kulturni program, na katerem je sodelovala mlada družina – oče, mama, trije sinovi in dve deklici iz sorodstva. Program je bil kratek, a zelo lep.

Kongres se je nadaljeval po dnevnem redu. Bilo je zanimivo, ker se takega kongresa še nisem udeležila in bi pri tem imela še volilno pravico. Za predsednika stranke je bil ponovno izvoljen dr. Andrej Bajuk. Za predsednika stranke sta kandidirala dva

kandidata, izid pa je bil kar tesen. To seveda ni bilo pričakovano, saj se protikandidat g. Franc Vovk ni kaj preveč predstavljaj, očitno pa je imel kar nekaj privržencev. Ker se je k razpravi prijavilo veliko govorcev, se je kongres zavlekel do poznih večernih ur.

Domov sem se vračala utrujena, vendar z dobrimi občutki, saj menim, da je stranka na tem kongresu dobila nov zagon za svoje uspešno delo.

Delegatka na kongresu, Milka Urbas

Društvo za zdravo življenje Bloke

Kje so zdaj tiste stezice

Na pobudo letalcev veteranov smo letos še enkrat pripravili srečanje, saj jih za prvo srečanje veliko ni vedelo. Tako sem imela že drugič priložnost spoznati, kako so ljubitelji letalstva resnično s srcem in dušo predani tej dejavnosti. Kljub hladni oktobrski nedelji obiskovalcev ni manjkalo.

Na travniku pred gasilskim domom so se najprej predstavili letalski in raketni modelarji iz Ljubljane, ki so

med obiskovalci vzbudili precejšnje zanimanje. V osrednjem prostoru doma pa je bilo ponovno na ogled že skoraj dokončano jadralno letalo Vrabec.

Kulturni program so nam obogatili tamburaški orkester Sodražica, harmonikar Viktor Rupnik, pesnica Nataša Zakrajšek z recitatorko Katjo Šivec in pa seveda naši legendi in filmski zvezdi Petračeva dva. Humorist Roman Rupnik pa je med glasbene goste spretno vpletal še zgodovino jadralnega letalstva, katero je obširno opisal predsednik veteranov Drago Gabriel iz Postojne in, se ve, France Škrabec s svojim enkratnim spominom in prav po bloško humorno zavito resnico.

Na lesen sodček za zbiranje prostovoljnih prispevkov za »Hribarjev sklad« iz katerega krijemo stroške, se je kot gostja podpisala Spomenka Hribar. Veseli smo bili njenega nagovora in pohvale o preprostem podajanju zgodovine kraja, posebno jadralnega letalstva, za katero do sedaj ni vedela. Tudi hudomušno pripoved Franceta Škrabca o Rakitini je prvič slišala. Tako smo zvedeli, da se tudi brez politike prav politično marsikaj doseže. Velik aplavz pa si je zaslužila tudi poseb-

Modelar Peter Kovačič pred štartom radijsko vodenega modela letala na električni pogon.

Miklavž

V soboto, 3. decembra, nas je predčasno obiskal sveti Miklavž. Zakaj že tretjega? Povedal nam je, da smo Bločani bliže nebu in ker smo imeli pobeljena polja, se je lahko pripeljal s sanmi. Pridne otroke je obdaril z izvirnimi darili, da jim bo toplo in sladko pri srcu. Njegov prihod so v igro spretno vpletli bloški igralci. Igra je bila kratka in z jasnimi sporočili: »Bodimo dobri, kot je dober sveti Miklavž«.

na gostja Cvetkova Lojzka. Vsi veterani so se je spomnili. Kako ne. Saj je bila izredno lepa in prijazna gostilničarka v času njihovega »letanja« na Blokah.

Na koncu nam je folklorna skupina »Grof Blagaj« Polhov Gradec v lepih nošah odplesala kar nekaj plesov. Z nastopom in darilom so se zahvalili tudi Petračema za njuno sodelovanje na njihovih prireditvah v Polhovem Gradcu.

Jaz pa se v imenu Društva zahvaljujem pokrovitelju Aerodrom Ljubljana in njenemu direktorju Vinku Možetu ter donatorjem: Občini Bloke, Avtoprevozništvoma Jože Mulec in Dušan Rot, Francu Hrib-

arju – Montaža hladilniške opreme in svečarstvo, Rajku Hrvatič-Gamblingu CO in Jožetu Rotu za ozvočenje ter članom AK Postojna za vso požrtvovalnost in »prepeljavanje« Vrabca. Upam, da bo spomladi že sam letel ...

Zadnjo nedeljo v septembru prihodnje leto pa bomo združili Mednarodni dan odprtih vrat ekoloških kmetij s srečanjem ljubiteljev modrega športa.

Dragi nekdanji orlič, 24. kimovca 2006 ponovno vabljeni v vaše gnezdo na Bloke.

Martina Hribar

Letalci veterani zbrani na prireditvi: Andrej Češarek, Dinko Černe, Drago Gabriel, Franci Schwentner, Jože Kus, Jure Podboj, Vinko Cotič, Vlado Velej, Franc Vesel, Janez Kompare, Igor Bitenc, Dominik Gregl, Uroš Jenko, Janko Rupar in Jože Planinc (z leve proti desni).

BOŠ gre naprej

NAJ ŽE V UVODU POJASNIM, KJE JE POMEN TEGA NENAVADNEGA NASLOVA. LAHKO BI CELO REKLI, DA POSNEMAMO ZNANI NOGOMETAŠKI SLOGAN »SLOVENJIA GRE NAPREJ«, NAVSEZADNJE, ZAKAJ PA NE, ČE JE SLOVENSKI. TAKO KOT SE VSAKEMU DOGAJA, DA MU GRE ENKRAT FANTASTIČNO DOBRO IN DRUGIČ KATASTROFALNO SLABO, KOT NAJ BI PONAZARJALA TISTA KRIVULJA VZPONOV IN PADCEV, LAHKO TUDI BOŠ-EVCI PRIZNAMO, DA ZA NAMI NISO BILI RAVNO NAJBOLJ OBETAVNI ČASI, IMELI SMO MALO PADCEV. PA KAJ! NI NAS SRAM PRIZNATI, DA JE V OKTOBRU ODPADEL PETKOV ŽUR, PA MOTIVACIJSKI VIKEND, DA JE BILA RES MERA POLNA. VENDAR SE NISMO KAR TAKO DALI, TRMASTO KOT BLOŠKI VOL SMO ZAGRIZLI V KISLO JABOLKO IN SE POBRALI TER POSTALI ŠE MOČNEJŠI.

Novembrski program je stekel kot po maslu, najprej tradicionalni kostanjev piknik, ki je bil nad pričakovanji obiskan, potem filmski večer, Petkov žur in zadnji vikend še potopisno predavanje. Opažamo, da BOŠ-eva aktivnost na kulturnem in družabnem področju ni povšeči vsej bloški populaciji. To je seveda normalno, kaj pa bi bilo,

da bi vsem nam bila vseč samo ena stvar. Sprejemamo vsakršno kritiko, vendar se pa e strinjamo z lažnimi in neutemeljenimi obtožbami, ki jih nekateri izrekajo brez zadržkov in vsevprek. Verjamemo, da samo v sožitju in z dobrim sodelovanjem vseh Bločanov lahko naš kraj peljemo naprej, v svetlo prihodnost.

Petkov žur je uspel

V decembru se obeta bogat praznični program: risanka za otroke in mlade po srcu, otroška delavnica, da si polepšamo mesec obdarovanj in seveda klubski žur, da se še zadnjič v starem letu skupaj poveselimo.

December je čas miru in sprav, poz-

abimo na vse slabe stvari in si sežimo v roke. Naj se izpolni čim več želja in naj se novo leto začne s še večjim optimizmom in še večjim zanosom za delo za dobro vseh. Srečno 2006!

Anja Anzeljc

Novi diplomanti

JESEN JE ČAS, KO SE POBIRAJO SADOVI, A NE LE NA NJIVI, TUDI NEKATERI ŠTUDENTI SE DRŽE TEGA REKA. V TEJ ŠTEVILKI PREDSTAVLJAMO SANDRO LIPOVEC IZ NOVE VASI, MATEVŽA MAZIJA IZ VELIKIH BLOK IN DEJANA GOVEDNIKA OD FARE.

SANDRA LIPOVEC

je maja diplomirala na Višji strokovni šoli Maribor z zagovorom diplomskega dela Povečanje zadovoljstva kupcev s storitvami Kovinoplastike Lož, d. d. Naloga je bila praktično usmerjena, zato je pri izdelavi aktivno sodelovala z omenjenim podjetjem. Sandra pravi, da ji je bil študij zelo všeč, ker je praktično usmerjen, zelo veliko pa je bilo tudi komunikacije po elektronski pošti, kar olajša študijski proces. S študijem pa

nadaljuje in se je že vpisala na izredni študij na Visoko poslovno šolo Maribor, kjer obiskuje 2. letnik, saj ji je bil 1. priznan z nekaj diferencialnimi izpiti. Pravi, da je iskanje službe potekalo pol leta; najprej je delala v E'Leclercu, nato pa se je prijavila na razpis za delovno mesto v Novi Ljubljanski banki. Prve preizkuse je opravila zelo dobro, vendar je dobila negativen odgovor, ker je bila prijavljena v Novi vasi. Naslednjič pa se je ponovno prijavila in kot kraj bivanja navedla Ljubljano, kjer je takrat še stanovala, in tako je dobila zaposlitev.

MATEVŽ MAZIJA

je junija diplomiral na Ekonomski fakulteti v Ljubljani, in sicer na Poslovno informacijski smeri z diplomom Uvajanje celovitih rešitev in kritični dejavniki uspeha. Pravi, da se mu je študij na začetku zdel precej dolgočasen, preveč teoretičen, saj sta prvi in drugi letnik na EF zelo teoretično naravnana, vendar se je kasneje v višjih letnikih to spre-

menilo, saj si je tudi zaradi smeri študija, ki zahteva poglobljeno poznavanje poslovanja, poiskal študentsko zaposlitev, ki se je lepo dopolnjevala s študijem. Matevž pravi, da se zaenkrat še ne namerava vpisati na podiplomski študij, trenutno je zaposlen v podjetju Alfastreet, saj meni, da si je najprej potrebno nabrati praktične izkušnje z delom v podjetjih. Razmišlja pa o podiplomskemu študiju v tujini, saj je dandanes brez mednarodnih izkušenj in nenazadnje poznavanja kulturnih razlik težko uspeti.

DEJAN GOVEDNIK

je oktobra diplomiral na Fakulteti za strojništvo, smer Proizvodno strojništvo – varilstvo, z nalogo Prednosti in slabosti pri mik varjenju v zaščiti aktivnih plinov in

oksidativnih plinskih mešanic. Pri izdelavi diplome si je pomagal s povzeto s podjetjem Acroni Jesenice, kjer so izvajali meritve za praktični del diplomske naloge. Dejan pravi, da način študija ni privlačen, saj se bolj išče neznanje kot pa znanje, študij pa je nasploh zahteven, ker je precej vaj in se zahteva prisotnost, tako da je težko usklajevati delo in študij, delal pa je ves čas, saj ni prejemal štipendije. Trenutno opravlja pripravništvo v Litostroju, pripravljajo pa se na strokovni izpit IWE (mednarodni varilni inženir), kar mu omogoča podjetje, kjer je zaposlen. Pravi pa, da strojniki ne dobijo zaposlitve tako lahko, kot se govori, pa tudi statistika, da manjka okoli 600 strojnikov v Sloveniji, ni ravno realen odraz trga delovne sile.

Miha Knavs

Spomini na grški otok Lesbos

LETOŠNJE POLETJE NAM NI BILO RAVNO NAKLONJENO. SONCE SE JE SKRIVALO ZA OBLAKI, POGOSTO JE DEŽEVALO, KOPALK SKORAJ NISMO ZMOČILI. PLAŽA NA BLOŠKEM JEZERU JE POGOSTO SAMEVALA, MEDTEM KO SO BLOČANI ČAKALI NA SUHO VREME, DA POBEREJO KROMPIR. SAMA SEM TAKO SITNO VREME PRECEJ OPTIMISTIČNO PRENAŠALA, SAJ SEM BILA V VELIKEM PRIČAKOVANJU ODHODA NA ŠTUDENTSKO IZMENJAVO V GRČIJO KONEC SEPTEMBRA.

Grki na saneh

Grčija je med mladimi zelo priljubljena destinacija, mnogi gredo tja na maturantski izlet, otok Kreta pa je že kar Meka in stalnica za slovenske absolvente. Moj cilj poti pa je bil drugje, in sicer otok Lesbos, kamor smo šli s kolegi za teden dni na izmenjavo študentov. Lesbos ni ravno turističen otok, ni pa zato nič manj zabaven, zlasti ko ti kratek čas dela osem odprtih in sproščenih grških študentov.

GRKI NA SANEH

S študenti z univerze Mytilene smo sklenili odličen dogovor. Slovenijo

so obiskali pozimi, da so se lahko naučili snega in zimskih radosti; mi pa smo se odpravili k njim konec septembra, ko Grčijo greje še toplo sonce. Februarja smo Grkom pokazali lepote Slovenije. Na njihovo željo smo jih peljali v Postojnsko jamo, na morje (no Grkom, ki imajo na tisoče kilometrov morske obale, se že nismo hvalili z našimi 46 km obale), Kras in Goriška brda. Ker tam snega ni bilo, le močan veter, ki ga sami dobro poznajo, smo jih peljali v Kranjsko Goro in na tromejo. Na začetku jim ni bilo nič jasno, ko smo jim pokazali sanke. Nekateri so jih vodili kot kužke na pov-

odcu, kasneje pa so se le opogumili in spustili po ledeni sankiški progi. No, kako bi se šele oni meni smejali, če bi me postavili na surf.

BALKAN EKSPRES

Septembra, ko so se nekateri že pripravljali na novo študijsko leto, dnevi so bili vsak dan bolj hladni in krajši, sem pakirala kopalke, brisače in sončne kreme in v pričakovanju podaljšane poletja odšla na ljubljansko železniško postajo. Otok Lesbos je na vzhodu Egejskega morja, streljaj stran od Turčije, zato je bil vlak do Soluna

kolegu izpovedal svojo življenjsko zgodbo. Seveda ni dojel, da ga razumemo, saj on nas ni niti besedice, zato je naivno opravljal Slovence, češ kako se nam dobro godi, ko imamo tako visok standard, smo v EU in nam Avstrija tako pomaga. Kaj vse ne slišiš od naših južnih bratov! Ko smo mu le dali vedeti, da ga razumemo, se je njegov odnos do nas popolnoma spremenil, še oženit nas je hotel s svojimi sinovi. Ko je en ubogi vagonček končno čez ves Balkan polotok prisopihal v Solun, na srečo brez zamude, smo se vkrcali na trajekt, s katerim smo čez trinajst ur končno prispeli v Mytilene k našim znancem.

LESBOS, OTOK SONCA IN ...

Otok Lesbos leži v Egejskem morju bližje Turčiji kot celinski Grčiji. Je tretji največji grški otok, kjer

Ouzota je toliko, da krasi še lestence

še najboljša, čeprav ne najkrajša pot do Grčije. Ob vsem navdušenju nad prihajajočo izmenjavo nismo niti pomislili na 24-urno potovanje z vlakom. Slučajno smo šli do Soluna, kjer smo se nameravali vkrcati na trajekt do Lesbosa, ravno v času evropskega prvenstva v košarki, tako da smo se na vlaku gnetli z mnogimi glasnimi navijači, ki so šli v Beograd navijat. Čeprav je bilo od Beograda dalje več prostora za pretegovanje udov, ni čas mineval nič hitreje kot prej, lokomotiva je imela vedno manj vagonov, ustavljala pa je vedno pogosteje. Vožnjo smo si poskušali popestriti s prisluškovanjem Makedoncu, ki je pogosto segel po prisrčnici in nato melanholično svojemu novemu

živi 110 000 prebivalcev, od tega približno četrtnina v največjem mestu Mytilenah. Otočani se ne bi branili padavin, ki smo jih deležni v Sloveniji, saj je otok zelo suh, še posebno zahodni del, ki ga je nekoč prekril vulkanski pepel. Na otoku torej ni gozdov, je pa zato »okameneli gozd«. Po domače povedano, to je množica dreves, ki so sedaj kamni. Tovrstni pojav je posledica vulkanskega delovanja, ko je vulkanski pepel prekril drevesa, rastline ali celo živali in so pod posebnimi procesi postali kamni.

Posledica vulkanskega delovanja na otoku Lesbos so tudi naravni vrelci vroče vode, ponekod jih izkoriščajo za toplice, t. i. »hamam«. Voda, ki

Lesbos, otok sonca

Okamenelo« drevo

doseže temperaturo tudi čez 60°C, vsebuje radij in naj bi imela zdravilno moč. Toplice so tako še posebej priljubljene pri ljudeh z revmo, bronhitisom itd. Sama teh težav na srečo še nimam, zato sem raje zaplavala v morju. Plaže na otoku res da niso rajске, vendar ni boljšega občutka sprehoditi se po plaži, ne da bi se spotikal ob turiste, kot to pogosto doleti človeka na slovenskih plažah. Otoka ne obišče ravnó veliko turistov. Bolj znan je po velikem lezbičnem festivalu, ki se vsako leto odvija na plaži v kraju Eressos v čast pesnici Sapho.

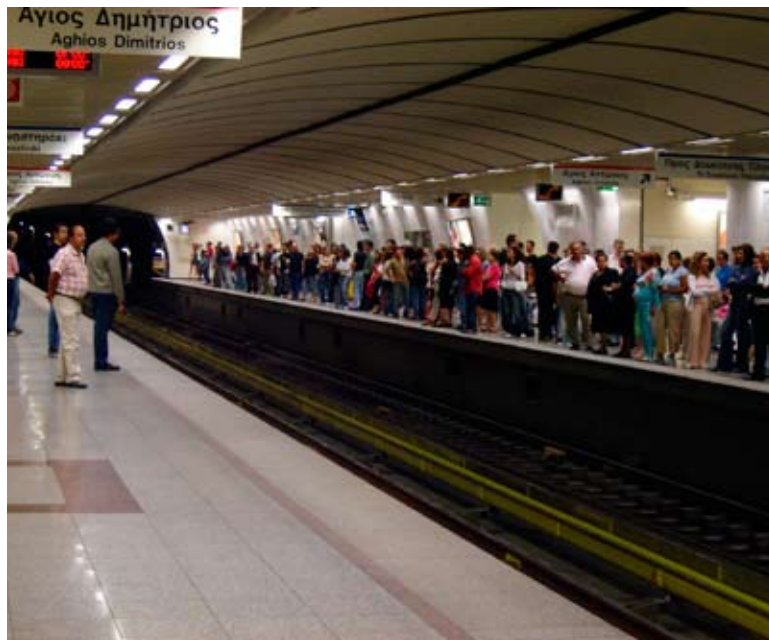
Gospodarstvo Lesbosa je usmerjeno v pridelavo olivnega olja, kar je vidno tudi v kulinariki, saj je vsaka jed prav dobro naoljena, še daleč pa ne neokusna. Nam dobro znana musaka, sarme, feta sir, poleg tega pa ogromno okusnih rib in zelenjave. Mmmmmjam. Vsak obrok se konča s kozarčkom tradicionalne žgane pijače Ouzota, ki jo na tem otoku proizvedejo največ v Grčiji. Ouzo z ledom je vedno na mizi, posledice zaradi visoke vsebnosti alkohola (40 promilov) pa so precej vrtoglave. Okus pa si lahko predstavljate, če zmešate šnopp z »bronhil« bonboni.

Grki imajo zelo čudno navado jesti večerjo, ki je tudi njihov največji obrok, pozno zvečer. Začne se okoli enajstih in traja do dveh zjutraj, ko so vse restavracije nabito polne. Z obilno večerjo nas je počastil tudi otoški prefekt, nekakšen župan, ki ga pa žal nismo uspeli osebno spoznati. Tudi ulice in bari so najbolj živahni ponoči. V Mytilenah smo bili ravno v času finala v košarki, na katerem so Grki zmagali. Po koncu tekme so ljudje planili v avtomobile, na mo-

torje, se zaletavali drug v drugega in videti je bilo, kot da vozijo brez glave in cilja. Naši prijatelji so ostali presenetljivo hladni. Rekli so, da jih po olimpijskih igrah, zmagah na Evroviziji, evropskem prvenstvu v nogometu in Miss sveta naslov evropskega prvaka v košarki ne gane več.

XALARA

Pred odhodom na Lesbos smo spraševali naše gostitelje, kakšen program nam pripravljajo. Z odgovorom so tipično grško zamujali, nazadnje pa so nam nekoliko v zadregi sporočili, naj s seboj prinesemo kopalke in kopalne brisače. Čeprav pred odhodom nismo imeli namena samo poležavati na plažah, temveč tudi kaj videti in spoznati otok, se nismo pretirano pritoževali nad »programom«, saj smo bili vsi željni naužiti se sonca in morja.

Mravljišče ljudi na podzemni železnici

Grške navade in počasnost smo utegnili spoznati že v Sloveniji, ko smo naše grške prijatelje ves čas pri-ganjali, naj pohitijo, saj smo imeli pripravljen precej natrpan program. Čeprav trdijo, da so se imeli v Sloveniji zelo fino in smo veliko ogle-dov spustili, sedaj vidim, da so se tisti teden pri nas zelo »nahiteli«. Ko smo prispeli v Mytilene, smo bili zares pripravljeni na počasnost, na t. i. »xalara«, kar bi lahko prev-edli kot »vzem si ga na izi«, vendar moram reči, da naše slovenske na-vade tega ne zmorejo. Mnogokrat smo od Grkov slišali, da nismo dojeli grškega načina življenja. Ne vem, kako izgleda povprečen grški dan, vendar študentje preživijo dan

takole: vstajajo sredi dopoldneva, gredo na fakulteto, morda obiščejo kakšno predavanje, gredo na kosi-lo ali kavo, kjer posedajo vsaj par ur, po predavanjih (ne vem kdaj jih uspejo obiskati) gledajo filme, zvečer se družijo s prijatelji v svojih ogromnih stanovanjih in se gredo zabavat v klube in bare v mesto. Država pa jim nudi poceni prevoze, brezplačne knjige, prehrano, poceni stanovanja in mnoge druge ugodnosti. Namig, če kdo razmišlja o Socrates Erasmus študentski izmenjavi, v Mytilenah radi sprejmejo vsakega tujca. Kljub temu so se naši gostitelji zelo potrudili, prevozili in videli smo skoraj ves otok in veliko prej opisanih znamenitosti. Po tednu dni se je žal naša izmen-java končala. Ko smo se vkrcali na trajekt ob šestih zjutraj, so bili prisotni samo trije od osmih prijateljev, saj so tipično grško zamudili. Če pomislim, da je imel zamudo že

vlak, ki je naše prijatelje pripeljal v Ljubljano, lahko zaključim, da se je naša izmenjava začela in končala z zamujanjem. To mi da veliko misliti, saj ljudje pogosto preveč hitimo po nepotrebnem. Xalara!

ATENE

Po spokojnem otoku je bil prihod v Atene pravi šok. Že vožnja s trajek-tom po razburkanem morju je bila hud zalogaj za moj želodec. V Atenah pa smo padli v množico ljudi, ki naenkrat niso bili več tako pri-jazni Grki, promet pa je bil še bolj divji kot na Lesbosu. Počitek pred vrvežem smo našli pod antično akropolo, ki je bila v zahajajočem soncu videti prav mistična. Od tod smo imeli lep razgled na cele Atene. Zdele so se mi kot veliko mravljišče iz belih hiš, nametanih brez reda. Popolnoma drugačna situacija je bila podnevi, ko se je na akropo-li trlo turistov. Redarji te nadzira-jo, prepovedujejo jesti, stopiti pre-blizu templjem itd. Zelo pozitivno pa me je presenetil transportni sis-tem, za katerega je vedno veljalo, da je v Atenah kaotičen. Po lanskim olimpijskih igrah pa se je stanje zelo moderniziralo in uredilo. Moderna podzemna železnica pelje prav do velikega olimpijskega kompleksa. Vstop vanj je prost, saj so po olimpijskih igrah ostale mnoge športne površine bolj ali manj zapuščene in neizkoriščene. Tako se je moj obisk Grčije zaključil, hkrati pa je bilo to slovo od poletja.

Marjeta Jerič

Mravljišče hiš v Atenah

Spoštovani g. urednik, cenjeni bralci Bloškega koraka.

Nekajkrat sem se že namenil napisati nekaj besed o delu turističnega društva Bloke, pa je vedno prišlo nekaj vmes, da tega nisem storil. V zadnji številki pa me je k pisanju spodbudil prispevek g. Bojana Kraševca, ki kritično ocenjuje pomanjkanje nekaterih prireditvev na Blokah. Posebej se jezi, ker prireditve, kot so bile Kmečke igre, letos ni bilo. Da, ni jih bilo, ker se je na sestanku, ki ga je sklical župan, izkazalo, da zanimanja investorjev za to prireditev preprosto ni. Pa ne samo to. Kmečkih opravil, ki naj bi jih pokazali, ni več. Izpodrinili so jih stroji in predvsem drugačne navade prebivalcev Blok. Razen nekaterih posameznikov ni aktivnih sodelavcev. Ni ne 'mladih', ne 'starih' Bločanov, ki bi bili pripravljeni prevzeti kakšnokoli obveznost za uresničitev te prireditve. Pa pojdemo lepo po vrsti in si oglejmo, kako je to bilo nekoč.

Prva zamisel pred več kot tridesetimi leti je nastala med člani Kmetijske zadruga Bloke. Vsa organizacija in predvsem tveganje, kaj bo, če nam vreme pokvari prireditev, je prevzela zadruga. Ker je kmečko življenje na Blokah teklo 'po starem', ni bilo težko prireditve narediti res v slogu kmečkih opravil. Stroji so kmečko delo zelo olajšali in počasi je zamarla vrsta opravil, ki so krasile prireditev. Na primer košnja, grabljenje sena, sečnja ... Redki med mladimi še poznajo ta opravila, predvsem pa menijo, da je to preteklost. Ali bi jo veljalo ohraniti? Prav bi bilo izvedeti. Prva priložnost bo na letnem občnem zboru TD Bloke, ki bo v soboto, 17. decembra 2005, v prostorih OŠ Nova vas. Prisrčno vabljeni.

Pozneje so igre za nekaj časa zamrle. Oživil jih je Jože Zgonc iz Topola s skupino članov Kmetijske zadruga. Igre so lepo uspevale vse do njegove tragične smrti. Prav tisto leto smo ponovno oživili delo TD Bloke. Na prigovarjanje mnogih smo se člani TD lotili te naloge. Kljub majhnim izkušnjam smo prireditev spravili pod streho. Glavno težo je nosil upravni odbor društva. Finančno tveganje je bilo na ramenih pisca teh vrstic in gostilničarja, ki je prevzel to plat prireditve. Izkazalo se je, da prireditev na ta način ne bo mogoče več voditi, saj je organizacija zelo zahtevna. Prireditev smo na ta način še enkrat ponovili (2002), naslednje leto pa na sestanek odbora ni bilo

nikogar, zato iger ni bilo. Na letnem občnem zboru tega leta je bil na županov predlog imenovan prireditveni odbor, ki ga je vodil g. Jože Ponikvar iz Velikih Blok. Delo odbora je bilo profesionalno postavljeno in igre so imenitno uspele (2003). Z izkupičkom od prireditve (1 mio. SIT) smo pomagali kupiti ratrak za športno društvo Bloke. Pomembno se mi zdi povedati, da je kot pokrovitelj za to prireditvijo stal g. župan in občina Bloke. Občina je za nekatere stroške dala tudi dotacijo društvu (150 000, 00 SIT). Kot sponzor in organizator gostinskega dela prireditve se je vključil g. Žgajnar in firma Fragmat. Ponožitev iger naslednje leto (2004) je bila dobro izpeljana, zgodilo pa se je tisto najhujše – pokvarilo jo je vreme. Fragmat nas je obvestil, da naprej ne misli več sodelovati. Tudi drugi gostinci niso bili več pripravljeni sodelovati. Odbor se je razšel. Tako se je zgodilo, da letos iger ni bilo. Kaj je narobe?

Organizacija dela teh iger je tako velika, da je potrebna velika ekipa za izvedbo.

Druga zadrega je v imenu samem. Če na Blokah ni mogoče več dobiti kosca in grabljice, ki bi bil pripravljen nastopiti na igrah, je veliko vprašanje, zakaj bi se to še imenovalo Kmečke igre. Nekaj predlogov je bilo, da bi to bila konjeniška prireditev, ali pa kaj drugega. Rejcev konj je kar precej na Blokah in taka prireditev bi res imela smisel. Kazalo bi se pogovoriti o tem predlogu.

Poleg velike delovne ekipe bi morali najti dovolj močnega sponzorja in sposobnega gostinca, ki bi držal prireditev na primerni kakovostni ravni. Posebno poglavje je vsebinski del iger. Pri tem ne morem mimo dveh ljudi. Prvi je Tone Urbas, ki je znal vsakokrat iz teh iger narediti pravi 'šou', kot bi temu rekli Američani. Imenitno popestritev iger pa si je zamislil in kar je še posebej pomembno, tudi naredil je Rado Ponikvar. Njegova igra Krpan z Brdavsom je originalna, lepa in za gledalce zanimiva. Spomnite se, da nas od te igre nista pregnala ne močno sonce ne nevihta.

Odbor je imel še nekaj idej, s katerimi bi popestrili popoldanski del prireditve, vendar so zastale ob prej omenjenih problemih.

Mladi, predvsem iz kluba BOŠ, so se prireditvenemu odboru priključili in pomagali pri računalniški obdelavi podatkov s konjeniškega dela pr-

ireditve.

Prireditev bo uspela takrat, ko jo bomo za svojo vzeli vsi Bločani.

Ob koncu še to. Pisec kritičnega članka o društvu in Kmečkih igrah v prejšnji številki je bil zaskrbljen zaradi dotacij občine društvu in izražal veliko skrb – Kam gre denar, ki ga občina nameni društvu za njegovo dejavnost.

Naše finance skrbno in pošteno vodi ga. Irma Rot. Vsakdo lahko finančno poslovanje društva preveri pri njej – kadarkoli. Društvo je finančna poročila obravnavalo na vsakoletnem občnem zboru in ga predložilo županu ter Agenciji za javne prihodke. Bolj kot to, kam gre denar, me skrbi to, kako bi se primerno oddolžili Tonetu Urbasu za njegovo tridesetletno zastojkarsko povezovalje prireditve, ali pa kako povrniti stroške za kostume, ideje in izvedbo pri igri Brdavs in Krpan, ki jo je pripravil Rado Ponikvar. Vse kilometre poti (kilometrino), ki smo jih naredili člani organizacijskega odb-

ora društva pri izvedbi iger in ur, ki smo jih opravili za uresničitev prireditve, bom pa raje izpustil.

Je že tako, da gre lažje z jezika kakšna pikra in opravičljiva beseda kot pa beseda pohvale.

Na decembrskem občnem zboru bomo o prireditvi ponovno razpravljali. Že sedaj vabim vse, ki bi radi sodelovali, da se občnega zbora udeležite. Seveda bomo razpravljali tudi o drugih stvareh: o pohodu po Krpanovih poteh, našem sodelovanju pri organizaciji Bloških tekov, o delu smučarske tekaške sekcije, kolesarskem maratonu in še mnogih drugih stvareh, ki se tičejo turistične dejavnosti na Blokah. Poiskati moramo tudi novega predsednika in člane upravnega odbora.

Prepričan sem, da bo tako dano dovolj priložnosti za vsakogar, ki bo hotel kaj storiti za razvoj te pomembne panoge pri nas. Pridite. Vabljeni.

Dušan Kaplan

NEČESA NE RAZUMEM

Pred nekaj tedni se je pričela v Sloveniji odpirati nova veriga trgovin, ki želijo konkurirati obstoječim igralcem na trgu, in v medijih je bilo v tistem času kar nekaj poročil o dogodkih, kako so ljudje drli v nove objekte ter množično nakupovali. Boljši izraz bi bil gotovo – histerično, saj so nekateri prihajali na pulte s po šestimi pralnimi stroji (ker so bili pač tako poceni, a ne), ljudi se je trlo pred vhodom, nakupovalnih vozičkov je zmanjkalo v trenutku in tako dalje.

Kruha in iger.

Tudi v naši bližini se je odpiral nov trgovski center in že nekaj dni pred otvoritvijo so se ljudje menili, kako bodo šli tja in kaj kupili. Pokupili so domala skoraj vse.

In sedaj se sprašujem: kateri dog-

odek v naši okolici še lahko vzbudi toliko zanimanja javnosti, kot je bilo odprtje neke trgovine? Katera kulturna ustanova bi lahko privabila takšno maso ljudi? Na katerem kulturnem dogodku bi ljudje kupovali kupe nekih izdelkov kulturnikov (knjig/zvočnih posnetkov/slik/fotografij/razstavnih katalogov ...), kot se je to dogajalo ob otvoritvi trgovine? Kdo se lahko kosa s 'šoping' kulturo, ki očitno prevladuje tudi v našem koncu.

Hudo mi je, ko to pišem, vendar ugotavljam, da nihče. Množice so pripravljene dreti zapravljati tudi v nekoliko oddaljen kraj, redkokdo pa je pripravljen stopiti čez prag in iti na brezplačno kulturno prireditev. Sram naj jih bo.

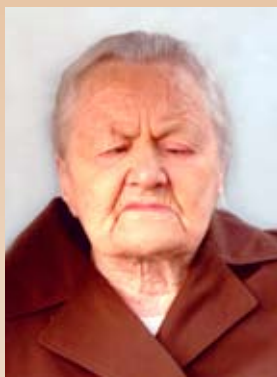
Miha Knavs

Prodajamo!

Prodamo kmečko stanovanjsko hišo – dvojček v središču Nove vasi številka 36, 37 na Blokah (Tonetova domačija). Domačija ima 2289 m² zemljišča, gospodarsko poslopje, hlev in kozolec. Zaželeno je obnova objektov s ciljem ohranitve arhitekturne in krajinske dediščine.

Informacije: Mazij Inženiring d. o. o. (041-397-409)

Zahvala

Ob slovesu naše botre

Neže Korošec

po domače Rjavčeve Nežke z Rožančega 4

se iskreno zahvaljujemo trojiškim pevcem, župniku g. Alojzu Hostniku za lep pogrebni obred, vsem, ki ste kakorkoli pomagali, še posebej pa ge. Fani Seljak in g. Andreju Seljaku. Hvala tudi za darovane sveče in vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti.

Vsi njeni

Zahvala

Tiho nas je v 90. letu starosti zapustil naš ata in stari ata

Peter Kraševac

z Ulake

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče, ki jih bomo v vašem imenu prižigali na njegovem grobu.

Hvala PGD Velike Bloke, ZZB Nova vas, Društvu upokojencev iz Nove vas, župniku g. Alojzu Hostniku za cerkveni obred, govorniku g. Francetu Modicu za poslovnilne besede in g. Janezu Kraševcu za vse molitve.

Zahvala osebju zdravstvenega doma Cerknica, še posebno dr. Olgi Doles, dr. Usenikovi in Tanji Mramor za izkazano skrb in pozornost. Hvala pevcem in podjetju Ave – pogrebne storitve (ge. Mileni Lovšin).

Vsi njegovi

V spomin Ivanki Avžlahar

poročila z Jožetom Avžlaharjem s Hudega Vrha, s katerim sta bila zaposlena v mlekarni Nova vas. Službeno sta morala oditi v Velike Lašče, kjer sta si tudi ustvarila nov dom, v katerem sta povila sina in hčerko.

Kljub naporni službi in delu z domom ji ni usahnila misel in skrb za njeno rojstno vas in hišo. Pri vsaki posodobitvi vasi je sodelovala in se veselila napredka celotnih Blok.

V imenu njenega moža Jožeta se zahvaljujem Bločanom za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Martina Hribar

V začetku septembra smo se na laškem pokopališču poslovili od naše nekdanje vaščanke Ive Avžlahar, po domače Prusnikove iz Raven na Blokah, kjer je 1937. leta prirojala na svet.

Pri enainvajsetih letih se je

V spomin Stanetu Korošcu

*Vsa sreča, smeh, vse lepo
s tabo, ati, je odšlo,
življenje pa naprej hiti,
mi ostali smo sami.*

*A vemo, da nikoli
več tako lepo
kot s tabo, ati, je bilo.*

Hvala vsem, posebno tistim številnim Bločanom, ki ste se od našega atija še zadnjič poslovili na pokopališču v Predoslajh pri Kranju in se ga z lepo mislijo spominjate.

Zahvaljujemo se tudi njegovi zlati mami Milki Korošec, bratoma Bojanu in Francetu z družinama, ki nam še danes stojijo ob strani in nam pomagajo.

Naj počiva v miru!

---

*Žena Nada, sin Marko ter
bčeri Mateja in Nataša*

Enajstega decembra bo minilo dve leti žalosti, odkar nas je nepričakovano zapustil ljubljeni mož, ati, sin, brat in stric.

Britof, 11. 12. 2005

PRI ZDRAVNIKU

»Gospod doktor, moram iti tešč na pregled?«

»Ne!«

»Hvala bogu, saj je še trezen hudo biti do enajste ure, kaj šele tešč!«

BLOČANI IN GORENJCI

Dve študentki se pogovarjata o krofih.

Gorenjka: »Daste pri vas kaj marmelade v krofe? Pri nas je ne, ker nima-

mo priprave za brizganje.«

»Pri nas si jo gremo pa sposodit,« de Bločanka.

HITRO DO DEFINICIJE

V Barceloni se predstavniki vlad nikakor ne morejo zediniti o definiciji terorizma. Moral bi priti mednje kak suh in debel okrog pasu in takoj bi se jim posvetilo.

MNOŽICA

Ljubljani jih je bilo na protestnem shodu 40.000. V Vatikanu pa se jih je zbralo le 27.000. Seveda, ko so vsi ostali odromali v Ljubljano.

KYOTSKI SPORAZUM IN
PODNEBNE SPREMEMBE

Letošnja zima je postregla z vsemi nadlogami: sneg, poledica, plazovi, povodnji, na Kosovem in Črni gori pa imajo Drnovška.

ZANEMARLJIVO

Množica ni merilo za dokaz nečesa. Pobirati davek od množice pa prinaša uspehe.

SMUČARIJA

»Je počila noga?« mi kličejo v dolino, ker se po padcu ne poberem. Počasi vstanem in si zavežem bundo okrog pasu. »Ne noga, temveč so mi počile oboje hlače.«

Mac

Letošnja jesen na Blokah

Če bi na hitro povzel podatke, zabeležene na meteorološki postaji v Novi vas, za mesece september, oktober in november 2005, bi rekel: »Nič posebnega!«

Temperature so bile običajne za ta čas, le september je bil nekoliko toplejši od povprečja, oktober prav tako, le november je bil hladnejši. Prva jesenska slana je bila šele v začetku oktobra, je bilo pa proti koncu meseca zelo toplo. Po 20. novembru smo dobili prvi sneg (do 40 cm), ki je obležal do začetka decembra, ko ga je pobral dež.

Značilno za letošnjo jesen je bilo precej meglenih dni. Kar 33 dni smo imeli meglo, zato je v novembru sonce sijalo le 66 ur.

Letos pa smo tarnali zaradi velike količine padavin. Res jih je bilo v letošnjem letu kar precej (1700 l/m²). Vendar smo skoraj enako

količino namerili v letih 1973, 1974 in 1980, leta 1995 pa 1830 l/m², odkar pa se v Novi vasi opravljajo redne meritve (od leta 1956), je bilo rekordno leto 1965, ko je bilo 1850 l/m².

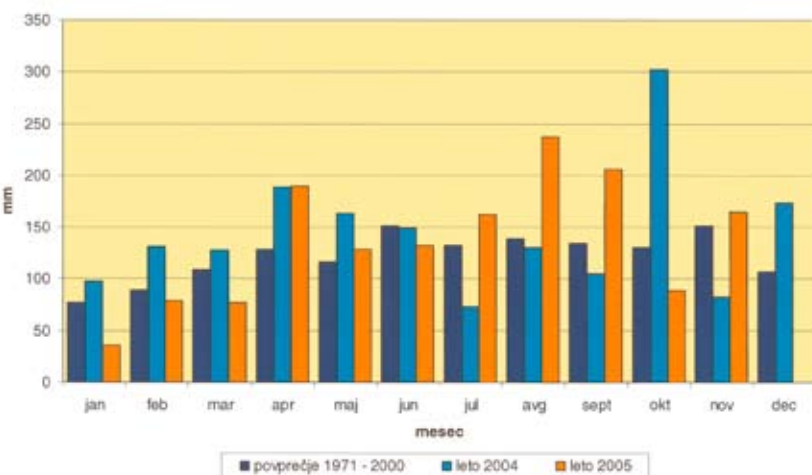
Prilagam diagram mesečne vsote padavin, izmerjenih v Novi vasi. Iz diagrama je razvidno povprečje za obdobje 1970 – 2000, za leto 2004 (tu izrazito »štrli« lanski oktober), v letošnjem letu pa je »rekorder« avgust z 250 l/m².

KAJ PA ZIMA?

V stoletni pratiki piše: »Svete Katarine dan (25. november) ne laže, ko po sebi prosinca (januar) vreme kaže.« Letos je bilo na ta dan – 15°C, popoldne pa je snežilo. Kmalu bomo videli, če ta stari pregovor drži.

France Škrabec

Mesečne vsote padavin
Nova vas

Farovške koline

Pri Fari, v eni najstarejših hiš na Blokah, je živel Mežnarjev Lovre, ki je bil poln starih pripovedi, težko je preživljal družino, saj ni imel kmetije in ne drugih dohodkov. Ker je v hiši bila še »črna kuhinja« in odprto podstrešje, so k njemu nosili sušiti svinjsko meso iz Nove vasi in skoraj vsi Farovci. S tem je nekaj zaslužil.

Doma ni imel kaj zaklati, zato je samo duhal, kako se rebra, gnjati, mehurji in želodci sušijo. Pa je ob teh duhovih sestavil to štorijo o čudnih farovških kolinah, kjer je omenil vsako domače ime farovške hiše in kaj je kdo od teh dobil.

Po pripovedovanju pokojne Čičkove mame gre tako:

U Čičkavem pepel□
so ano bouho ujel□.

Na faroušk□ m□ muost□
so j□ dal□ po kuost□.
Pr' Zavrl□ so jo odr□,
pr' Ž□ pan□ pa špeh cvrl□,
puotlej pa delil□,
de so usi Farouc□ suoj tal dobil□.
Samu Zejn□ kar je tulu,
k' je med potjo damu doline zgubu.

Hmjetek je dobiu rjepek,
Kluza tistu k' se muza,
Mežnarjou Jaka tistu k' kaka,
Mežnarjou Luka pa tistu k' kuka,
Lastav□ c ze dva koline,
de sta z Malnarjem cedila sline.
Brinar je dobiu za en vinar,
Šega pa tistu k' rega.
Puotlej so pa še farouške dejkle
poune škafe čreu damu ulejkle.

Pouna čejva (pa ne farouška)
vam za božične in novolejtno
prazn□ ke želi Obloški Tonček

NOVA SLOVENIJA – KRŠČANSKO LJUDSKA STRANKA

Člani Občinskega odbora stranke Nova Slovenija Bloke voščimo vsem vesel in blagoslovljen Božič, čestitamo ob dnevu samostojnosti in želimo, da bi se vam želje v prihajajočem letu 2006 v kar največji meri izpolnile.

Predsednik Stane Jakopin, občinski odbor Nsi Bloke

SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA

Leto 2005 bo odšlo v zgodovino z vsemi vzponi in padci, ki smo jih bili deležni pri našem trudu in hotenju uresničiti naše načrte in sanje.

Ko ocenjujemo pretekle dogodke, so naše misli že usmerjene naprej v prihodnost, v novo leto 2006. Svojim načrtom in hrepenenjem postavljamo nove cilje z željo po njihovi uresnitvi.

Spoštovane Bločanke in Bločani, preživite božične praznike v notranji uglašenosti s samim seboj in v sozvočju z bližnjimi.

V letu 2006 pa bodite deležni vzpodbud, optimizma in izpolnitve vaših načrtov in dobrih želja.

Jožef Rot, predsednik OO SDS Bloke

Zavore ali naprava za zmanjšanje hitrosti

Hitrost ubija

Zavore so poleg volana, podvozja ter pnevmatik najpomembnejši sklop avtomobila!

Če pri avtomobilu odpove motor, menjalnik in še veliko drugih sklopov, večinoma nismo v življenjski nevarnosti. Pri zavorah je ravno obratno, zato moramo biti nanje zelo pozorni. Pri vsakem rednem servisu se jih pregleda, preizkusi njihovo učinkovitost, testira zavorno tekočino in odpravi eventuelne pomanjkljivosti.

Okvare na zavorah gredo v dve smeri. Pri hitrih voznikih se ugotavlja pregrete ali zažgane zavorne elemente, napokane ali prekaljene zavorne diske in bobne itd. Pri umirjenih voznikih so zavore relativno malo v uporabi, zato je bolj

vprašljivo delovanje gibljivih delov sistema. Največkrat so zablokirali zaradi oksidacije (rje) in so bili zato neučinkoviti. Tudi tu velja, da je manj okvar na prevoženi kilometer pri vozilih, ki jih pogosteje uporabljamo. Tako kot pri drugih sklopih tudi pri zavorah s svojimi dobrimi navadami pripomoremo k boljšemu stanju.

Iz izkušenj vem, da je večina tistih lastnikov, ki so zelo pozorni na stanje svojega vozila, pa se jim kljub temu pojavljajo napake. Včasih celo bolj pogosto! Temu botrujejo malenkosti, na katere večinoma nismo pozorni.

Primer: Po nekaj dneh sedemo v svoj avto, skušamo speljati, pa ne gre! Blokiran je zadnji kolesni par.

To se v glavnem dogaja v vlažnem vremenu. Zavorne čeljusti se prilepijo na boben (v zimskem času tudi primrznejo). To se zgodi zato, ker so zavorne obloge "hidroskopične" (se radé navlažijo). Zato velja pravilo, da v vlažnem vremenu ne puščamo zategnjene ročne zavore. Tudi v primeru, ko vemo, da bo avto parkiran več dni supaj, je najbolje, da ga pustimo v vzratni prestavi in brez zategnjene ročne zavore.

Drugi primer: Kar naenkrat so se ob zaviranju pojavile vibracije, še posebno na pedal zavore. Vzrok so pregrete ter zakaljeni diski, še največkrat pa je odpadel del sloja rje, ki se je nabrala na zavornem disku.

Načeloma se rja ne more pojaviti na delu diska, kjer nalegajo zavorne obloge, saj jo le-te vedno sproti odstranijo. Toda dovolj vlage in dovolj dolgo mirovanje vozila pgojmeta nastanek dovolj velikih zrn rje na izglaženem delu diska, da odbrusijo oblogo zavornih elementov.

To je začetek nastajanja plasti rje, kar pogojuje slabši izkoristek zavor, slabšo učinkovitost in na koncu tresenje zaradi odpadlega sloja rje.

Pri pranju vozila se tudi zavore in diski popolnoma zmočijo. Zato je najbolje, da se po pranju z avtom malo zapeljemo ter večkrat močneje zaviramo, tako da se zavore segrejejo in osušijo. Šele tedaj je avto pripravljen za parkiranje.

Velja tudi pravilo, da ročno zavoro stalno uporabljamo in vedno zategnemo do konca. Nikoli na pol!

S tem smo si prihranili nevšečnosti z zažganimi oblogami, pa tudi stanje le-teh nam bo vedno znano!

O zavorah bi se dalo še veliko razglabljati, a naj bo zaenkrat dovolj.

V vsakem primeru je zelo dobrodošlo, če zavore delujejo, saj z njimi lahko zmanjšamo hitrost ali celo ustavimo!

Bojan Kraševac

Silvestrski glamur

Zima z resicami

na vrhu glave boste ustvarili nasprotje dolgim lasem.

Tudi srednje dolgim, tankim lasem modne resice zelo pristojijo. Lasje so po vsej glavi, posebej po vrhu in na temenu, postrizeni neenakomerno, so precej krajši kot zadaj in ob strani, na čelu so lahko izrazito kratki in diagonalno postrizeni.

Kako oblikujemo pričesko? V vlažne lase vtrite gel ali vosek (le če so lasje izsušeni), nato s prsti posušite lase na vse strani. Resice na čelu oblikujemo s prsti in gelom, tako ustvarimo skuštrano mladostno pričesko.

Letošnje jesensko – zimske modne lasne zapovedi so poleg resic tudi kodri. Lahkotni, vendar sijajni in bahavi, ki neopazno označujejo galanten stil. Tako v jutrišnjem trendu dolžina las še ni določena, svoje mesto imajo različne dolžine. Barva je dobila elegantnejši prizvok na intenzivnosti in sijaju enobarvnih las – predvsem rjavi toni. Pomemben je vidik naravnih las, na veljavi pa pridobiva pričeska s trajnim kodranjem las.

Frizerski salon Jožica

Se ne želite posloviti od svojih dolgih las, bi pa radi pričeski dahnil nekaj novega, svežega?

Če imate spredaj dolge lase, jih pristrizite – s kratkimi resami na čelu ali

Stara slika

Ivan Škrlj iz Slemenena nam je dal sliko, ki je bila menda nekoč posneta v njihovi fari, da naj jo objavimo in o njej kaj več izvemo. Sliko smo nato pokazali Mazjevi mami iz Velikih Blok. »To sliko pa poznam, saj sem jaz na njej« je dejala. Povedala nam je, da je bila slika narejena leta 1938 ob sprejemu mladih deklet v Marijino družbo. Novinke sedijo v prvi vrsti in imajo v rokah listino o sprejemu. Stare so bile petnajst let. V sredini je njihov takratni župnik gospod Mramor. V ozadju pa so starejše članice Marijine družbe. Nekako pol jih je še živih in so sedaj stare čez osemdeset let. In kaj je bila Marijna družba? Veliki leksikon Slovenije pravi: To je cerkvena družba na Slovenskem, v kateri so veljala stroga pravila in ki se je posvečala predvsem verski vzgoji in kulturnemu delu. Združevala je le neporočena dekleta.

BAR LOVEC

Nova vas, 01/709 87 87
Odprto vsak dan
od 6.30 - 23.00

ODSLEJ NUDIMO TUDI:
- hitro pripravljene jedi, pice, torte
- fotokopiranje
- povezava z internetom
- veseli december v ogrevanem šotoru

Srečno 2006!

Želimo vam vesel in srečen Božič,
ter veliko radosti in brezskrbnosti
v Novem letu 2006!

DeMiRa d.o.o.
Ravne na Blokah 7a
1385 Nova vas
Tel/fax: 01 7098 116

Storitve z lahko in
težko gradbeno mehanizacijo
Kiperski prevozi

KIA KRAŠEVEC

POOBlašČENI SERVIS ZA VOZILA KIA

Bojan Kraševcs.p.
Studenec 12a, 1385 Nova vas
tel.: 01/709 89 36, fax: 01/709 89 37
e-mail: info@krasevec-sp.si

**PREVENTIVNI PREGLED PRED ZIMO
PREIZKUS ZAVOR IN PLINOV
HITRI SERVIS ZA VSE ZNAMKE AVTOMOBILOV**

avtoservis
avtosalon
avtomehanika
avtooptika
avtovleka
avtogume

Vesele božične praznike
v novem letu pa
veliko osebne sreče
in zdravja.

RAČUNOVODSTVO

Mirko Zbačnik s.p. • Topol 10, 1385 Nova vas

gsm: 031 498 583

**Nudim vam vodenje poslovnih knjig za
mala podjetja in samostojne podjetnike.**

letu 2006 vam želim veliko zdravja
in osebne zadovoljstva.

MP SERVIS

Marjan Peterlin s.p., Dolščaki 10a, 1314 Rob

GOSPODINJSKIH APARATOV

Electrolux

ZANUSSI

Candy

gorenje

tel.: 01/7881-456 mobi: 050/648-783

AVTOR RUDI MURN	NAJBOLJ POGOSTA RASTLINA	REDKOST	POLITIČNO ZATOČIŠČE	KNJIŽENJE	KEMIJSKI ZNAK ZA TANTAL	GOSTILNI-ČARJU PRAVIMO TUDI	RAZCEP-LJENOST	IVAN LEVAR	SKANDI-NAVSKI IZRAZ ZA SMUČI	LJUBITELJ TUJE LASTNINE
VOZNIK TRAKTORJA										
ŽENSKA, KI KAJ RAZNAŠA										
ZAČETNIK ARIJAN-STVA (IZ ČRK: JARI)					TOMAŽ ZANOŠKAR			IVAN TAVČAR		
IME SLOV. PEVCA RESNIKA					MAJHNA KRAVA PRITOK RENA V ŠVICI			STAR SLOVAN	OZNAKA ZA ENERGIJSKO ENOTO JOULE	DELO ESEJISTA
ANTON TROST			ODDAJANJE MOČNE SVETLOBE LITINA, LITJE							EDEN IN DRUGI
"NAPOLEONOV OTOK" V TIRENSKEM MORJU						KEM. ZNAK ZA PLATINO POVRŠIN-SKA MERA			SAMOSTOJ-NA IGRA S KARTAMI FR. MARŠAL (ADOLPHE)	
							RAZMERJE, KI SE IZRAŽA V VEDEDNJU DO KOGA	NEBESNI OBOK (ZASTAR.)		
ANTON VODNIK				PLITKA RAZJEDA NA SLUZNICI				LISICA		DELO TLAČANOV AM. FILM. IGRALEC MARVIN
						ENA PLUS ENA JE ?			NAJSTAREJŠI ODDELEK JURSKÉ DOBE (IZ ČRK: SILA)	
									PROSTOR Z RASTLINJEM IN DREVESI OB HIŠI	
						AFRIŠKI VELETOK			ŽAMETU PODOBNA TKANINA HRUŠKA, KI SE OMEDI	
						OLIVER TWIST			MOŠKI ŠPORTNI PLAŠČ TEMNI DEL DNEVA	
						PESNIŠKA ZVRST			SAMOGLASNIKA V BESEDI MATI	LAURENCE OLIVIER OTREBLJEN SVET V GOZDU
						STRANICA PRAVOKOT-NEGA TRIKOTNIKA	NASILNA TATVINA			
							MIRAN POTRČ		IME SLOV. PISATELJA INGOLIČA	NEBOSKLON- zastarel izraz za nebesni obok
										DEL, KI SE VEŽE Z DRUGIMI V CELOTO
									ANDREJ VERBIČ	LESKE-TANJE
										NADAV PREBI-VALK A EVROPSKE DRŽAVE
PAPP, LASZLÓ (1926-2003) - madžarski boksar	SONČNA SVETLOBA, SONČNI SIJ	BOMBAŽNA NIT ZA KRPANJE NOGAVIC	OTO GIACOMELLI	LEGENDAR- NI MADŽAR. BOKSAR STATUA, SOHA				RAZČLENJEVANJE NAJVEČJI OTOK V JADRANU		
GALOP (REDKO)							KOŠAR-KAŠKI KLUB		MESTO V RUSIJI, NEKDANJI KALININ NATRIJ	NOVA ŠTIFTA
										VEZNIK
RAZBRZ-DANO VESELJA-ČENJE							REKA SKOZI FIRENČE PRIZORIŠČE V CIRKUSU			NA HITRO NAREJENA RISBA KAKEGA PREDMETA
NIKOLAJ PIRNAT			DEL STOPALA SKALNAT GREBEN V STENI					MONGOL. VLADAR		PREKOP
								LETNI POSEK		
OČARLJI-VOST, IZREDNA LEPOTA				SLOV. IGRALEC ULAGA						
				ZDRAVILO						
LETOPIŠ						EDWARD TELLER KEMIJSKI ZNAK ZA IRIDIJ				
OKRASNI IZDELEK NAREJEN Z VEZENJEM										
KEMIJSKI ZNAK ZA AKTINIJ				UTEŽNA MERA ZA DRAGE KAMNE						

GOSTILNA MIKLAVČIČ

Odprto vsak dan od 10^h do 22^h razen ponedeljek zaprto
Janez Miklavčič s. p., Velike Bloke 14, 1385 Nova vas, tel: 01/709 80 40

NUDIMO VAM:
jedi po naročilu
malice
kosila

SPECIALITE TE HIŠE:
kmečka pojedina
koline
domači narezek
divjačina

POSEBNA PONUDBA:
ohceti
praznovanja in druge
zabave za družbe
do 100 ljudi

Nagrade podeljuje gostilna Miklavčič, Velike Bloke: 1. nagrada — družinsko kosilo za 4 osebe; 2. nagrada — kosilo za 2 osebi; 3. nagrada — kosilo za 1 osebo.

Rešitve pošljite do 10. 1. 2006 na naslov: Občina Bloke, Bloški korak, Nova vas 4a, 1385 Nova vas.

GRADBENO TEHNIČNA TRGOVINA

Naj vas novo leto obdari z zdravjem,
veseljem in ljubeznijo; ki jo s polno
mero podarjajte svojim najbližjim.

Prijetne prihajajoče
praznike in srečno 2006!

Naj vam bo
z nami toplo ...

VSE ZA GRADNJO od temeljev do strehe
V Novi vasi na blokah

tel.: 01/705 03 57, 705 03 00

novolit

podjetje za proizvodnjo inštalacijskih izdelkov d.o.o.

Novas vas 56
SI-1385 Nova vas na Blokah
Tel.: 01 7050-300
Fax: 01 7050-330
Email: novolit@novolit.si
Web: http://www.novolit.si

Plošče gips 12,5
1200x2000

1.231,20 SIT

Kotel DEMIR DOKUM DKY-S
5-34,9 kW

157.560,00 SIT

Štedilnik na trda goriva K 155
bell Wamsler

96.120,00 SIT -10%

List krožne žage 450x3,8x30
32 zob widla

12.336,00 SIT

Vrtno kladivo SDS-plus
HR 2450 Makita

48.576,00 SIT

Garnit. ključ nast. 1/2"
10-32 UNIOR

18.984,00 SIT

Trak za tovor 50mm/10m z
ragljo in kavlj

4.800,00 SIT

Mot. žaga STIHL MS 260 3,5 ks
37 cm 4,7 kg

159.999,60 SIT -5%

PONUDBA VELJA DO RAZPRODAJE ZALOG. Cena vključuje 10% DDP

*Čerjenim občankam in občanom,
sodelarkam in sodelavcem
ter poslovnim partnerjem
se zahvaljujemo za Vaše zaupanje
in sodelovanje v letu 2005,
obenem pa Vsem želimo
prijetne Božične praznike in
srečno ter uspešno
Novo leto 2006.*

Kolektiv Kovinoplastike Lož, d.d.

KOVINOPLASTIKA LOŽ

Lož, Cesta 19. oktobra 57, tel.: 01 70 95 100, fax: 01 70 58 466,
industrijska prodajalna, tel.: 01 70 95 407
e-mail: info@kovinoplastika.si, http://www.kovinoplastika.si